

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)
ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
เวลา ๒๐ ชั่วโมง

การศึกษาถึงความสำคัญของเครื่องแต่งกาย ที่มนุษย์นำมาใช้เป็นเครื่องห่อหุ้มร่างกาย การแต่งกายของมนุษย์แต่ละเผ่าพันธุ์ โดยสามารถค้นคว้าข้อมูลเรื่องเครื่องแต่งกายได้จากหลักฐานทางวรรณคดีและประวัติศาสตร์ อันเป็นเครื่องช่วยชี้แนะให้รู้และเข้าใจถึงแนวทางการแต่งกาย และสะท้อนให้เห็นถึงสภาพของการดำรงชีวิตของมนุษย์ในแต่ละยุคสมัย การสร้างสรรค์กระดานโอเดีย Mood board ทำหน้าที่เป็นเข็มทิศในการออกแบบ โดยรวบรวมแรงบันดาลใจ สี พื้นผิว และอารมณ์ที่ต้องการสื่อสาร เพื่อเปลี่ยนแนวคิดที่เป็นนามธรรมให้เป็นภาพที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม ทำให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องมองเห็นทิศทางของงานได้อย่างเข้าใจตรงกัน และการออกแบบเครื่องแต่งกาย ที่เป็นกระบวนการสร้างสรรค์และพัฒนาเครื่องนุ่งห่ม ตั้งแต่แนวคิดเริ่มต้น การร่างภาพ การเลือกวัสดุ จนถึงการผลิตออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ที่สวมใส่ได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย ความงาม และการแสดงออกถึงเอกลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้สวมใส่ และการศึกษาทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล คือ การศึกษารูปแบบงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากลในเบื้องต้น ที่มีความแตกต่างกันอยู่หลายประการ โดยสามารถแบ่งเป็นเนื้อหาต่าง ๆ ได้ ดังนี้ ข้อมูลพื้นฐานของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ลักษณะความเชื่อของงานวัฒนธรรมไทยและสากล วิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล และเรื่องราวภายในงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ซึ่งการศึกษาความแตกต่างทางทัศนศิลป์ของศิลปะตะวันออกและตะวันตกในเบื้องต้นนั้น ผู้เรียนสามารถศึกษาได้จากรูปแบบงานจิตรกรรมและประติมากรรม รวมถึงการศึกษาทัศนศิลป์ไทยและทัศนศิลป์ท้องถิ่นไทย มีรากฐานยาวนาน สะท้อนถึงวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อทางศาสนา และวิถีชีวิตของคนไทย มีการพัฒนาและผสมผสานอิทธิพลจากต่างชาติและท้องถิ่นต่าง ๆ จนกลายเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น

ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑	ม.๒/๒ ม.๒/๓
ศ ๑.๒	ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓

รวมทั้งหมด ๕ ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)
ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
เวลา ๒๐ ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์
วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกงานศิลปะ
อย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ม. ๒/๒	บรรยายเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุอุปกรณ์ ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน
	ม. ๒/๓	วาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลายในการสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า
งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย

ตัวชี้วัด	ม. ๒/๑	ระบุและบรรยายเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงงานทัศนศิลป์ในปัจจุบัน
	ม. ๒/๒	บรรยายถึงการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัยโดยเน้น ถึงแนวคิด และเนื้อหาของงาน
	ม. ๒/๓	เปรียบเทียบแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและ สากล

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒

รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ภาคเรียนที่ ๒

รวมเวลา ๒๐ ชั่วโมง

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ ศิลป์					๑๐	๕๐
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง วิวัฒนาการการแต่ง กาย	ศ ๑.๒ ม.๒/๑	๑. ความสามารถในการสื่อสาร	เครื่องแต่งกาย หมายถึง สิ่ง ที่มนุษย์นำมาใช้เป็นเครื่องห่อหุ้ม ร่างกาย การแต่งกายของมนุษย์ แต่ละเผ่าพันธุ์ โดยสามารถ ค้นคว้าข้อมูลเรื่องเครื่องแต่งกาย ได้จากหลักฐานทางวรรณคดีและ ประวัติศาสตร์ อันเป็นเครื่องช่วย ชี้แนะให้รู้และเข้าใจถึงแนวทางการ แต่งกาย และสะท้อนให้เห็นถึง สภาพของการดำรงชีวิตของ มนุษย์ในแต่ละยุคสมัย	ประวัติการออกแบบเครื่อง แต่งกาย	๑	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง สร้างสรรค์กระดานไอดี ๑	ศ ๑.๑ ม.๒/๒ ศ ๑.๒ ม.๒/๑	๑. ความสามารถในการคิด ๒. ความสามารถในการสื่อสาร	เครื่องแต่งกาย หมายถึง สิ่งที่มนุษย์นำมาใช้เป็นเครื่องห่อหุ้มร่างกาย การแต่งกายของมนุษย์แต่ละเผ่าพันธุ์ โดยสามารถค้นคว้าข้อมูลเรื่องเครื่องแต่งกายได้จากหลักฐานทางวรรณคดีและประวัติศาสตร์ อันเป็นเครื่องช่วยชี้แนะให้รู้และเข้าใจถึงแนวทางการแต่งกาย และสะท้อนให้เห็นถึงสภาพของการดำรงชีวิตของมนุษย์ในแต่ละยุคสมัย กระดานไอดี Mood board ทำหน้าที่เป็นเข็มทิศในการออกแบบ โดยรวบรวมแรงบันดาลใจ สี พื้นผิว และอารมณ์ที่ต้องการสื่อสาร เพื่อเปลี่ยนแนวคิดที่เป็นนามธรรมให้เป็น	การสร้างสรรค์กระดานไอดี Mood board	๑	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ภาพที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม ทำให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องมองเห็น ทิศทางของงานได้อย่างเข้าใจ ตรงกัน			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สร้างสรรค์กระดาน ไอเดีย ๒	ศ ๑.๑ ม.๒/๒ ศ ๑.๒ ม.๒/๑	๑. ความสามารถในการคิด ๒. ความสามารถในการสื่อสาร	กระดานไอเดีย Mood board ทำหน้าที่เป็นเข็มทิศในการ ออกแบบ โดยรวบรวมแรงบันดาลใจ สี พื้นผิว และอารมณ์ ที่ต้องการสื่อสาร เพื่อเปลี่ยน แนวคิดที่เป็นนามธรรมให้เป็น ภาพที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม ทำให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องมองเห็น ทิศทางของงานได้อย่างเข้าใจ ตรงกัน	การสร้างสรรค์กระดานไอเดีย Mood board	๑	๕
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ร่างภาพอารมณ์ศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๒/๒ ศ ๑.๒ ม.๒/๑	๑. ความสามารถในการคิด	การออกแบบเครื่องแต่งกาย คือ กระบวนการสร้างสรรค์และ พัฒนาเครื่องนุ่งห่ม ตั้งแต่แนวคิด	การออกแบบเครื่องแต่งกาย	๑	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			๒. ความสามารถในการสื่อสาร	เริ่มต้น การร่างภาพ การเลือกวัสดุ จนถึงการผลิตออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ที่สวมใส่ได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย ความงาม และการแสดงออกถึงเอกลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้สวมใส่			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สร้างสรรค์แบ่งปันโอ เดีย	ศ ๑.๑ ม.๒/๒ ศ ๑.๒ ม.๒/๑	๑. ความสามารถในการคิด ๒. ความสามารถในการสื่อสาร	การออกแบบเครื่องแต่งกาย คือ กระบวนการสร้างสรรค์และพัฒนาเครื่องนุ่งห่ม ตั้งแต่แนวคิด เริ่มต้น การร่างภาพ การเลือกวัสดุ จนถึงการผลิตออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ที่สวมใส่ได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย ความงาม และการแสดงออกถึง	การนำเสนอผลงานการออกแบบร่างเครื่องแต่งกาย	๑	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				เอกลักษณ์ทางสังคมและ วัฒนธรรมของผู้สวมใส่			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง สร้างสรรค์อาภรณ์ ศิลป์ ๑	ศ ๑.๑ ม.๒/๒ ศ ๑.๒ ม.๒/๑	๑. ความสามารถในการคิด ๒. ความสามารถในการสื่อสาร	การออกแบบเครื่องแต่งกาย คือ กระบวนการสร้างสรรค์และ พัฒนาเครื่องนุ่งห่ม ตั้งแต่แนวคิด เริ่มต้น การร่างภาพ การเลือก วัสดุ จนถึงการผลิตออกมาเป็น ผลิตภัณฑ์ที่สวมใส่ได้ โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความ ต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย ความงาม และการแสดงออกถึง เอกลักษณ์ทางสังคมและ วัฒนธรรมของผู้สวมใส่	การออกแบบเครื่องแต่งกาย	๑	๕
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์อาภรณ์ ศิลป์ ๒	ศ ๑.๑ ม.๒/๒ ศ ๑.๒ ม.๒/๑	๑. ความสามารถในการคิด ๒. ความสามารถในการสื่อสาร	การออกแบบเครื่องแต่งกาย คือ กระบวนการสร้างสรรค์และ พัฒนาเครื่องนุ่งห่ม ตั้งแต่แนวคิด เริ่มต้น การร่างภาพ การเลือก วัสดุ จนถึงการผลิตออกมาเป็น	การออกแบบเครื่องแต่งกาย	๑	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ผลิตภัณฑ์ที่สวมใส่ได้ โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความ ต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย ความงาม และการแสดงออกถึง เอกลักษณ์ทางสังคมและ วัฒนธรรมของผู้สวมใส่			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง สร้างสรรค์อาภรณ์ ศิลป์ ๓	ศ ๑.๑ ม.๒/๒ ศ ๑.๒ ม.๒/๑	๑. ความสามารถในการคิด ๒. ความสามารถในการสื่อสาร	การออกแบบเครื่องแต่งกาย คือ กระบวนการสร้างสรรค์และ พัฒนาเครื่องนุ่งห่ม ตั้งแต่แนวคิด เริ่มต้น การร่างภาพ การเลือก วัสดุ จนถึงการผลิตออกมาเป็น ผลิตภัณฑ์ที่สวมใส่ได้ โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความ ต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย ความงาม และการแสดงออกถึง เอกลักษณ์ทางสังคมและ วัฒนธรรมของผู้สวมใส่	การออกแบบเครื่องแต่งกาย	๑	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ ศิลป์ ๔	ศ ๑.๑ ม.๒/๒ ศ ๑.๒ ม.๒/๑	๑. ความสามารถในการคิด ๒. ความสามารถในการสื่อสาร	การออกแบบเครื่องแต่งกาย คือ กระบวนการสร้างสรรค์และพัฒนาเครื่องนุ่งห่ม ตั้งแต่แนวคิด เริ่มต้น การร่างภาพ การเลือกวัสดุ จนถึงการผลิตออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ที่สวมใส่ได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย ความงาม และการแสดงออกถึงเอกลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้สวมใส่	การออกแบบเครื่องแต่งกาย	๑	๕
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อารมณ์ศิลป์สำแดง	ศ ๑.๑ ม.๒/๒ ศ ๑.๒ ม.๒/๑	๑. ความสามารถในการคิด ๒. ความสามารถในการสื่อสาร	การออกแบบเครื่องแต่งกาย คือ กระบวนการสร้างสรรค์และพัฒนาเครื่องนุ่งห่ม ตั้งแต่แนวคิด เริ่มต้น การร่างภาพ การเลือกวัสดุ จนถึงการผลิตออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ที่สวมใส่ได้ โดยมี	การนำเสนอผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกาย	๑	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				วัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย ความงาม และการแสดงออกถึงเอกลักษณ์ทางสังคมและ วัฒนธรรมของผู้สวมใส่			
๒	หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ศีลภาสาสตร์ศิลป์ไทย สากล					๑๐	๕๐
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง วัฒนธรรมสร้างศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๒/๓ ศ ๑.๒ ม.๒/๓	๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด	ทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทย และสากล คือ การศึกษารูปแบบ งานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทย และสากลในเบื้องต้น ที่มีความแตกต่างกันอยู่หลายประการ โดยสามารถแบ่งเป็นเนื้อหาต่าง ๆ ได้ ดังนี้ ข้อมูลพื้นฐานของงาน ทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและ สากล ลักษณะความเชื่อของงาน	การนำรูปแบบงานทัศนศิลป์ ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและ สากล มาใช้ในการสร้างงาน ศิลปะด้วยเทคนิคที่ หลากหลาย เพื่อสร้าง เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับ ทัศนศิลป์ของไทยและสากล	๑	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				วัฒนธรรมไทยและสากล วิธีการ สร้างงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรม ไทยและสากล และเรื่องราว ภายในงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรม ไทยและสากล ซึ่งการศึกษาความ แตกต่างทางทัศนศิลป์ของศิลปะ ตะวันออกและตะวันตกใน เบื้องต้นนั้น ผู้เรียนสามารถศึกษา ได้จากรูปแบบงานจิตรกรรมและ ประติมากรรม			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทย สากล ๑	ศ ๑.๑ ม.๒/๓ ศ ๑.๒ ม.๒/๓	๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด	ทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทย และสากล คือ การศึกษารูปแบบ งานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทย และสากลในเบื้องต้น ที่มีความ แตกต่างกันอยู่หลายประการ โดย สามารถแบ่งเป็นเนื้อหาต่าง ๆ ได้ ดังนี้ ข้อมูลพื้นฐานของงาน	การนำรูปแบบงานทัศนศิลป์ ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและ สากล มาใช้ในการสร้างงาน ศิลปะด้วยเทคนิคที่ หลากหลาย เพื่อสร้าง เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับ ทัศนศิลป์ของไทยและสากล	๑	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและ สากล ลักษณะความเชื่อของงาน วัฒนธรรมไทยและสากล วิธีการ สร้างงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรม ไทยและสากล และเรื่องราว ภายในงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรม ไทยและสากล ซึ่งการศึกษาความ แตกต่างทางทัศนศิลป์ของศิลปะ ตะวันออกและตะวันตกใน เบื้องต้นนั้น ผู้เรียนสามารถศึกษา ได้จากรูปแบบงานจิตรกรรมและ ประติมากรรม			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทย สากล ๒	ศ ๑.๑ ม.๒/๓ ศ ๑.๒ ม.๒/๓	๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด	ทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทย และสากล คือ การศึกษารูปแบบ งานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทย และสากลในเบื้องต้น ที่มีความ แตกต่างกันอยู่หลายประการ โดย	การนำรูปแบบงานทัศนศิลป์ ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและ สากล มาใช้ในการสร้างงาน ศิลปะด้วยเทคนิคที่ หลากหลาย เพื่อสร้าง	๑	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				สามารถแบ่งเป็นเนื้อหาต่าง ๆ ได้ ดังนี้ ข้อมูลพื้นฐานของงาน ทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและ สากล ลักษณะความเชื่อของงาน วัฒนธรรมไทยและสากล วิธีการ สร้างงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรม ไทยและสากล และเรื่องราว ภายในงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรม ไทยและสากล ซึ่งการศึกษาความ แตกต่างทางทัศนศิลป์ของศิลปะ ตะวันออกและตะวันตกใน เบื้องต้นนั้น ผู้เรียนสามารถศึกษา ได้จากรูปแบบงานจิตรกรรมและ ประติมากรรม	เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับ ทัศนศิลป์ของไทยและสากล		
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทย สากล ๓	ศ ๑.๑ ม.๒/๓ ศ ๑.๒ ม.๒/๓	๑. ความสามารถในการสื่อสาร	ทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทย และสากล คือ การศึกษารูปแบบ งานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทย	การนำรูปแบบงานทัศนศิลป์ ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและ สากล มาใช้ในการสร้างงาน	๑	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			๒. ความสามารถในการคิด	และสากลในเบื้องต้น ที่มีความแตกต่างกันอยู่หลายประการ โดยสามารถแบ่งเป็นเนื้อหาต่าง ๆ ได้ดังนี้ ข้อมูลพื้นฐานของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ลักษณะความเชื่อของงานวัฒนธรรมไทยและสากล วิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล และเรื่องราวภายในงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ซึ่งการศึกษาความแตกต่างทางทัศนศิลป์ของศิลปะตะวันออกและตะวันตกในเบื้องต้นนั้น ผู้เรียนสามารถศึกษาได้จากรูปแบบงานจิตรกรรมและประติมากรรม	ศิลปะด้วยเทคนิคที่หลากหลาย เพื่อสร้างเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับทัศนศิลป์ของไทยและสากล		

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง แสดงศาสตร์ศิลป์ไทย สากล	ศ ๑.๑ ม.๒/๓ ศ ๑.๒ ม.๒/๓	๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด	ทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล คือ การศึกษารูปแบบงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากลในเบื้องต้น ที่มีความแตกต่างกันอยู่หลายประการ โดยสามารถแบ่งเป็นเนื้อหาต่าง ๆ ได้ดังนี้ ข้อมูลพื้นฐานของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ลักษณะความเชื่อของงานวัฒนธรรมไทยและสากล วิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล และเรื่องราวภายในงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ซึ่งการศึกษาความแตกต่างทางทัศนศิลป์ของศิลปะตะวันออกและตะวันตกในเบื้องต้นนั้น ผู้เรียนสามารถศึกษา	การนำรูปแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล มาใช้ในการสร้างงานศิลปะด้วยเทคนิคที่หลากหลาย เพื่อสร้างเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับทัศนศิลป์ของไทยและสากล	๑	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ได้จากรูปแบบงานจิตรกรรมและ ประติมากรรม			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ศีลภาสาสตร์ศิลป์ถิ่น ไทย	ศ ๑.๑ ม.๒/๓ ศ ๑.๒ ม.๒/๒	๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด	ทัศนศิลป์ไทยและทัศนศิลป์ ท้องถิ่นไทย มีรากฐานยาวนาน สะท้อนถึงวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อทางศาสนา และวิถีชีวิต ของคนไทย มีการพัฒนาและ ผสมผสานอิทธิพลจากต่างชาติ และท้องถิ่นต่าง ๆ จนกลายเป็น เอกลักษณ์ที่โดดเด่น	การนำรูปแบบงานทัศนศิลป์ ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและ ท้องถิ่นไทย มาใช้ในการสร้าง งานศิลปะประกอบข้อความ ด้วย เทคนิคที่หลากหลาย	๑	๕
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่น ไทย ๑	ศ ๑.๑ ม.๒/๓ ศ ๑.๒ ม.๒/๒	๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด	ทัศนศิลป์ไทยและทัศนศิลป์ ท้องถิ่นไทย มีรากฐานยาวนาน สะท้อนถึงวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อทางศาสนา และวิถีชีวิต ของคนไทย มีการพัฒนาและ ผสมผสานอิทธิพลจากต่างชาติ	การนำรูปแบบงานทัศนศิลป์ ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและ ท้องถิ่นไทย มาใช้ในการสร้าง งานศิลปะประกอบข้อความ ด้วย เทคนิคที่หลากหลาย	๑	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				และท้องถิ่นต่าง ๆ จนกลายเป็น เอกลักษณ์ที่โดดเด่น			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่น ไทย ๒	ศ ๑.๑ ม.๒/๓ ศ ๑.๒ ม.๒/๒	๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด	ทัศนศิลป์ไทยและทัศนศิลป์ ท้องถิ่นไทย มีรากฐานยาวนาน สะท้อนถึงวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อทางศาสนา และวิถีชีวิต ของคนไทย มีการพัฒนาและ ผสมผสานอิทธิพลจากต่างชาติ และท้องถิ่นต่าง ๆ จนกลายเป็น เอกลักษณ์ที่โดดเด่น	การนำรูปแบบงานทัศนศิลป์ ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและ ท้องถิ่นไทย มาใช้ในการสร้าง งานศิลปะประกอบข้อความ ด้วย เทคนิคที่หลากหลาย	๑	๕
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่น ไทย ๓	ศ ๑.๑ ม.๒/๓ ศ ๑.๒ ม.๒/๒	๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด	ทัศนศิลป์ไทยและทัศนศิลป์ ท้องถิ่นไทย มีรากฐานยาวนาน สะท้อนถึงวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อทางศาสนา และวิถีชีวิต ของคนไทย มีการพัฒนาและ ผสมผสานอิทธิพลจากต่างชาติ	การนำรูปแบบงานทัศนศิลป์ ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและ ท้องถิ่นไทย มาใช้ในการสร้าง งานศิลปะประกอบข้อความ ด้วย เทคนิคที่หลากหลาย	๑	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้/ แผนการจัดการเรียนรู้ที่	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				และท้องถิ่นต่าง ๆ จนกลายเป็น เอกลักษณ์ที่โดดเด่น			
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง แสดงศาสตร์ศิลป์ถิ่น ไทย	ศ ๑.๑ ม.๒/๓ ศ ๑.๒ ม.๒/๒	๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด	ทัศนศิลป์ไทยและทัศนศิลป์ ท้องถิ่นไทย มีรากฐานยาวนาน สะท้อนถึงวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อทางศาสนา และวิถีชีวิต ของคนไทย มีการพัฒนาและ ผสมผสานอิทธิพลจากต่างชาติ และท้องถิ่นต่าง ๆ จนกลายเป็น เอกลักษณ์ที่โดดเด่น	การนำรูปแบบงานทัศนศิลป์ ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและ ท้องถิ่นไทย มาใช้ในการสร้าง งานศิลปะกรอบข้อความ ด้วย เทคนิคที่หลากหลาย	๑	๕
รวมตลอดภาคเรียน						๒๐	๑๐๐

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑

เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)
ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
เวลา ๑๐ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์
วิพากษ์ วิวิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกันศิลปะ
อย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด ม. ๒/๒ บรรยายเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุอุปกรณ์
ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า
งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย

ตัวชี้วัด ม. ๒/๑ ระบุและบรรยายเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงงานทัศนศิลป์ในปัจจุบัน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เครื่องแต่งกาย หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์นำมาใช้เป็นเครื่องห่อหุ้มร่างกาย การแต่งกายของมนุษย์แต่ละ
เผ่าพันธุ์ โดยสามารถค้นคว้าข้อมูลเรื่องเครื่องแต่งกายได้จากหลักฐานทางวรรณคดีและประวัติศาสตร์ อันเป็น
เครื่องช่วยชี้แนะให้รู้และเข้าใจถึงแนวทางการแต่งกาย และสะท้อนให้เห็นถึงสภาพของการดำรงชีวิตของมนุษย์
ในแต่ละยุคสมัย

กระดานไอลเดีย Mood board ทำหน้าที่เป็นเข็มทิศในการออกแบบ โดยรวบรวมแรงบันดาลใจ สี
พื้นผิว และอารมณ์ที่ต้องการสื่อสาร เพื่อเปลี่ยนแนวคิดที่เป็นนามธรรมให้เป็นภาพที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม
ทำให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องมองเห็นทิศทางของงานได้อย่างเข้าใจตรงกัน

การออกแบบเครื่องแต่งกาย คือ กระบวนการสร้างสรรค์และพัฒนาเครื่องนุ่งห่ม ตั้งแต่แนวคิดเริ่มต้น
การร่างภาพ การเลือกวัสดุ จนถึงการผลิตออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ที่สวมใส่ได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนอง
ความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย ความงาม และการแสดงออกถึงเอกลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้
สวมใส่

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้

๓.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- ๑.) ตอบคำถามเรื่องประวัติในการออกแบบเครื่องแต่งกาย
- ๒.) ตอบคำถามเรื่องประวัติในการออกแบบเครื่องแต่งกาย และองค์ประกอบของกระดานไอดี

Mood board

- ๓.) ตอบคำถามเรื่ององค์ประกอบของกระดานไอดี Mood board
- ๔.) ตอบคำถามเรื่องการออกแบบเครื่องแต่งกาย
- ๕.) อธิบายการออกแบบร่างเครื่องแต่งกายของตนเองได้
- ๖.) อธิบายการขั้นตอนการทำงานสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย
- ๗.) บอกประเด็นในการนำเสนอผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกายหน้าชั้นเรียน

๓.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ๑.) วิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับประวัติในการออกแบบเครื่องแต่งกาย
- ๒.) นำเสนอการสร้างกระดานไอดี Mood board เพื่อนำไปพัฒนาเครื่องแต่งกาย
- ๓.) สร้างสรรค์และนำเสนอการสร้างกระดานไอดี Mood board เพื่อนำไปพัฒนาเครื่องแต่ง

กาย

- ๔.) สร้างสรรค์และสามารถออกแบบเครื่องแต่งกาย
- ๕.) นำเสนอการออกแบบร่างเครื่องแต่งกาย
- ๖.) สามารถสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย
- ๗.) นำเสนอการออกแบบเครื่องแต่งกาย

๓.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- ๑.) เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกาย
- ๒.) เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกายและกระดานไอดี

Mood board

๔. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๑. พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒)

๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่

หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)

๕. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๕.๑ มีวินัย

๕.๒ ใฝ่เรียนรู้

๕.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๖. การประเมินผลรวบยอด

๖.๑ ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) ใบงานที่ ๑ เรื่อง ร่างภาพอารมณ์ศิลป์

๒.) ผลงาน สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์

๓.) ผลงาน กระดานโอเดีย

๖.๒ เกณฑ์การประเมินผลชิ้นงานหรือภาระงาน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
การวิเคราะห์ และสรุป ความรู้เรื่อง ประวัติศาสตร์ เครื่องแต่งกาย	สามารถสรุปและ วิเคราะห์ความรู้ เรื่อง ประวัติศาสตร์ เครื่องแต่งกายได้ ถูกต้องอย่างน้อย ๕ ยุค	สามารถสรุปและ วิเคราะห์ความรู้เรื่อง ประวัติศาสตร์เครื่อง แต่งกายได้ถูกต้อง อย่างน้อย ๓ ยุค	สามารถสรุปและ วิเคราะห์ความรู้เรื่อง ประวัติศาสตร์เครื่อง แต่งกายได้ถูกต้อง อย่างน้อย ๒ ยุค	ไม่สามารถสรุปและ วิเคราะห์ความรู้เรื่อง ประวัติศาสตร์เครื่อง แต่งกายได้
การนำเสนอ การทำ Mood board	สามารถ สร้างสรรค์ Mood board ได้ ครบถ้วนทุก ประเด็น ได้แก่ แรงบันดาลใจใน การทำงาน โทนสี ที่ใช้ วัสดุอุปกรณ์ ในการสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกาย	สามารถสร้างสรรค์ Mood board ได้ สองในสามประเด็น	สามารถสร้างสรรค์ Mood board ได้ อย่างน้อย ๑ ประเด็น	ไม่สามารถสร้างสรรค์ Mood board ได้

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
ความก้าวหน้า ในการ ออกแบบร่าง เครื่องแต่งกาย	สามารถทำงาน ออกแบบร่าง เครื่องแต่งกายได้ อย่างน้อยร้อยละ ๗๐	สามารถทำงาน ออกแบบร่างเครื่อง แต่งกายได้อย่างน้อย ร้อยละ ๕๐	สามารถทำงาน ออกแบบร่างเครื่อง แต่งกายได้อย่างน้อย ร้อยละ ๓๐	ไม่สามารถทำงาน ออกแบบร่างเครื่อง แต่งกายในชั้นเรียน ได้
การนำเสนอ ผลงานหน้าชั้น เรียน	สามารถนำเสนอ ผลงานได้ ครบถ้วนทุกหัวข้อ ได้แก่ -แรงบันดาลใจ/ แนวคิดที่มาใน การออกแบบ - โทนสีที่นำมาใช้ ในการออกแบบ - ลวดลายหรือ เอกลักษณ์ที่ เชื่อมโยงกัน ระหว่างเครื่อง แต่งกายแต่ละ ส่วนของสมาชิก - วัสดุที่จะ นำมาใช้ในการ สร้างสรรค์เครื่อง แต่งกาย	สามารถนำเสนอ ผลงานได้ ๓ หัวข้อ จาก ๔ หัวข้อ	สามารถนำเสนอ ผลงานได้ ๒ หัวข้อ จาก ๔ หัวข้อ	ไม่สามารถนำเสนอ ผลงานหน้าชั้นเรียน ได้
การสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกาย	สามารถ สร้างสรรค์เครื่อง แต่งกายโดยมี ความคืบหน้าใน	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดยมี ความคืบหน้าในการ ทำงานอย่างน้อยร้อย ละ ๒๐	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดยมี ความคืบหน้าในการ ทำงานอย่างน้อยร้อย ละ ๑๐	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดยมี ความคืบหน้าในการ ทำงานน้อยกว่าร้อย ละ ๑๐

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
	การทำงานอย่างน้อยร้อยละ ๓๐			
การสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกาย	สามารถ สร้างสรรค์เครื่อง แต่งกายโดยมี ความคืบหน้าใน การทำงานอย่าง น้อยร้อยละ ๖๐	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดยมี ความคืบหน้าใน การทำงานอย่างน้อยร้อยละ ๕๐	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดยมี ความคืบหน้าใน การทำงานอย่างน้อยร้อยละ ๓๐	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดยมี ความคืบหน้าใน การทำงานน้อยกว่าร้อยละ ๓๐
การสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกาย	สามารถ สร้างสรรค์เครื่อง แต่งกายโดยมี ความคืบหน้าใน การทำงานอย่าง น้อยร้อยละ ๙๐	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดยมี ความคืบหน้าใน การทำงานอย่างน้อยร้อยละ ๗๐	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดยมี ความคืบหน้าใน การทำงานอย่างน้อยร้อยละ ๕๐	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดยมี ความคืบหน้าใน การทำงานน้อยกว่าร้อยละ ๕๐
การสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกาย	สามารถ สร้างสรรค์เครื่อง แต่งกายโดยมี ความคืบหน้าใน การทำงานอย่าง น้อยร้อยละ ๑๐๐	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดยมี ความคืบหน้าใน การทำงานอย่างน้อยร้อยละ ๙๐	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดยมี ความคืบหน้าใน การทำงานอย่างน้อยร้อยละ ๘๐	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดยมี ความคืบหน้าใน การทำงานน้อยกว่าร้อยละ ๗๐
การนำเสนอ การออกแบบ เครื่องแต่งกาย	สามารถนำเสนอ ประเด็นในการ ออกแบบเครื่อง แต่งกายได้ ครบถ้วนใน ประเด็น	สามารถนำเสนอ ประเด็นในการ ออกแบบเครื่อง แต่งกายได้ครบถ้วน อย่างน้อย ๓ ประเด็น จาก ๕ ประเด็น	สามารถนำเสนอ ประเด็นในการ ออกแบบเครื่อง แต่งกายได้ครบถ้วน อย่างน้อย ๒ ประเด็น จาก ๕ ประเด็น	ไม่สามารถนำเสนอ ประเด็นในการ ออกแบบเครื่อง แต่งกายได้ครบถ้วน หรือ สามารถนำเสนอได้ เพียง ๑ ประเด็น

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
	- แนวคิด/แรงบันดาลใจจากศิลปะวัฒนธรรมในภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย - โทนสีที่นำมาใช้ในการออกแบบ - ลวดลายหรือเอกลักษณ์ที่เชื่อมโยงกันระหว่างเครื่องแต่งกายแต่ละส่วนของสมาชิก - วัสดุที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย - ปัญหาที่พบและแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการทำงาน			

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๓๖ - ๒๘	คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๒๗ - ๑๙	คะแนน	หมายถึง	ดี
คะแนน	๑๘ - ๑๐	คะแนน	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๙ - ๐	คะแนน	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน

ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง วิวัฒนาการการแต่งกาย

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง สร้างสรรค์อาภรณ์ศิลป์	
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย

ตัวชี้วัด ม. ๒/๑ ระบุและบรรยายเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงงานทัศนศิลป์ ในปัจจุบัน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เครื่องแต่งกาย หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์นำมาใช้เป็นเครื่องห่อหุ้มร่างกาย การแต่งกายของมนุษย์แต่ละเผ่าพันธุ์ โดยสามารถค้นคว้าข้อมูลเรื่องเครื่องแต่งกายได้จากหลักฐานทางวรรณคดีและประวัติศาสตร์ อันเป็นเครื่องช่วยชี้แนะให้รู้และเข้าใจถึงแนวทางการแต่งกาย และสะท้อนให้เห็นถึงสภาพของการดำรงชีวิตของมนุษย์ในแต่ละยุคสมัย

๓. สาระการเรียนรู้

ประวัติการออกแบบเครื่องแต่งกาย

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

๑. ตอบคำถามเรื่องประวัติในการออกแบบเครื่องแต่งกาย

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. วิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับประวัติในการออกแบบเครื่องแต่งกาย

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกาย

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๑ เรื่อง วิวัฒนาการการแต่งกาย

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวก และลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ด้านความรู้ ๑. ตอบคำถามเรื่องประวัติใน การออกแบบเครื่องแต่งกาย ด้านทักษะกระบวนการ ๑. วิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับ ประวัติในการออกแบบเครื่อง แต่งกาย	ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและบอกให้นักเรียน ทำความเคารพ ๒. ครูนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนทำ กิจกรรมดูภาพเครื่องแต่งกายชุดประจำชาติ และให้นักเรียนร่วมกันตอบคำถามว่าชุดนั้น มี ความแตกต่างกับชุดที่นักเรียนสวมใสในปัจจุบัน อย่างไร	๑. นักเรียนบอกทำความเคารพ ๒. นักเรียนตอบทำกิจกรรมดูภาพเครื่อง แต่งกายชุดประจำชาติและนักเรียนร่วมกัน ตอบคำถามว่าชุดนั้น มีความแตกต่างกับชุด ที่นักเรียนสวมใสในปัจจุบันอย่างไร	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง วิวัฒนาการ การแต่งกาย ๒. ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง วิวัฒนาการ การแต่งกาย	๑. แผนผัง ความคิด (Mind Map) เรื่องประวัติ ศาสตร์เครื่อง แต่งกาย	วิธีวัด ๑. การเข้าชั้น เรียน และการมี ส่วนร่วมในชั้น เรียน เครื่องมือวัด ๑. เกณฑ์การ ประเมิน คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ เกณฑ์การ ประเมิน มีคะแนน ๔ ระดับ คือ ดีมาก ดี
	ขั้นสอน (๓๐ นาที) ๑. ครูบรรยายเรื่องประวัติศาสตร์เครื่องแต่ง กายสากลและเครื่องแต่งกายในประเทศไทย	๑. นักเรียนฟังการบรรยายเรื่อง ประวัติศาสตร์เครื่องแต่งกายสากลและ เครื่องแต่งกายในประเทศไทย			
	ขั้นปฏิบัติ (๑๐ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓-๕ คน ทำ แผนผังความคิด (Mind Map) เรื่อง	๑. นักเรียนทำแผนผังความคิด (Mind Map) เรื่องประวัติศาสตร์เครื่องแต่งกายเพื่อ สรุปความรู้ความเข้าใจของนักเรียน			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๑ เรื่อง วิวัฒนาการการแต่งกาย

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อาภรณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกาย	ประวัติศาสตร์เครื่องแต่งกายเพื่อสรุปความรู้ความเข้าใจของนักเรียน				พอใช้ ปรับปรุง เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูให้ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอแผนผังความคิดของกลุ่มตนเอง ๒. ครูและนักเรียนในชั้นเรียนร่วมสรุปประเด็นจากการทำกิจกรรมแผนผังความคิดของนักเรียนแต่ละกลุ่มเพิ่มเติม ๓. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. ครูให้นักเรียนบอกทำความเข้าใจ	๑. ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอแผนผังความคิดของกลุ่มตนเอง ๒. นักเรียนในชั้นเรียนร่วมสรุปประเด็นจากการทำกิจกรรมแผนผังความคิดของนักเรียนแต่ละกลุ่มเพิ่มเติม ๓. นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. นักเรียนบอกทำความเข้าใจ			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง วิวัฒนาการการแต่งกาย
๒. ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง วิวัฒนาการการแต่งกาย

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. ตอบคำถามเรื่องประวัติในการออกแบบเครื่องแต่งกาย	๑. ประเมินจากแบบสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถามในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมิน พฤติกรรมการตอบคำถามในชั้นเรียน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. วิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับประวัติในการออกแบบเครื่องแต่งกาย	๑. ประเมินจากใบงานแผนผังความคิด	๑. เกณฑ์การประเมินการทำแผนผังความคิด	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกาย	๑. ประเมินจากการนำเสนองาน	๑. แบบประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒)	๑. ประเมินจากการนำเสนองาน	๑. แบบประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง วิชาการการแต่งกาย

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การวิเคราะห์ และสรุปความรู้ เรื่อง ประวัติศาสตร์ เครื่องแต่งกาย	สามารถสรุปและ วิเคราะห์ความรู้ เรื่องประวัติศาสตร์ เครื่องแต่งกายได้ ถูกต้องอย่างน้อย ๕ ยุค	สามารถสรุปและ วิเคราะห์ความรู้ เรื่องประวัติศาสตร์ เครื่องแต่งกายได้ ถูกต้องอย่างน้อย ๓ ยุค	สามารถสรุปและ วิเคราะห์ความรู้เรื่อง ประวัติศาสตร์เครื่อง แต่งกายได้ถูกต้องอย่าง น้อย ๒ ยุค	ไม่สามารถสรุป และวิเคราะห์ ความรู้เรื่อง ประวัติศาสตร์ เครื่องแต่งกายได้

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๔	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๑-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อการวัดและ ประเมินผล	คะแนน/เกณฑ์การประเมินผล			
	๔	๓	๒	๑
๑. มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียม อุปกรณ์การเรียน มาครบ	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมา มากกว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมาน้อย กว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนสาย เกิน ๑๐ นาที
๒. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน และให้ความ ร่วมมือในการ ตอบคำถาม	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน	ตั้งใจเรียนบางเวลา	ไม่ตั้งใจเรียน
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สร้างสรรค์ผลงาน ได้ครบถ้วนตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	ไม่ปรากฏความ คืบหน้าของ ผลงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๒-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๙-๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖-๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๓-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

*หมายเหตุ : คู่มือคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง วิวัฒนาการการแต่งกาย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง วิวัฒนาการการแต่งกาย
 รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

“เครื่องแต่งกาย” หมายถึง สิ่งที่มนุษย์นำมาใช้เป็นเครื่องห่อหุ้มร่างกาย การแต่งกายของมนุษย์แต่ละเผ่าพันธุ์ โดยสามารถค้นคว้าข้อมูลเรื่องเครื่องแต่งกายได้จากหลักฐานทางวรรณคดีและประวัติศาสตร์ อันเป็นเครื่องช่วยชี้แนะให้รู้และเข้าใจถึงแนวทางการแต่งกาย และสะท้อนให้เห็นถึงสภาพของการดำรงชีวิตของมนุษย์ในแต่ละยุคสมัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการแต่งกายของมนุษย์

- สภาพภูมิอากาศ
- สภาพงานและอาชีพของแต่ละบุคคล
- ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม
- ศาสนา
- ความต้องการดึงดูดเพศตรงข้าม
- สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ

ลักษณะของการแต่งกายในแต่ละยุคสมัย

Evening dress and walking dress
c. 1815

ยุคอาณานิคมหรือรีเจนซี ค.ศ.(1795-1815)

การแต่งกายได้รับอิทธิพลจากการแต่งกายแบบกรีกโบราณ ซึ่งเชื่อว่าเป็น
ภาพลักษณ์ที่แสดงให้เห็นถึงประชาธิปไตย

ลักษณะเด่นของชุดจะมีลักษณะเป็นชุดยาว กรอมพื้น ไม่ใส่คอร์เซ็ต ใส่เอวสูงแบบ
รัดต่อนอก โดยชนชั้นสูงจะแต่งกายด้วยชุดสีขาว กลุ่มคนที่มีฐานะต่ำลงมาจะใส่ชุดสี
พาสเทล โดยใส่ชุดสีขาวเฉพาะงานเลี้ยงเนื่องจากชุดขาวจะเปราะเปื้อนง่าย
ลักษณะของเนื้อผ้าจะเป็นผ้าฝ้าย มัสลิน หรือผ้าไหม มีลักษณะเป็นผ้านุ่ม บาง และ
พริ้ว มักใส่ผ้าคลุมไหล่หรือถุงมือยาว ใส่หมวก

ยุคโรแมนติก (1815-1840)

เป็นยุคสมัยหลังสงคราม ผู้คนหันมานิยมการแต่งกายแบบอังกฤษ (เรียกได้อีกอย่างว่า “แองโกลมานี” “Anglomania”) ศิลปินและนักปราชญ์กลับมานิยมศิลปะโรแมนติก ที่เน้นอารมณ์ ความรู้สึก ลักษณะของเครื่องแต่งกายจะมีลักษณะฟูฟ่องตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า และมีลักษณะพิเศษคือช่วงไหล่ที่ลู่ลง เอวคอด สะโพกผายออกเพื่อเน้นความเป็นสตรีเพศ รัดเอวด้วยคอร์เซ็ต กระโปรงพอง และตกแต่งด้วยเครื่องประดับหรูหรา

ยุควิคตอเรียนตอนต้น (1840-1870)

เครื่องแต่งกายจะมีลักษณะช่วงไหล่แคบและลู่ลง ลำตัวแคบมากด้วยการรัดคอร์เซ็ต กระโปรงบานพอง ความยาวกรอมพื้น ในการที่ต้องการทำให้กระโปรงมีความบานในสมัยนั้นต้องใส่กระโปรงถึงหกชั้นซึ่งเป็นปัญหาทำให้ชุดหนักเกินไป จึงมีการแก้ปัญหาโดยการใส่ส้อม (Cage Crinoline) ไว้ข้างในกระโปรง ความนิยมในการสวมใส่หมวกใหญ่ ๆ หายไป เปลี่ยนความนิยมเป็นการใส่หมวกแบบ deep bonnets เป็นหมวกปกปิดหน้า จะมองเห็นหน้าเต็มเมื่อหันหน้าเข้าหากันตรง ๆ เท่านั้น ซึ่งเป็นการแสดงถึงความอ้อมตัว ลักษณะของคอเสื้อเป็นแบบโหว่ออกเชือกซี่ (bertha neckline)

ยุควิคตอเรียนตอนปลาย (1870-1890)

การแต่งกายจะมีลักษณะที่เริ่มเน้นสัดส่วน แต่ปกปิดร่างกายในเวลาเดียวกัน เห็นได้ว่าช่วงบนมีลักษณะเข้ารูปมากขึ้น นิยมใช้สีเข้ม มีการเปลี่ยนแปลงจาก สุ่ม มาใส่ "ที่ถ่างกระโปรง" (bustle) ทำให้กระโปรงจะไม่กางรอบด้านเหมือนแบบเดิม แต่จะกดดันไปด้านหลังแทน ช่วงแรกเป็นแบบ soft bustle ช่วงหลังหัน

มานิยม hard bustle

ยุค 1910s – World War I (ค.ศ. 1911-1919)

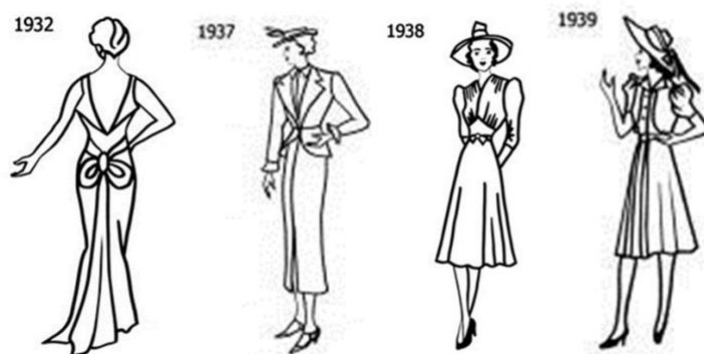
ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างมาก เนื่องจากผู้ชายมีต้องไปรบ ทำให้ผู้หญิงต้องทำหน้าที่ต่าง ๆ แทนผู้ชาย การแต่งกายในยุคสมัยนี้จึงมีความทะมัดทะแมงมากยิ่งขึ้น มีการผสมผสานกับแนว Military คือคอเสื้อและปกเสื้อมีลักษณะแบบทหาร กระโปรงสั้นลงเล็กน้อย และต่อมาลักษณะของกระโปรงจะมีความแคบลง ลดการสวมใส่เครื่องประดับ การแต่งกายมุ่งเน้นการใช้งานเป็นหลัก

ยุค 1920s (ค.ศ. 1920-1929)

เป็นช่วงยุคที่สงครามสงบ และเข้าสู่ยุค Jazz Age ซึ่งเป็นยุคของคนรุ่นใหม่และหนุ่มสาว ซึ่งขึ้นมารุ่งเรืองและมีฐานะ ผู้หญิงที่เคยมีบทบาทการทำงานในช่วงสงครามก็ไม่กลับไปเป็นแม่บ้าน มีอิสระเสรีมากขึ้น โดยในช่วงยุคสมัยนี้เครื่องแต่งกายที่เป็นสัญลักษณ์คือ “Flapper dress” คือเป็นชุดที่มีลักษณะลำตัวตรง หน้าอกแบนเป็นไม้กระดาน รัดหน้าอกด้วยสายรัด ความยาวกระโปรงสั้นลง ซึ่งความนิยมในการแต่งตัวมาจากความเชื่อที่ว่า หน้าอกแบน ๆ และผมสั้นกุดนั้นเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นหนุ่มสาว

ยุค 1930s (ค.ศ. 1930-1939)

ลักษณะการแต่งกายจะมีความคล้ายคลึงกับยุคก่อน แต่มีความเป็นผู้หญิงมากขึ้น ทรวดทรงเข้ารูป นิยมกระโปรงพลิ้ว และสวมใส่เครื่องประดับ ชุดมีความหลากหลาย มีการแบ่งชุดตามช่วงเวลาที่สามารถใส่ได้ คือ ชุดกลางวัน และชุดกลางคืน โดยชุดกลางวันจะเป็นรูปแบบเรียบ ๆ เน้นการทำงานคล่องตัว ชุดกลางคืนเน้นความหรูหรา โดยชุดที่เป็นสัญลักษณ์คือชุดเดรสยาวคอวี โชว์หลัง

ยุค 1940s (ค.ศ. 1940-1949)

เป็นช่วงยุคสมัยที่เกิดสงครามโลกครั้งที่สอง จึงเข้าสู่สภาวะขาดแคลน ทำให้เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายถูกตัดให้เข้ากับการใช้งาน สีทึม ๆ ไม่หลากหลาย แฟชั่นหมวกที่นิยมคือผ้าคาดกันฝุ่นเวลาทำงานช่วงกลางวัน พ้นยาง เรียบ ๆ และทะมัดทะแมง เมื่อสงครามโลกจบได้ไม่นาน ช่วงปี 1947

Christian Dior สร้างชื่อกับ “นิวลุค” คือ สุนัขขนาดฟิตพอดีตัว เข้าเอวพอดี กับกระโปรงบาน โดนเป็นที่ฮือฮาเนื่องจากเป็นชุดที่ใช้เนื้อผ้าอย่างสิ้นเปลือง ซึ่งผิดจากนโยบายการ

ประหยัดจากในช่วงสงครามอย่างสิ้นเชิง

ยุค 1950s (ค.ศ. 1950-1959)

เป็นช่วงสมัยที่เศรษฐกิจรุ่งเรืองขึ้น ชนชั้นกลางและคนทั่วไปเริ่มมีเงิน วัยรุ่นมีเทรนด์แฟชั่นเป็นของตัวเอง โดยในช่วงแรกนิยมเป็นกระโปรงทรงดินสอแคบเข้ารูป และชุดที่นิยมต่อมาคือ กระโปรงบาน ความยาวคลุมเข่า ข้างในกระโปรงเสริมผ้าตาข่ายหลายชั้น เน้นทรวดทรงของสตรีบริเวณเอว

ยุค 1960s (ค.ศ. 1960-1969)

ในช่วงต้นของยุค 60s นี้ยังนิยมแต่งชุดกระโปรงเช่นเดียวกับยุค 50s แต่เมื่อเข้าสู่ยุคปลาย (ช่วงปีค.ศ. 1966) การแต่งกายก็มีความหลากหลายและแปลกใหม่ขึ้น วัยรุ่นมีความสนใจเกี่ยวกับแฟชั่น และวิทยาการด้านต่าง ๆ ทั้งศิลปะ ดนตรี ได้พัฒนาเศรษฐกิจให้เฟื่องฟู ซึ่งแฟชั่นในยุคนี้เรียกรวม ๆ ว่า “Mod look” ประกอบด้วย มินิสเกิร์ต หรือเดรส สีม่อทลลิก ถู่น่องหลากสี ลวดลายเรขาคณิต

ยุค 1970s (ค.ศ. 1970-1979)

การแต่งกายในยุคนี้ ผู้คนใช้แฟชั่นในการแสดงออกถึงตัวตน ความเป็นเอกลักษณ์ทางความคิด เริ่มมีชุดสูทแบบกางเกง และเริ่มนิยมการแต่งกายที่สามารถใส่ได้ทั้งเพศชายและเพศหญิง (Unisex) นอกจากนี้ยังคงมีการใส่มินิสเกิร์ตแล้วยังนิยมกระโปรงทรงตัว A ที่บานออกทางด้านล่างเล็กน้อยและไม่มี ความพอง นอกจากนี้ยังมีกระแสดังตัวที่เกิดขึ้นในยุค 70s นี้ คือ อีปี้ ซึ่งเป็นการแต่งตัวที่ผสมผสานความเป็น Ethnic style (พื้นเมือง) และการแต่งตัวสมัยใหม่ โดยจุดเด่นคือลายผ้า

ที่ดูซับซ้อน เป็นแนวตะวันออก และสีสันสดใส

ยุค 1980s (ค.ศ. 1980-1989)

เป็นยุคที่เศรษฐกิจเฟื่องฟู สงครามสงบ เครื่องแต่งกายเข้าสู่ระบบธุรกิจมากขึ้น โดยการแต่งตัวแบรนด์เนมเป็นกระแสและได้รับความนิยม ผู้หญิงหันมาแต่งกายให้ดูภูมิฐาน น่าเชื่อถือ เรียกว่า “Power dressing” ลักษณะเป็นสูทที่มีไหล่กว้าง มีความนิยมว่า “ยิ่งไหล่กว้าง ยิ่งดี” (“Get Big Shoulders and Get Noticed”) ซึ่งได้รับการแต่งกายมาจาก มาร์กาเร็ต แทตเชอร์ และเจ้าหญิงไดอาน่า

นอกจากนี้ ในยุค 80s แฟชั่นแนว “Punk” ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก (มีมาตั้งแต่ปลายยุค 1970 แต่มานิยมในช่วงยุค 80s) โดยมีจุดกำเนิดแรกเริ่มจาก พวกต่อต้านสังคม ต่อต้านแฟชั่น ลักษณะจึงเป็นชุดเก๋ๆ ขาด เซอร์ เลื่อนหนัง กางเกงหนัง และปักหมุด

การแต่งกายของไทยสมัยรัตนโกสินทร์

รัชกาลที่ 1-3

การแต่งกายของผู้หญิง: ผู้หญิงจะนุ่งผ้าจีบ ห่มสไบเฉียง หากเป็นชาวบ้านอาจนุ่งผ้าถุงหรือโจงกระเบน สวมเสื้อรัดรูปแขนกระบอก ห่มตะเบงมาน หรือผ้าแถบคาดรัดดอก แล้วห่มสไบเฉียง

การแต่งกายของผู้ชาย: ผู้ชายจะนุ่งผ้าม่วง โจงกระเบน สวมเสื้อนอกคอเปิด ผ่าอก กระดุม 5 เม็ด แขนยาว หากเป็นชาวบ้านจะไม่สวมเสื้อ

สมัยรัชกาลที่ 4

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวประกาศให้ข้าราชการสวมเสื้อเข้าเฝ้า และทรงสนับสนุนให้มีการศึกษาภาษาอังกฤษ จึงทำให้มีการรับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา การแต่งกายของสตรีจึงมีการเปลี่ยนแปลงไป

การแต่งกายของผู้หญิง: ผู้หญิงจะนุ่งผ้าลายโจงกระเบน หรือนุ่งผ้าจีบ ใส่เสื้อแขนยาว ผ่าอก ปกคอตั้งเตี้ยๆ (เสื้อกระบอก) แล้วห่มผ้าแพรสไบจีบเฉียงทับบนเสื้อ

สมัยรัชกาลที่ 5

เป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงการแต่งกายของคนไทย เนื่องจากรัชกาลที่ 5 ทรงเสด็จประพาสยุโรป และมีการนำแบบอย่างการแต่งกายของชาวยุโรปกลับมาประยุกต์ใช้ในประเทศไทย อีกทั้งในสมัยนี้ยังมีการนิเทศชั้นในรุ่นแรกที่เกิดดัดแปลงจากเสื้อพรีนเซส ซึ่งต่อมาได้พัฒนาให้เป็นเสื้อชุดชั้นในที่เรียกว่า เสื้อคอกระเช้า ที่ยังคงเป็นที่รู้จักกันในปัจจุบันนี้ โดยเครื่องแต่งกายในสมัยรัชกาลที่ 5 แบ่งออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้

สมัยรัชกาลที่ 5 ตอนต้น

การแต่งกายของผู้หญิง: ผู้หญิงจะนุ่งผ้าลายโจงกระเบน เสื้อกระบอก แขนยาว ผ่าอก ห่มผ้าแพร จีบตามขวาง สไบเฉียงทับบนเสื้ออีกชั้นหนึ่ง ถ้าอยู่บ้านจะห่มแต่สไบ ไม่สวมเสื้อ เมื่อมีงานพิธีจะนุ่งห่ม ผ้าตาด

การแต่งกายของชาย: ผู้ชายจะนุ่งผ้าม่วงโจงกระเบน สวมเสื้อราชประแตน สวมหมวกหางนกยูง ถือไม้เท้า และไว้ผมรองทรง หาก

ไปงานพิธีจะสวมถุงเท้าและรองเท้ายาว การสวมเสื้อแพรสีจะสวมตามกระทรวงและหมวดต่าง ๆ ดังนี้

- ชั้นเจ้านาย สวมเสื้อสีไพล
- ชั้นขุนนางกระทรวงมหาดไทยสวมเสื้อแพรสีเขียวแก่
- ชั้นขุนนางกระทรวงกลาโหม สวมเสื้อแพรสีลูกหว้า
- ชั้นขุนนางกรมท่า (กระทรวงต่างประเทศ) เสื้อแพรสีน้ำเงิน (สีกรมท่า)

- ขึ้นมหาดเล็ก สวมเสื้อแพรสีเหล็ก
- พลเรือน สวมเสื้อปัก เป็นเสื้อคอปิด มีชายไม่ยาวมาก คาดเข็มขัดไว้นอกเสื้อ

สมัยรัชกาลที่ 5 ตอนกลาง

การแต่งกายของหญิง: ผู้หญิงจะนุ่งผ้าจีบไว้ชาย
พกแต่หากมีงานพิธีก็ยังคงให้นุ่งโจงกระเบนอยู่
สวมเสื้อแบบตะวันตกแขนยาว ตันแขนพองแบบ
หมูแฮม ปกคอตั้ง มีผ้าแพรหรือผ้าไหมสไบเฉียง
ทับตัวเสื้ออีกที สตรีชาววังจะมีผ้าแพรชมพูปักดิ้น
มีลวดลายตามยศพระราชนิกุล สวมรองเท้าบูต
และถุงเท้า

การแต่งกายของชาย: การแต่งกายจะเหมือนสมัย
ต้นรัชกาล ฝ่ายพลเรือนจะมีเครื่องแบบเต็มยศ
เป็นเสื้อแพรสีกรมท่า ปีกทองที่คอและที่ข้อมือ เวลาปกติจะสวมเสื้อคอปิด ผูกผ้าพันคออย่างชาวตะวันตก นุ่ง
ผ้าไหมสีน้ำเงินแก่ สวมหมวกเฮลเมต (Helmet) สวมถุงเท้าขาวและรองเท้านักขี่ม้า

สมัยรัชกาลที่ 5 ตอนปลาย

การแต่งกายของหญิง: ผู้หญิงจะนุ่งโจงกระเบน
สวมเสื้อแพรไหม ลูกไม้ ตัดแบบตะวันตก แขนยาว
พองฟู เอวเสื้อเข้ารูป มีการคาดเข็มขัดหรือสาย
ห้อยนาฬิกา มีสายสะพายผ้าแพร สวมถุงเท้ามี
ลวดลายและรองเท้านักขี่ม้าสูงให้ไว้ผมทรงดอกกระพุ่ม
และมักนิยมเครื่องประดับมุกสายสร้อยหลายชิ้น

การแต่งกายของชาย: ผู้ชายจะนุ่งกางเกงแบบฝรั่ง
แทนโจงกระเบน สวมหมวกกะโล่ ข้าราชการจะ
แต่งเครื่องแบบเหมือนอารยประเทศ (แบบพระราชกำหนด)

สมัยรัชกาลที่ 6

การแต่งกายของหญิง: ผู้หญิงเริ่มมีการนุ่งผ้าขึ้นตามพระราชนิยม สวมเสื้อแพรโปร่งบาง หรือผ้าพิมพ์ดอก คอกว้างขึ้น หรือแขนเสื้อสั้นประมาณต้นแขน ไม่มีการสะพายแพร ส่วนทรงผมจะไว้อยาวเสมอตันคอ ตัดเป็นลอน หรือเรียกว่า ผมห้อย มีการตัดผมด้านหลังให้โค้งเข้าหาต้นคเล็กน้อย นิยมคาดผมด้วยผ้าหรือไข่มุก

การแต่งกายของชาย: ผู้ชายยังคงนุ่งผ้าม่วงโจงกระเบน สวมเสื้อราชประแตน แต่เริ่มมีการนุ่งกางเกงแบบชาวตะวันตกในภายหลัง แต่ประชาชนธรรมดาจะนุ่งกางเกงผ้าแพรของจีน สวมเสื้อคอกลมสีขาว (ผ้าบาง)

สมัยรัชกาลที่ 7

การแต่งกายของหญิง: ผู้หญิงเลิกนุ่งโจงกระเบน แต่จะนุ่งเป็นผ้าขึ้นแค่ว่า สวมเสื้อทรงกระบอก ไม่มีแขน

การแต่งกายของชาย: ผู้ชายจะนุ่งกางเกงเป็นสีต่างๆ แต่ข้าราชการจะผ้าม่วงหรือสีน้ำเงิน สวมเสื้อราชประแตน สวมรองเท้าวและรองเท้า แต่ในปี 2475 มีการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตย ทำให้อารยธรรมตะวันตกมีอิทธิพลต่อการแต่งกายของคนไทยมากขึ้น ผู้ชายจึงจะมีการนุ่งกางเกงขาวแทนการนุ่งผ้าม่วง

แต่ถึงอย่างไร สามัญชนทั่วไปยังคงแต่งกายแบบเดิมคือ ผู้ชายสวมกางเกงแพรหรือกางเกงไทย สวมเสื้อธรรมดา ไม่สวมรองเท้า ส่วนผู้หญิงสวมเสื้อคอกระเช้าเก็บชายไว้ในผ้าขึ้นหรือโจงกระเบน เวลาออกนอกบ้านจึงแต่งกายสุภาพ

สมัยรัชกาลที่ 8

ในสมัยนี้จะมีการแต่งกายที่เป็นสากลมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นยุครัฐนิยมซึ่งจอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้กำหนดเครื่องแต่งกายออกเป็น 3 ประเภท

1. ใช้ในที่ชุมชน
2. ใช้ทำงาน
3. ใช้ตามโอกาส

ผู้หญิงจะสวมเสื้อแบบปิ่นก็ได้ แต่ต้องคลุมไหล่ มีการนุ่งผ้าถุง แต่ต่อมาจะเริ่มนุ่งกระโปง หรือผ้าถุงสำเร็จสวมรองเท้า สวมหมวก และเลกกินหมาก ส่วนผู้ชายจะสวมเสื้อมีแขน คอปิดหรือจะเปิดก็ได้

สมัยรัชกาลที่ 9

เกิดชุดไทยพระราชนิยม ได้แก่

- ไทยเรื่อนตัน ใช้แต่งในงานที่ไม่เป็นพิธี และต้องการความสบาย เช่น ไปเที่ยว
- ไทยจิตรลดา เป็นชุดไทยพิธีกลางวัน ใช้รับประมุขต่างประเทศเป็นทางการหรืองาน สวนสนาม
- ไทยอมรินทร์ สำหรับงานเลี้ยงรับรองตอนหัวค่ำ อนุโลมไม่คาดเข็มขัดได้
- ไทยบรมพิมาน ชุดไทยพิธีตอนค่ำ คาดเข็มขัด
- ไทยจักรี คือชุดไทยสไบ
- ไทยดุสิต สำหรับงานพิธีตอนค่ำ จัดให้สะดวกสำหรับสวมสายสะพาย
- ไทยจักรพรรดิ เป็นแบบไทยแท้
- ไทยศิวาลัย เหมาะสำหรับเมื่ออากาศเย็น

ไทยเรณูนคร

ไทยจิดรดา

ไทยอมรินทร์

ไทยบรมพิธาน

ไทยจักรี

ไทยจักรพรรดิ

ไทยดุสิต

ไทยศีวลัย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง สร้างสรรค์กระดานไอดี ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์	
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๑	สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน
ตัวชี้วัด ม. ๒/๒	บรรยายเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน
มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒	เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิ ปัญญาไทย และสากล
ตัวชี้วัด ม. ๒/๑	ระบุและบรรยายเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงงานทัศนศิลป์ ในปัจจุบัน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เครื่องแต่งกาย หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์นำมาใช้เป็นเครื่องห่อหุ้มร่างกาย การแต่งกายของมนุษย์แต่ละ
เผ่าพันธุ์ โดยสามารถค้นคว้าข้อมูลเรื่องเครื่องแต่งกายได้จากหลักฐานทางวรรณคดีและประวัติศาสตร์ อันเป็น
เครื่องช่วยชี้แนะให้รู้และเข้าใจถึงแนวทางการแต่งกาย และสะท้อนให้เห็นถึงสภาพของการดำรงชีวิตของมนุษย์
ในแต่ละยุคสมัย

กระดานไอดี Mood board ทำหน้าที่เป็นเข็มทิศในการออกแบบ โดยรวบรวมแรงบันดาลใจ สี
พื้นผิว และอารมณ์ที่ต้องการสื่อสาร เพื่อเปลี่ยนแนวคิดที่เป็นนามธรรมให้เป็นภาพที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม
ทำให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องมองเห็นทิศทางของงานได้อย่างเข้าใจตรงกัน

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ การสร้างสรรค์กระดานไอดี Mood board

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

๑. ตอบคำถามเรื่องประวัติในการออกแบบเครื่องแต่งกาย และองค์ประกอบของกระดานไอดี

Mood board

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. นำเสนอการสร้างกระดานไอดี Mood board เพื่อนำไปพัฒนาเครื่องแต่งกาย

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกายและกระดานไอดี

Mood board

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ๕.๑ พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ

(๑.๑.๒)

๕.๒ กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๒ เรื่อง สร้างสรรค์กระดานไอดี ๑

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวก และลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิด สร้างสรรค์ ประมวลทบทวน ความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่คิด หรือสามารถ จินตนาการความคิดแปลกใหม่ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการ ขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการ สร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอ	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและบอกให้นักเรียน ทำความเคารพ ๒. ครูนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนทำ กิจกรรมจับคู่คำศัพท์กับภาพ เพื่อทวนความรู้ เรื่องประวัติการออกแบบเครื่องแต่งกาย	๑. นักเรียนบอกทำความเคารพ ๒. นักเรียนทำกิจกรรมจับคู่คำศัพท์กับภาพ เพื่อทวนความรู้เรื่องประวัติการออกแบบ เครื่องแต่งกาย	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง สร้างสรรค์ กระดานไอดี ๑	๑. ผลงาน กระดานไอดี	วิธีวัด ๑. การเข้าชั้น เรียน และการมี ส่วนร่วมในชั้น เรียน เครื่องมือวัด ๑. เกณฑ์การ ประเมิน คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ เกณฑ์การ ประเมิน มีคะแนน ๔ ระดับ คือ ดีมาก
	ขั้นสอน (๒๕ นาที) ๑. ครูบรรยาย เรื่อง กระดานไอดี Mood board ประกอบด้วย - ความหมายและประโยชน์ของกระดานไอดี Mood board - องค์ประกอบของกระดานไอดี Mood board ๒. ครูมอบหมาย ชี้แจงหัวข้อในการทำกิจกรรม ออกแบบเครื่องแต่งกาย ดังนี้	๑. นักเรียนฟังการบรรยาย เรื่อง กระดาน ไอดี Mood board ๒. นักเรียนรับฟังข้อชี้แจงในการทำกิจกรรม			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๒ เรื่อง สร้างสรรค์กระดานไอเดีย ๑

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
และอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒) ด้านความรู้ ๑. ตอบคำถามเรื่องประวัติใน การออกแบบเครื่องแต่งกาย และองค์ประกอบของ กระดานไอเดีย Mood board ด้านทักษะกระบวนการ ๑. นำเสนอการสร้างกระดาน ไอเดีย Mood board เพื่อ นำไปพัฒนาเครื่องแต่งกาย	- ออกแบบเครื่องแต่งกายที่ได้รับแรงบันดาลใจ จากศิลปะ วัฒนธรรมในภาคต่าง ๆ ของ ประเทศไทย - สมาชิกในกลุ่มต้องออกแบบและสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกาย คนละ ๑ ชิ้น เพื่อนำมา ประกอบเป็น ๑ ชุด ได้แก่ เครื่องแต่งกายส่วน ศีรษะ เครื่องแต่งกายส่วนลำตัวท่อนบน เครื่อง แต่งกายส่วนลำตัวท่อนล่าง เครื่องแต่งกายส่วน เท้า และเครื่องแต่งกายที่เป็นเครื่องประดับอื่น ๆ โดยในทุก ๆ องค์ประกอบต้องนำลวดลายผ้า ไทยของภาคนั้นมาใช้ในการตกแต่ง				ดี พอใช้ ปรับปรุง เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป
	ขั้นปฏิบัติ (๑๕ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓-๕ คน เพื่อระดมความคิดและวางแผนในการทำ กระดานไอเดีย Mood board เบื้องต้นเพื่อ	๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อทำงานระดม ความคิดและวางแผนการในการทำกระดาน			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๒ เรื่อง สร้างสรรค์กระดานไอเดีย ๑

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกายและกระดานไอเดีย Mood board	นำไปใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกายของกลุ่มตนเอง	ไอเดีย Mood board เป็องตัน และเตรียมการนำเสนอแนวคิดในการทำงาน			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูให้ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอแนวคิดในการออกแบบเครื่องแต่งกายของกลุ่มตนเองเป็องตัน ๒. ครูและนักเรียนในชั้นเรียนร่วมแสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะเพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่มไปพัฒนาผลงานของตนเอง ๓. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย มอบหมายให้ค้นคว้าและจัดเตรียมอุปกรณ์มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานครั้งต่อไป วัสดุอุปกรณ์สำหรับการสร้างสรรค์ผลงานกระดานไอเดีย - กระดาษรียอปอนด์ ขนาด A๓	๑. ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอแนวคิดในการออกแบบเครื่องแต่งกายของกลุ่มตนเองและการวางแผนการทำกระดานไอเดีย Mood board ๒. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะในการทำงานของเพื่อนกลุ่มอื่น ๓. นักเรียนสอบถามข้อสงสัย			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน					

แผนการจัดการเรียนรู้ ๒ เรื่อง สร้างสรรค์กระดานไอเดีย ๑

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	- คัดเตอร์หรือกรรไกร - สีสำหรับตกแต่งผลงาน - อุปกรณ์สำหรับร่างภาพ เช่น ดินสอ ดินสอสี ยางลบ - สื่อวัสดุที่สอดคล้องกับชิ้นงาน เช่น ภาพจากนิตยสาร - กาวอเนกประสงค์ เทปกาว ๔. ครูให้นักเรียนบอกทำความเข้าใจ	 ๔. นักเรียนบอกทำความเข้าใจ			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง สรรสร้างกระดานไอเดีย ๑

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. ตอบคำถามเรื่องประวัติในการออกแบบเครื่องแต่งกาย และองค์ประกอบของกระดานไอเดีย Mood board	๑. ประเมินจากแบบสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถามในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมิน พฤติกรรมการตอบคำถามในชั้นเรียน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. นำเสนอการสร้างกระดานไอเดีย Mood board เพื่อนำไปพัฒนาเครื่องแต่งกาย	๑. ประเมินจากการนำเสนอแนวคิดในการทำ Mood board	๑. เกณฑ์การประเมินการนำเสนอการทำ Mood board	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกายและกระดานไอเดีย Mood board	๑. ประเมินจากแบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ประเด็นการตอบคำถาม และการตั้งคำถามเพิ่มเติมในชั้นเรียน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด	๑. ประเมินจากการนำเสนองาน ๒. ประเมินจากการนำเสนองาน	๑. แบบประเมินผลงาน ๒. แบบประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน” ๒. ผ่านเกณฑ์การประเมิน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
หรือสามารถจินตนาการความคิด แปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ใน การขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้าง สิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและ อธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อ ประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)			ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินระดับ คุณภาพ “ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง สร้างสรรค์กระดานไอเดีย

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การนำเสนอทำ Mood board	สามารถสร้างสรรค์ Mood board ได้ ครบถ้วนทุกประเด็น ได้แก่ แรงบันดาลใจ ในการทำงาน โทนสี ที่ใช้ วัสดุอุปกรณ์ใน การสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกาย	สามารถสร้างสรรค์ Mood board ได้ สองในสามประเด็น	สามารถสร้างสรรค์ Mood board ได้อย่าง น้อย ๑ ประเด็น	ไม่สามารถ สร้างสรรค์ Mood board ได้

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๔	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๑-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อการวัดและ ประเมินผล	คะแนน/เกณฑ์การประเมินผล			
	๔	๓	๒	๑
๑. มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียม อุปกรณ์การเรียน มาครบ	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมา มากกว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมาน้อย กว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนสาย เกิน ๑๐ นาที
๒. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน และให้ความ ร่วมมือในการ ตอบคำถาม	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน	ตั้งใจเรียนบางเวลา	ไม่ตั้งใจเรียน
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สร้างสรรค์ผลงาน ได้ครบถ้วนตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	ไม่ปรากฏความ คืบหน้าของ ผลงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๒-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๙-๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖-๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๓-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

[illegible]

คะแนน	๒๐-๑๖	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๕-๑๑	หมายถึง	ดี
คะแนน	๑๐-๖	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๕-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

*หมายเหตุ : คู่มือคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สร้างสรรค์กระดานไอดี ๒

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์	
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๒ บรรยายเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน
- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๑ ระบุและบรรยายเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงงานทัศนศิลป์ ในปัจจุบัน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

กระดานไอดี Mood board ทำหน้าที่เป็นเข็มทิศในการออกแบบ โดยรวบรวมแรงบันดาลใจ สี พื้นผิว และอารมณ์ที่ต้องการสื่อสาร เพื่อเปลี่ยนแนวคิดที่เป็นนามธรรมให้เป็นภาพที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม ทำให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องมองเห็นทิศทางของงานได้อย่างเข้าใจตรงกัน

๓. สาระการเรียนรู้

- ๓.๑ การสร้างสรรค์กระดานไอดี Mood board

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

๑. ตอบคำถามเรื่ององค์ประกอบของกระดานไอดี Mood board

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. สร้างสรรค์และนำเสนอการสร้างสรรค์งานไอเดีย Mood board เพื่อนำไปพัฒนาเครื่องแต่งกาย

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกายและกระดานไอเดีย Mood board

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒)

๕.๒ กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)

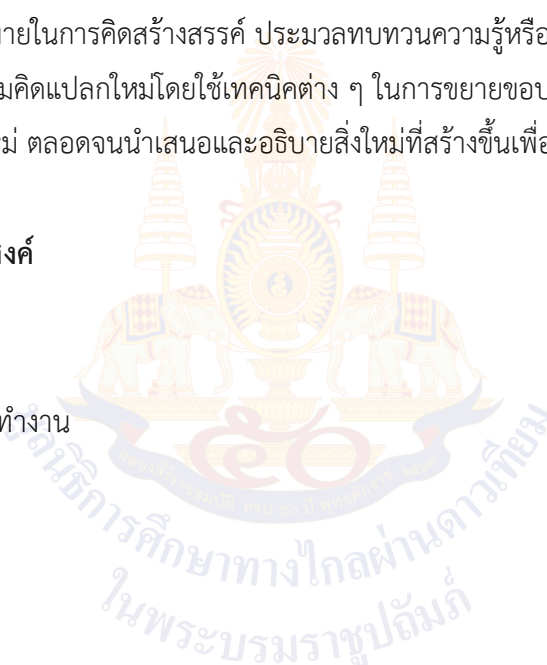
๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๓ เรื่อง สร้างสรรค์กระดานไอดี ๒

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวก และลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิด สร้างสรรค์ ประมวลทบทวน ความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่คิด หรือสามารถ จินตนาการความคิดแปลกใหม่ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการ ขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการ สร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอ และอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและบอกให้นักเรียน ทำความเคารพ ๒. ครูนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการ สำนวจวัสดุ อุปกรณ์ที่นักเรียนเตรียมมาสำหรับการ สร้างสรรค์ผลงานกระดานไอดี และพุดคุยถึง วัสดุอุปกรณ์ที่มีความน่าสนใจ	๑. นักเรียนบอกทำความเคารพ ๒. นักเรียนทำกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนด้วย การ สำนวจวัสดุอุปกรณ์ที่นักเรียนเตรียมมา สำหรับการ สร้างสรรค์ผลงานกระดานไอดี และพุดคุยถึงวัสดุอุปกรณ์ที่มีความ น่าสนใจ	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง สร้างสรรค์ กระดานไอดี ๒	๑. ผลงาน กระดานไอดี	วิธีวัด ๑. การเข้าชั้น เรียน และการมี ส่วนร่วมในชั้น เรียน เครื่องมือวัด ๑. เกณฑ์การ ประเมิน คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ เกณฑ์การ ประเมิน มีคะแนน ๔ ระดับ คือ ดีมาก
	ขั้นสอน (๑๐ นาที) ๑. ครูทบทวนเรื่ององค์ประกอบที่ใช้ในการ สร้างสรรค์กระดานไอดี Mood board	๑. นักเรียนฟังการบรรยาย เรื่อง กระดาน ไอดี Mood board			
	ขั้นปฏิบัติ (๑๐ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนเข้ากลุ่มเพื่อลงมือปฏิบัติงาน การสร้างกระดานไอดี Mood board	๑. นักเรียนเข้ากลุ่มเพื่อปฏิบัติงาน สร้างสรรค์กระดานไอดี Mood board			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๓ เรื่อง สร้างสรรค์กระดานไอดี ๒

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)	เบื้องต้นเพื่อนำไปใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกายของกลุ่มตนเอง				ดี พอใช้ ปรับปรุง
ด้านความรู้ ๑. ตอบคำถามเรื่ององค์ประกอบของกระดานไอดี Mood board	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูให้ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอกระดานไอดี Mood board ๒. ครูและนักเรียนในชั้นเรียนร่วมแสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะเพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่มไปพัฒนาผลงานของตนเอง	๑. ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอกระดานไอดี Mood board ๒. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะในการทำงานของเพื่อนกลุ่มอื่น			เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ ๑. สร้างสรรค์และนำเสนอการสร้างกระดานไอดี Mood board เพื่อนำไปพัฒนาเครื่องแต่งกาย	๓. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. ครูให้นักเรียนบอกทำความเคารพ	๓. นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. นักเรียนบอกทำความเคารพ			
ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม					

แผนการจัดการเรียนรู้ ๓ เรื่อง สร้างสรรค์กระดานไอเดีย ๒

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกายและกระดานไอเดีย Mood board คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน					

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง สรรสร้างกระดานไอเดีย ๒

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. ตอบคำถามเรื่ององค์ประกอบของกระดานไอดี Mood board	๑. ประเมินจากแบบสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถามในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมิน พฤติกรรมการตอบคำถามในชั้นเรียน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. สร้างสรรค์และนำเสนอการ สร้างกระดานไอดี Mood board เพื่อนำไปพัฒนาเครื่องแต่งกาย	๑. ประเมินจากการนำเสนอแนวคิด ในการทำ Mood board	๑. เกณฑ์การประเมินการ นำเสนอการทำ Mood board	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกายและกระดานไอดี Mood board	๑. ประเมินจากการนำเสนอแนวคิด ในการทำ Mood board	๑. เกณฑ์การประเมินการ นำเสนอการทำ Mood board	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิดหรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จน	๑. ประเมินจากการนำเสนองาน ๒. ประเมินจากการนำเสนองาน	๑. แบบประเมินผลงาน ๒. แบบประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน” ๒. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้าง สิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและ อธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อ ประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินระดับ คุณภาพ “ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง สร้างสรรค์กระดานไอเดีย

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การนำเสนอทำ Mood board	สามารถสร้างสรรค์ Mood board ได้ ครบถ้วนทุกประเด็น ได้แก่ แรงบันดาลใจ ในการทำงาน โทนสี ที่ใช้ วัสดุอุปกรณ์ใน การสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกาย	สามารถสร้างสรรค์ Mood board ได้ สองในสามประเด็น	สามารถสร้างสรรค์ Mood board ได้อย่าง น้อย ๑ ประเด็น	ไม่สามารถ สร้างสรรค์ Mood board ได้

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๔	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๑-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อการวัดและ ประเมินผล	คะแนน/เกณฑ์การประเมินผล			
	๔	๓	๒	๑
๑. มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียม อุปกรณ์การเรียน มาครบ	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมา มากกว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมาน้อย กว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนสาย เกิน ๑๐ นาที
๒. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน และให้ความ ร่วมมือในการ ตอบคำถาม	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน	ตั้งใจเรียนบางเวลา	ไม่ตั้งใจเรียน
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สร้างสรรค์ผลงาน ได้ครบถ้วนตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	ไม่ปรากฏความ คืบหน้าของ ผลงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๒-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๙-๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖-๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๓-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

[illegible]

คะแนน	๒๐-๑๖	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๕-๑๑	หมายถึง	ดี
คะแนน	๑๐-๖	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๕-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

*หมายเหตุ : คู่มือคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ร่างภาพอารมณ์ศิลป์

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์	
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๒ บรรยายเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน
- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๑ ระบุและบรรยายเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงงานทัศนศิลป์ ในปัจจุบัน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การออกแบบเครื่องแต่งกาย คือ กระบวนการสร้างสรรค์และพัฒนาเครื่องนุ่งห่ม ตั้งแต่แนวคิดเริ่มต้น การร่างภาพ การเลือกวัสดุ จนถึงการผลิตออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ที่สวมใส่ได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนอง ความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย ความงาม และการแสดงออกถึงเอกลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้ สวมใส่

๓. สาระการเรียนรู้

- ๓.๑ การออกแบบเครื่องแต่งกาย

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
๑. ตอบคำถามเรื่องการออกแบบเครื่องแต่งกาย
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. สร้างสรรค์และสามารถออกแบบเครื่องแต่งกาย

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกายและกระดานไอเดีย

Mood board

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ

(๑.๑.๒)

๕.๒ กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๔ เรื่อง ร่างภาพอารมณ์ศิลป์

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิด กับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวก และลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิด สร้างสรรค์ ประมวลทบทวน ความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่คิด หรือสามารถ จินตนาการความคิดแปลกใหม่ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการ ขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการ สร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอ และอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและบอกให้นักเรียน ทำความเคารพ ๒. ครูนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการ ให้นักเรียนดูชุด ประจำชาติจำนวน ๓ ชุดและช่วยกันอภิปราย ถึงการนำศิลปวัฒนธรรมมาถ่ายทอดผ่านชุด ประจำชาติ	๑. นักเรียนบอกทำความเคารพ ๒. นักเรียนทำกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนด้วย การ ดูชุดประจำชาติจำนวน ๓ ชุดและ ช่วยกันอภิปรายถึงการนำศิลปวัฒนธรรมมา ถ่ายทอดผ่านชุดประจำชาติ	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง ร่างภาพ อารมณ์ศิลป์	๑. ใบงานที่ ๑ เรื่อง ร่างภาพ อารมณ์ศิลป์	วิธีวัด ๑. การเข้าชั้น เรียน และการมี ส่วนร่วมในชั้น เรียน เครื่องมือวัด ๑. เกณฑ์การ ประเมิน คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ เกณฑ์การ ประเมิน มีคะแนน ๔ ระดับ คือ ดีมาก ดี
	ขั้นสอน (๑๐ นาที) ๑. ครูบรรยายเรื่องการออกแบบเครื่องแต่งกาย ได้แก่ - การแบ่งประเภทของเครื่องแต่งกาย - การทบทวนเครื่องแต่งกายในประเทศไทย - สัดส่วนในการออกแบบเครื่องแต่งกาย (Figure fashion)	๑. นักเรียนฟังการบรรยายเรื่อง การ ออกแบบเครื่องแต่งกาย			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๔ เรื่อง ร่างภาพอาภรณ์ศิลป์

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อาภรณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒) ด้านความรู้ ๑. ตอบคำถามเรื่องการ ออกแบบเครื่องแต่งกาย ด้านทักษะกระบวนการ ๑. สร้างสรรค์และสามารถ ออกแบบเครื่องแต่งกาย ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม	๒. ครูชี้แจงบทบาทหน้าที่ในการทำกิจกรรม ออกแบบเครื่องแต่งกาย ดังนี้ - ออกแบบเครื่องแต่งกายที่ได้รับแรงบันดาลใจ จากศิลปะ วัฒนธรรมในภาคต่าง ๆ ของ ประเทศไทย - สมาชิกในกลุ่มต้องออกแบบและสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกาย คนละ ๑ ชิ้น เพื่อนำมา ประกอบเป็น ๑ ชุด ได้แก่ เครื่องแต่งกายส่วน ศีรษะ เครื่องแต่งกายส่วนลำตัวท่อนบน เครื่อง แต่งกายส่วนลำตัวท่อนล่าง เครื่องแต่งกายส่วน เท้า และเครื่องแต่งกายที่เป็นเครื่องประดับอื่น ๆ โดยในทุก ๆ องค์ประกอบต้องนำลวดลายผ้า ไทยของภาคนั้นมาใช้ในการตกแต่ง	๒. นักเรียนรับฟังข้อชี้แจงในการทำกิจกรรม			พอใช้ ปรับปรุง เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ ๔ เรื่อง ร่างภาพอารมณ์ศิลป์

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
๑. เห็นความสำคัญและ ตระหนักถึงคุณค่าของการ ออกแบบเครื่องแต่งกายและ กระดานไอเดีย Mood board	ขั้นปฏิบัติ (๓๐ นาที) ๑. ครูแจกใบงานการออกแบบร่างเครื่องแต่ง กายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มลงมือปฏิบัติงาน	๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มได้รับใบงานจำนวน คนละ ๑ แผ่น และลงมือปฏิบัติงาน ออกแบบเครื่องแต่งกายให้สอดคล้องกับ กระดานไอเดีย Mood board ที่ได้ปฏิบัติ ในคาบก่อน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูสุ่มกลุ่มนักเรียน จำนวน ๑ กลุ่ม ให้ ออกมานำเสนอแนวคิดและความก้าวหน้าใน การออกแบบ ๒. ครูและนักเรียนในชั้นเรียนร่วมแสดงความ คิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะเพื่อให้นักเรียนแต่ละ กลุ่มไปพัฒนาผลงานของตนเอง	๑. นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสุ่มเลือกออกมา นำเสนอแนวคิดและความก้าวหน้าในการ ทำงาน นักเรียนกลุ่มอื่นฟังการนำเสนอของ กลุ่มตัวแทน ๒. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและให้ ข้อเสนอแนะในการทำงานของเพื่อนกลุ่มอื่น			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๔ เรื่อง ร่างภาพอารมณ์ศิลป์

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๓. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. ครูให้นักเรียนบอกทำความเข้าใจ	๓. นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. นักเรียนบอกทำความเข้าใจ			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง ร่างภาพอารมณ์ศิลป์
๒. ใบงานที่ ๑ เรื่อง ร่างภาพอารมณ์ศิลป์

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. ตอบคำถามเรื่องการออกแบบเครื่องแต่งกาย	๑. ประเมินจากแบบสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถามในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมิน พฤติกรรมการตอบคำถามในชั้นเรียน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. สร้างสรรค์และสามารถออกแบบเครื่องแต่งกาย	๑. ประเมินจากการความก้าวหน้าในการทำงานออกแบบร่างเครื่องแต่งกาย	๑. เกณฑ์การประเมิน ความก้าวหน้าในการทำงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกายและกระดานไอเดีย Mood board	๑. ประเมินจากแบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ประเด็นการตอบคำถาม และการตั้งคำถามเพิ่มเติมในชั้นเรียน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พูดยึดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด	๑. ประเมินจากการนำเสนองาน ๒. ประเมินจากการนำเสนองาน	๑. แบบประเมินผลงาน ๒. แบบประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน” ๒. ผ่านเกณฑ์การประเมิน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
หรือสามารถจินตนาการความคิด แปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ใน การขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้าง สิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและ อธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อ ประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)			ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินระดับ คุณภาพ “ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความก้าวหน้า ในการออกแบบ ร่างเครื่องแต่งกาย	สามารถทำงาน ออกแบบร่างเครื่อง แต่งกายได้อย่าง น้อยร้อยละ ๗๐	สามารถทำงาน ออกแบบร่างเครื่อง แต่งกายได้อย่าง น้อยร้อยละ ๕๐	สามารถทำงาน ออกแบบร่างเครื่องแต่ง กายได้อย่างน้อยร้อยละ ๓๐	ไม่สามารถทำงาน ออกแบบร่าง เครื่องแต่งกายใน ชั้นเรียนได้

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๔	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๑-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อการวัดและ ประเมินผล	คะแนน/เกณฑ์การประเมินผล			
	๔	๓	๒	๑
๑. มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียม อุปกรณ์การเรียน มาครบ	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมา มากกว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมาน้อย กว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนสาย เกิน ๑๐ นาที
๒. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน และให้ความ ร่วมมือในการ ตอบคำถาม	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน	ตั้งใจเรียนบางเวลา	ไม่ตั้งใจเรียน
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สร้างสรรค์ผลงาน ได้ครบถ้วนตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	ไม่ปรากฏความ คืบหน้าของ ผลงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๒-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๙-๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖-๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๓-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : คู่มือคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานที่ ๑ เรื่อง ร่างภาพอารมณ์ศิลป์

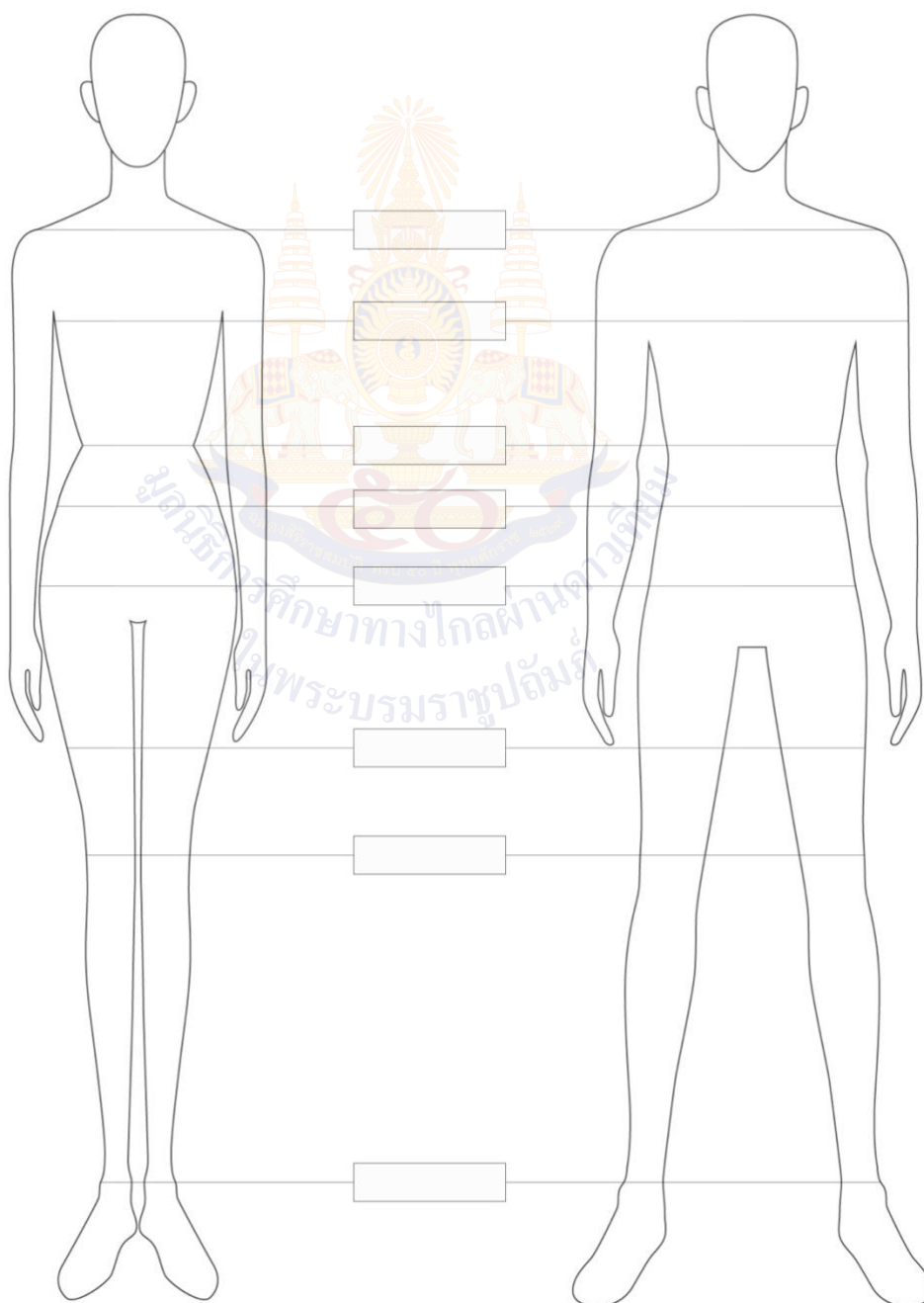
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ร่างภาพอารมณ์ศิลป์

รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ชื่อ _____ ห้อง __/__ เลขที่ ____

คำสั่ง : ให้นักเรียนออกแบบเครื่องแต่งกายตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายภายในกลุ่ม

เครื่องแต่งกาย (Costume)

สี (Colour) และ วัสดุ (Material)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง สร้างสรรค์แบ่งปันไอดี

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์	
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๒ บรรยายเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน
- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๑ ระบุและบรรยายเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงงานทัศนศิลป์ ในปัจจุบัน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การออกแบบเครื่องแต่งกาย คือ กระบวนการสร้างสรรค์และพัฒนาเครื่องนุ่งห่ม ตั้งแต่แนวคิดเริ่มต้น การร่างภาพ การเลือกวัสดุ จนถึงการผลิตออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ที่สวมใส่ได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนอง ความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย ความงาม และการแสดงออกถึงเอกลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้ สวมใส่

๓. สาระการเรียนรู้

- ๓.๑ การนำเสนอผลงานการออกแบบร่างเครื่องแต่งกาย

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
๑. อธิบายการออกแบบร่างเครื่องแต่งกายของตนเองได้
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. นำเสนอการออกแบบร่างเครื่องแต่งกาย

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกายและกระดานไอเดีย

Mood board

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ

(๑.๑.๒)

๕.๒ กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๕ เรื่อง สร้างสรรค์แบ่งปันโอเดีย

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวก และลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิด สร้างสรรค์ ประมวลทบทวน ความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่คิด หรือสามารถ จินตนาการความคิดแปลกใหม่ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการ ขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการ สร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอ	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและบอกให้นักเรียน ทำความเคารพ ๒. ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงความเห็นถึง ประเด็นที่ควรนำเสนองานออกแบบเครื่องแต่ง กาย <u>แนวทางคำตอบ</u> -แรงบันดาลใจ/แนวคิดที่มาในการออกแบบ - โทนสีที่นำมาใช้ในการออกแบบ - ลวดลายหรือเอกลักษณ์ที่เชื่อมโยงกันระหว่าง เครื่องแต่งกายแต่ละส่วนของสมาชิก - วัสดุที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์เครื่องแต่ง กาย	๑. นักเรียนบอกทำความเคารพ ๒. นักเรียนร่วมกันแสดงความเห็นเรื่อง ประเด็นในการนำเสนองานออกแบบเครื่อง แต่งกาย <u>แนวทางคำตอบ</u> -แรงบันดาลใจ/แนวคิดที่มาในการออกแบบ - โทนสีที่นำมาใช้ในการออกแบบ - ลวดลายหรือเอกลักษณ์ที่เชื่อมโยงกัน ระหว่างเครื่องแต่งกายแต่ละส่วนของ สมาชิก	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง สร้างสรรค์ แบ่งปันโอเดีย	๑. ใบงานที่ ๑ เรื่อง ร่างภาพ อารมณ์ศิลป์	วิธีวัด ๑. การเข้าชั้น เรียน และการมี ส่วนร่วมในชั้น เรียน เครื่องมือวัด ๑. เกณฑ์การ ประเมิน คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ เกณฑ์การ ประเมิน มีคะแนน ๔ ระดับ คือ ดีมาก

แผนการจัดการเรียนรู้ ๕ เรื่อง สร้างสรรค์แบ่งปันไอดี

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
และอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒) ด้านความรู้ ๑. อธิบายการออกแบบร่าง เครื่องแต่งกายของตนเองได้ ด้านทักษะกระบวนการ ๑. นำเสนอการออกแบบร่าง เครื่องแต่งกาย ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม ๑. เห็นความสำคัญและ ตระหนักถึงคุณค่าของการ		- วัสดุที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์เครื่อง แต่งกาย			ดี
	ขั้นสอน (๐ นาที)				พอใช้
	ขั้นปฏิบัติ (๓๐ นาที)	๑. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ ผลงานการออกแบบร่างเครื่องแต่งกาย ประกอบกับผลงานกระดานไอดี Mood board	๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ ผลงานหน้าชั้นเรียน		ปรับปรุง
	ขั้นสรุป (๑๐ นาที)	๑. ครูสรุปแนวทางในการออกแบบเครื่องแต่ง กาย และให้คำแนะนำเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียน ได้นำข้อเสนอแนะไปพัฒนาผลงานต่อไป ๒. ครูมอบหมายให้นักเรียนนำวัสดุอุปกรณ์เพื่อ นำมาสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายของตนเองใน	๑. นักเรียนรับฟังและจดบันทึก ข้อเสนอแนะจากครูเพื่อนำไปพัฒนาผลงาน ของตนเอง ๒. บันทึกสิ่งที่ครูมอบหมายในการเตรียม วัสดุอุปกรณ์ในการทำงานสัปดาห์ถัดไป		เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ ๕ เรื่อง สรรสร้างสรรค์แบ่งปันไอเดีย

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สรรสร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ออกแบบเครื่องแต่งกายและกระดานไอเดีย Mood board คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สัปดาห์ถัดไป ๓. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. ครูให้นักเรียนบอกทำความเข้าใจ	๓. นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. นักเรียนบอกทำความเข้าใจ			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง สวรรค์แบ่งปันไฉน

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. อธิบายการออกแบบร่างเครื่องแต่งกายของตนเองได้	๑. ประเมินจากแบบสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถามในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมิน พฤติกรรมการตอบคำถามในชั้นเรียน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. นำเสนอการออกแบบร่างเครื่องแต่งกาย	๑. ประเมินจากการนำเสนอผลงานในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมินการนำเสนอผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกายและกระดานไอเดีย Mood board	๑. ประเมินจากแบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ประเด็นการตอบคำถาม และการตั้งคำถามเพิ่มเติมในชั้นเรียน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิดหรือสามารถจินตนาการความคิด	๑. ประเมินจากการนำเสนอผลงาน ๒. ประเมินจากการนำเสนอผลงาน	๑. แบบประเมินผลงาน ๒. แบบประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน” ๒. ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
แปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การนำเสนอ ผลงานหน้าชั้น เรียน	สามารถนำเสนอ ผลงานได้ครบถ้วน ทุกหัวข้อ ได้แก่ -แรงบันดาลใจ/ แนวคิดที่มาในการ ออกแบบ - โทนสีที่นำมาใช้ใน การออกแบบ - ลวดลายหรือ เอกลักษณ์ที่ เชื่อมโยงกันระหว่าง เครื่องแต่งกายแต่ ละส่วนของสมาชิก - วัสดุที่จะนำมาใช้ ในการสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกาย	สามารถนำเสนอ ผลงานได้ ๓ หัวข้อ จาก ๔ หัวข้อ	สามารถนำเสนอผลงาน ได้ ๒ หัวข้อจาก ๔ หัวข้อ	ไม่สามารถ นำเสนอผลงาน หน้าชั้นเรียนได้

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๔	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๑-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อการวัดและ ประเมินผล	คะแนน/เกณฑ์การประเมินผล			
	๔	๓	๒	๑
๑. มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียม อุปกรณ์การเรียน มาครบ	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมา มากกว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมาน้อย กว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนสาย เกิน ๑๐ นาที
๒. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน และให้ความ ร่วมมือในการ ตอบคำถาม	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน	ตั้งใจเรียนบางเวลา	ไม่ตั้งใจเรียน
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สร้างสรรค์ผลงาน ได้ครบถ้วนตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	ไม่ปรากฏความ คืบหน้าของ ผลงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๒-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๙-๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖-๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๓-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

[illegible]

คะแนน	๒๐-๑๖	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๕-๑๑	หมายถึง	ดี
คะแนน	๑๐-๖	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๕-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : คู่มือคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์	
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๒ บรรยายเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน
- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๑ ระบุและบรรยายเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงงานทัศนศิลป์ ในปัจจุบัน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การออกแบบเครื่องแต่งกาย คือ กระบวนการสร้างสรรค์และพัฒนาเครื่องนุ่งห่ม ตั้งแต่แนวคิดเริ่มต้น การร่างภาพ การเลือกวัสดุ จนถึงการผลิตออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ที่สวมใส่ได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนอง ความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย ความงาม และการแสดงออกถึงเอกลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้ สวมใส่

๓. สาระการเรียนรู้

- ๓.๑ การออกแบบเครื่องแต่งกาย

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
๑. อธิบายการขั้นตอนการทำงานสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. สามารถสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกายและกระดานไอเดีย

Mood board

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ

(๑.๑.๒)

๕.๒ กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๖ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ ๑

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิด กับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวก และลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิด สร้างสรรค์ ประมวลทบทวน ความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่คิด หรือสามารถ จินตนาการความคิดแปลกใหม่ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการ ขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการ สร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอ	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและบอกให้นักเรียน ทำความเคารพ ๒. ครูให้นักเรียนนำวัสดุอุปกรณ์ในการ สร้างสรรค์เครื่องแต่งกายของตนเองเพื่อให้ครู ได้ตรวจ และร่วมกันอภิปรายถึงวัสดุอุปกรณ์ที่ นำมาใช้สร้างสรรค์ผลงาน	๑. นักเรียนบอกทำความเคารพ ๒. นักเรียนนำวัสดุอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้ใน การสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายวางบนโต๊ะ เพื่อให้ครูตรวจ_และร่วมกันอภิปรายถึงวัสดุ อุปกรณ์ที่นำมาใช้สร้างสรรค์ผลงาน	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง สร้างสรรค์ อารมณ์ศิลป์ ๑	๑. ผลงาน สร้างสรรค์ อารมณ์ศิลป์	วิธีวัด ๑. การเข้าชั้น เรียน และการมี ส่วนร่วมในชั้น เรียน เครื่องมือวัด ๑. เกณฑ์การ ประเมิน คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ เกณฑ์การ ประเมิน มีคะแนน ๔ ระดับ คือ ดีมาก
	ขั้นสอน (๑๐ นาที) ๑. ครูอธิบายขั้นตอน วิธีการทำงาน และข้อ ควรระมัดระวังในการทำงาน ได้แก่ - การเลือกใช้เสื้อผ้า หรือเครื่องแต่งกายที่มีอยู่ มาดัดแปลงด้วยการติดตกแต่งวัสดุอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น ลูกปัด ริบบิ้น กระดาษสี เศษผ้า การวาดหรือระบายสีตกแต่ง	๑. นักเรียนฟังการอธิบายขั้นตอน วิธีการ ทำงานและข้อควรระมัดระวังในการทำงาน จากครู			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๖ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ ๑

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
และอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒) ด้านความรู้ ๑. อธิบายการขั้นตอนการทำงานสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย ด้านทักษะกระบวนการ ๑. สามารถสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย	- การทดลองร่างภาพหรือสวาดลาย/จัดวางวัสดุที่จะใช้ติดตกแต่ง ก่อนจะลงมือจริงเพื่อป้องกันความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้น - สามารถใช้เครื่องแต่งกายที่มีอยู่แล้ว เช่น เสื้อยืด เสื้อเชิ้ต กางเกง กระโปรง และรองเท้า มาเป็นโครงเพื่อให้สร้างสรรค์งานและการสวมใส่สะดวกยิ่งขึ้น แทนการสร้างด้วยวัสดุอื่น ๆ เช่น กระดาษ แผ่นพลาสติก โดยตรง - ระมัดระวังเรื่องการใช้อุปกรณ์ของมีคม เช่น กรรไกร มีดคัตเตอร์ เข็มเย็บผ้า รวมถึงอุปกรณ์ที่ใช้ในการติด จำพวกกาว ควรเลือกใช้ให้เหมาะสม ได้แก่ การใช้ปูนกาว หรือเทปผ้า ดินตุ๊กแก				ดี พอใช้ ปรับปรุง เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ ๖ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ ๑

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกายและกระดานไอเดีย Mood board	ขั้นปฏิบัติ (๓๐ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มลงมือปฏิบัติ สร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย โดยเป้าหมายในการทำงานในคาบเรียนนี้คือ มีความคืบหน้า อย่างน้อยร้อยละ ๓๐	๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มลงมือปฏิบัติ สร้างสรรค์เครื่องแต่งกายของตนเอง			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปขั้นตอนและสิ่งที่พบจากการทำงานของนักเรียนในชั้นเรียน และแนะนำแนวทางในการพัฒนาผลงานและการแก้ปัญหาในการทำงาน ๒. ครูมอบหมายให้นักเรียนนำวัสดุอุปกรณ์เพื่อนำมาสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายของตนเองต่อในสัปดาห์ถัดไป ๓. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. ครูให้นักเรียนบอกทำความเข้าใจ	๑. นักเรียนร่วมกันสรุปขั้นตอนและสิ่งที่พบจากการทำงาน และนำแนวทางในการพัฒนาผลงานและการแก้ปัญหาจากครูเพื่อนำไปพัฒนาผลงานของตนเอง ๒. บันทึกสิ่งที่ครูมอบหมายในการเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการทำงานสัปดาห์ถัดไป ๓. นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. นักเรียนบอกทำความเข้าใจ			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง สร้างสรรค์อาภรณ์ศิลป์ ๑

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. อธิบายการขั้นตอนการทำงาน สร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย	๑. ประเมินจากแบบสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถามในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การ ประเมิน พฤติกรรมการ ตอบคำถามใน ชั้นเรียน	๑. ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. สามารถสร้างสรรค์เครื่องแต่ง กาย	๑. ประเมินจากการการสังเกตการ ทำงานในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การ ประเมินการ นำเสนอผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนัก ถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่อง แต่งกายและกระดานไอเดีย Mood board	๑. ประเมินจากการการสังเกตการ ทำงานในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การ ประเมินการ นำเสนอผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์ การประเมินใน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับ ผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และ ทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิด สร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้ หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิด แปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ใน การขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้าง	๑. ประเมินจากการการสังเกตการ ทำงานในชั้นเรียน ๒. ประเมินจากการการสังเกตการ ทำงานในชั้นเรียน	๑. แบบ ประเมินผลงาน ๒. แบบ ประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน” ๒. ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
สิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับ คุณภาพ “ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกาย	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดยมี ความคืบหน้าในการ ทำงานอย่างน้อย ร้อยละ ๓๐	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดย มีความคืบหน้าใน การทำงานอย่าง น้อยร้อยละ ๒๐	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดยมี ความคืบหน้าในการ ทำงานอย่างน้อยร้อยละ ๑๐	สามารถ สร้างสรรค์เครื่อง แต่งกายโดยมี ความคืบหน้าใน การทำงานน้อย กว่าร้อยละ ๑๐

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๔	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๑-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อการวัดและ ประเมินผล	คะแนน/เกณฑ์การประเมินผล			
	๔	๓	๒	๑
๑. มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียม อุปกรณ์การเรียน มาครบ	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมา มากกว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมาน้อย กว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนสาย เกิน ๑๐ นาที
๒. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน และให้ความ ร่วมมือในการ ตอบคำถาม	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน	ตั้งใจเรียนบางเวลา	ไม่ตั้งใจเรียน
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สร้างสรรค์ผลงาน ได้ครบถ้วนตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	ไม่ปรากฏความ คืบหน้าของ ผลงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๒-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๙-๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖-๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๓-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

[illegible]

คะแนน	๒๐-๑๖	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๕-๑๑	หมายถึง	ดี
คะแนน	๑๐-๖	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๕-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

*หมายเหตุ : คู่มือคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ ๒

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์	
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๒ บรรยายเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน
- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๑ ระบุและบรรยายเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงงานทัศนศิลป์ ในปัจจุบัน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การออกแบบเครื่องแต่งกาย คือ กระบวนการสร้างสรรค์และพัฒนาเครื่องนุ่งห่ม ตั้งแต่แนวคิดเริ่มต้น การร่างภาพ การเลือกวัสดุ จนถึงการผลิตออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ที่สวมใส่ได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนอง ความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย ความงาม และการแสดงออกถึงเอกลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้ สวมใส่

๓. สาระการเรียนรู้

- ๓.๑ การออกแบบเครื่องแต่งกาย

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
๑. อธิบายการขั้นตอนการทำงานสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. สามารถสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกายและกระดานไอเดีย

Mood board

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ

(๑.๑.๒)

๕.๒ กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ ๒

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิดเห็น รู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวก และลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิด สร้างสรรค์ ประมวลทบทวน ความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่คิด หรือสามารถ จินตนาการความคิดแปลกใหม่ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการ ขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการ สร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอ และอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและบอกให้นักเรียน ทำความเคารพ ๒. ครูให้นักเรียนนำวัสดุอุปกรณ์ในการ สร้างสรรค์เครื่องแต่งกายของตนเองเพื่อให้ครู ได้ตรวจ สำนวความคืบหน้าของผลงานและ ร่วมกันอภิปรายถึงวัสดุอุปกรณ์ที่นำมาใช้ สร้างสรรค์ผลงาน	๑. นักเรียนบอกทำความเคารพ ๒. นักเรียนนำวัสดุอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้ในการ สร้างสรรค์เครื่องแต่งกายวางบนโต๊ะ เพื่อให้ครูตรวจ สำนวความคืบหน้าของ ผลงานและร่วมกันอภิปรายถึงวัสดุอุปกรณ์ ที่นำมาใช้สร้างสรรค์ผลงาน	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง สร้างสรรค์ อารมณ์ศิลป์ ๗	๑. ผลงาน สร้างสรรค์ อารมณ์ศิลป์	วิธีวัด ๑. การเข้าชั้น เรียน และการมี ส่วนร่วมในชั้น เรียน ๒. เครื่องมือวัด ๑. เกณฑ์การ ประเมิน คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ ๒. เกณฑ์การ ประเมิน มีคะแนน ๔ ระดับ คือ
	ขั้นสอน (๑๐ นาที) ๑. ครูสุ่มนักเรียนจำนวน ๑ คน มาหน้าชั้น เรียนเพื่อนำเสนอความก้าวหน้า แนวคิดในการ ปฏิบัติงานต่อ ปัญหาที่พบ และแนวทางการ แก้ไขปัญหาของนักเรียน ๒. ครูกล่าวชื่นชมนักเรียน และกล่าวสรุปการ ทำงาน รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนา	๑. นักเรียนฟังการอธิบายขั้นตอน วิธีการ ทำงานและข้อควรระมัดระวังในการทำงาน จากครู ๒. นักเรียนฟังการสรุปและแนวทางในการ พัฒนา/แก้ไขปัญหจากครู			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ ๒

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒) ด้านความรู้ ๑. อธิบายการขั้นตอนการทำงานสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย	ผลงานของนักเรียน เพื่อให้เป็นแนวทางในการทำงานของนักเรียนตัวแทนและเพื่อนทั้งชั้นเรียน ๓. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนในชั้นเรียนได้ซักถามและอภิปรายแนวทางการแก้ไขปัญหาที่พบเพิ่มเติม	๓. นักเรียนในชั้นเรียนซักถามและอภิปรายแนวทางการแก้ไขปัญหาที่พบเพิ่มเติม			ดีมาก ดี พอใช้ ปรับปรุง เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ ๑. สามารถสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย	ขั้นปฏิบัติ (๓๐ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มลงมือปฏิบัติสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย โดยเป้าหมายในการทำงานในคาบเรียนนี้คือ มีความคืบหน้า อย่างน้อยร้อยละ ๖๐	๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มลงมือปฏิบัติสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายของตนเอง			
ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการ	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปขั้นตอนและสิ่งที่พบจากการทำงานของนักเรียนในชั้นเรียน และ	๑. นักเรียนร่วมกันสรุปขั้นตอนและสิ่งที่พบจากการทำงาน และนำแนวทางในการพัฒนา			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๗ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ ๒

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ออกแบบเครื่องแต่งกายและ กระดานไอเดีย Mood board คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	แนะนำแนวทางในการพัฒนาผลงานและการ แก้ปัญหาในการทำงาน ๒. ครูมอบหมายให้นักเรียนนำวัสดุอุปกรณ์เพื่อ นำมาสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายของตนเองต่อใน สัปดาห์ถัดไป ๓. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. ครูให้นักเรียนบอกทำความเข้าใจ	ผลงานและการแก้ปัญหาจากครูเพื่อนำไป พัฒนาผลงานของตนเอง ๒. บันทึกสิ่งที่ครูมอบหมายในการเตรียม วัสดุอุปกรณ์ในการทำงานสัปดาห์ถัดไป ๓. นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. นักเรียนบอกทำความเข้าใจ			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง สร้างสรรค์อาภรณ์ศิลป์ ๒

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. อธิบายการขั้นตอนการทำงาน สร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย	๑. ประเมินจากแบบสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถามในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การ ประเมิน พฤติกรรมการ ตอบคำถามใน ชั้นเรียน	๑. ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. สามารถสร้างสรรค์เครื่องแต่ง กาย	๑. ประเมินจากการการสังเกตการ ทำงานในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การ ประเมินการ นำเสนอผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนัก ถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่อง แต่งกายและกระดานไอเดีย Mood board	๑. ประเมินจากการการสังเกตการ ทำงานในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การ ประเมินการ นำเสนอผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์ การประเมินใน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับ ผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และ ทศณะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิด สร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้ หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิด แปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ใน การขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้าง	๑. ประเมินจากการการสังเกตการ ทำงานในชั้นเรียน ๒. ประเมินจากการการสังเกตการ ทำงานในชั้นเรียน	๑. แบบ ประเมินผลงาน ๒. แบบ ประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน” ๒. ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
สิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินระดับ คุณภาพ “ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกาย	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดยมี ความคืบหน้าในการ ทำงานอย่างน้อย ร้อยละ ๖๐	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดย มีความคืบหน้าใน การทำงานอย่าง น้อยร้อยละ ๕๐	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดยมี ความคืบหน้าในการ ทำงานอย่างน้อยร้อยละ ๓๐	สามารถ สร้างสรรค์เครื่อง แต่งกายโดยมี ความคืบหน้าใน การทำงานน้อย กว่าร้อยละ ๓๐

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๔	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๑-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อการวัดและ ประเมินผล	คะแนน/เกณฑ์การประเมินผล			
	๔	๓	๒	๑
๑. มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียม อุปกรณ์การเรียน มาครบ	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมา มากกว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมาน้อย กว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนสาย เกิน ๑๐ นาที
๒. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน และให้ความ ร่วมมือในการ ตอบคำถาม	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน	ตั้งใจเรียนบางเวลา	ไม่ตั้งใจเรียน
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สร้างสรรค์ผลงาน ได้ครบถ้วนตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	ไม่ปรากฏความ คืบหน้าของ ผลงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๒-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๙-๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖-๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๓-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

*หมายเหตุ : คู่มือคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ ๓

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์	
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๒ บรรยายเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน
- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๑ ระบุและบรรยายเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงงานทัศนศิลป์ ในปัจจุบัน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การออกแบบเครื่องแต่งกาย คือ กระบวนการสร้างสรรค์และพัฒนาเครื่องนุ่งห่ม ตั้งแต่แนวคิดเริ่มต้น การร่างภาพ การเลือกวัสดุ จนถึงการผลิตออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ที่สวมใส่ได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนอง ความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย ความงาม และการแสดงออกถึงเอกลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้ สวมใส่

๓. สาระการเรียนรู้

- ๓.๑ การออกแบบเครื่องแต่งกาย

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
๑. อธิบายการขั้นตอนการทำงานสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. สามารถสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกายและกระดานไอเดีย

Mood board

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ

(๑.๑.๒)

๕.๒ กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๘ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ ๓

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิด กับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวก และลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิด สร้างสรรค์ ประมวลทบทวน ความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่คิด หรือสามารถ จินตนาการความคิดแปลกใหม่ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการ ขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการ สร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอ และอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและบอกให้นักเรียน ทำความเคารพ ๒. ครูให้นักเรียนนำวัสดุอุปกรณ์ในการ สร้างสรรค์เครื่องแต่งกายของตนเองเพื่อให้ครู ได้ตรวจ ตรวจสอบความคืบหน้าของผลงานและ ร่วมกันอภิปรายถึงวัสดุอุปกรณ์ที่นำมาใช้ สร้างสรรค์ผลงาน ๓. ครูให้นักเรียนดูภาพเครื่องแต่งกายชุด ประจำชาติ และอภิปรายเกี่ยวกับการนำ ศิลปวัฒนธรรมมาแสดงออกผ่านเครื่องแต่งกาย ในรูปแบบต่าง ๆ	๑. นักเรียนบอกทำความเคารพ ๒. นักเรียนนำวัสดุอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้ใน การสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายวางบนโต๊ะ เพื่อให้ครูตรวจ ตรวจสอบความคืบหน้าของ ผลงานและร่วมกันอภิปรายถึงวัสดุอุปกรณ์ ที่นำมาใช้สร้างสรรค์ผลงาน ๓. นักเรียนดูภาพเครื่องแต่งกายชุดประจำ ชาติ และอภิปรายเกี่ยวกับการนำ ศิลปวัฒนธรรมมาแสดงออกผ่านเครื่องแต่ง กายในรูปแบบต่าง ๆ	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง สร้างสรรค์ อารมณ์ศิลป์ ๓	๑. ผลงาน สร้างสรรค์ อารมณ์ศิลป์	วิธีวัด ๑. การเข้าชั้น เรียน และการมี ส่วนร่วมในชั้น เรียน เครื่องมือวัด ๑. เกณฑ์การ ประเมิน คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ เกณฑ์การ ประเมิน มีคะแนน ๔ ระดับ คือ
	ขั้นสอน (๑๐ นาที) ๑. ครูสุ่มนักเรียนจำนวน ๑ คน มาหน้าชั้น เรียนเพื่อนำเสนอความก้าวหน้า แนวคิดในการ	๑. นักเรียนฟังการอธิบายขั้นตอน วิธีการ			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๘ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ ๓

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒) ด้านความรู้ ๑. อธิบายการขั้นตอนการทำงานสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย ด้านทักษะกระบวนการ ๑. สามารถสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม	ปฏิบัติงานต่อ ปัญหาที่พบ และแนวทางการแก้ไขปัญหานักเรียน ๒. ครูกล่าวชื่นชมนักเรียน และกล่าวสรุปการทำงาน รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาผลงานของนักเรียน เพื่อให้เป็นแนวทางในการทำงานของนักเรียนตัวแทนและเพื่อนทั้งชั้นเรียน ๓. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนในชั้นเรียนได้ซักถามและอภิปรายแนวทางการแก้ไขปัญหที่พบเพิ่มเติม	ทำงานและข้อควรระมัดระวังในการทำงานจากครู ๒. นักเรียนฟังการสรุปและแนวทางในการพัฒนา/แก้ไขปัญหจากครู ๓. นักเรียนในชั้นเรียนซักถามและอภิปรายแนวทางการแก้ไขปัญหที่พบเพิ่มเติม			ดีมาก ดี พอใช้ ปรับปรุง เกณฑ์การผ่านตั้งแต่ระดับพอใช้ ขึ้นไป
	ขั้นปฏิบัติ (๓๐ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มลงมือปฏิบัติสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย โดยเป้าหมายในการทำงานในคาบเรียนนี้คือ มีความคืบหน้า อย่างน้อยร้อยละ ๙๐	๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มลงมือปฏิบัติสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายของตนเอง			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๘ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ ๓

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
๑. เห็นความสำคัญและ ตระหนักถึงคุณค่าของการ ออกแบบเครื่องแต่งกายและ กระดานไอเดีย Mood board คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปขั้นตอนและสิ่งที่ พบจากการทำงานของนักเรียนในชั้นเรียน และ แนะนำแนวทางในการพัฒนาผลงานและการ แก้ปัญหาในการทำงาน ๒. ครูมอบหมายให้นักเรียนนำวัสดุอุปกรณ์เพื่อ นำมาสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายของตนเองต่อใน สัปดาห์ถัดไป ๓. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. ครูให้นักเรียนบอกทำความเข้าใจ	๑. นักเรียนร่วมกันสรุปขั้นตอนและสิ่งที่พบ จากการทำงาน และนำแนวทางในการพัฒนา ผลงานและการแก้ปัญหาจากครูเพื่อนำไป พัฒนาผลงานของตนเอง ๒. บันทึกสิ่งที่ครูมอบหมายในการเตรียม วัสดุอุปกรณ์ในการทำงานสัปดาห์ถัดไป ๓. นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. นักเรียนบอกทำความเข้าใจ			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ ๓

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. อธิบายการขั้นตอนการทำงาน สร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย	๑. ประเมินจากแบบสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถามในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การ ประเมิน พฤติกรรมการ ตอบคำถามใน ชั้นเรียน	๑. ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. สามารถสร้างสรรค์เครื่องแต่ง กาย	๑. ประเมินจากการการสังเกตการ ทำงานในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การ ประเมินการ นำเสนอผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนัก ถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่อง แต่งกายและกระดานไอเดีย Mood board	๑. ประเมินจากการการสังเกตการ ทำงานในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การ ประเมินการ นำเสนอผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์ การประเมินใน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับ ผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และ ทศณะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิด สร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้ หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิด แปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ใน การขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้าง	๑. ประเมินจากการการสังเกตการ ทำงานในชั้นเรียน ๒. ประเมินจากการการสังเกตการ ทำงานในชั้นเรียน	๑. แบบ ประเมินผลงาน ๒. แบบ ประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน” ๒. ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
สิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินระดับ คุณภาพ “ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกาย	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดยมี ความคืบหน้าในการ ทำงานอย่างน้อย ร้อยละ ๙๐	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดย มีความคืบหน้าใน การทำงานอย่างน้อย ร้อยละ ๗๐	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดยมี ความคืบหน้าในการ ทำงานอย่างน้อยร้อยละ ๕๐	สามารถ สร้างสรรค์เครื่อง แต่งกายโดยมี ความคืบหน้าใน การทำงานน้อย กว่าร้อยละ ๕๐

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๔	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๑-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อการวัดและ ประเมินผล	คะแนน/เกณฑ์การประเมินผล			
	๔	๓	๒	๑
๑. มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียม อุปกรณ์การเรียน มาครบ	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมา มากกว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมาน้อย กว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนสาย เกิน ๑๐ นาที
๒. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน และให้ความ ร่วมมือในการ ตอบคำถาม	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน	ตั้งใจเรียนบางเวลา	ไม่ตั้งใจเรียน
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สร้างสรรค์ผลงาน ได้ครบถ้วนตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	ไม่ปรากฏความ คืบหน้าของ ผลงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๒-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๙-๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖-๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๓-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

*หมายเหตุ : คู่มือคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ ๔

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์	
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๒ บรรยายเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน
- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๑ ระบุและบรรยายเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงงานทัศนศิลป์ ในปัจจุบัน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การออกแบบเครื่องแต่งกาย คือ กระบวนการสร้างสรรค์และพัฒนาเครื่องนุ่งห่ม ตั้งแต่แนวคิดเริ่มต้น การร่างภาพ การเลือกวัสดุ จนถึงการผลิตออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ที่สวมใส่ได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนอง ความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย ความงาม และการแสดงออกถึงเอกลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้ สวมใส่

๓. สาระการเรียนรู้

- ๓.๑ การออกแบบเครื่องแต่งกาย

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
๑. บอกประเด็นในการนำเสนอผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกายหน้าชั้นเรียน
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. สามารถสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกายและกระดานไอเดีย

Mood board

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ

(๑.๑.๒)

๕.๒ กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๙ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ ๔

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวก และลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิด สร้างสรรค์ ประมวลทบทวน ความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่คิด หรือสามารถ จินตนาการความคิดแปลกใหม่ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการ ขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการ สร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอ และอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและบอกให้นักเรียน ทำความเคารพ ๒. ครูให้นักเรียนนำวัสดุอุปกรณ์ในการ สร้างสรรค์เครื่องแต่งกายของตนเองเพื่อให้ครู ได้ตรวจ สำนวความคืบหน้าของผลงานและ ร่วมกันอภิปรายถึงวัสดุอุปกรณ์ที่นำมาใช้ สร้างสรรค์ผลงาน	๑. นักเรียนบอกทำความเคารพ ๒. นักเรียนนำวัสดุอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้ในการ การสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายวางบนโต๊ะ เพื่อให้ครูตรวจ สำนวความคืบหน้าของ ผลงานและร่วมกันอภิปรายถึงวัสดุอุปกรณ์ ที่นำมาใช้สร้างสรรค์ผลงาน	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง สร้างสรรค์ อารมณ์ศิลป์ ๔	๑. ผลงาน สร้างสรรค์ อารมณ์ศิลป์	วิธีวัด ๑. การเข้าชั้น เรียน และการมี ส่วนร่วมในชั้น เรียน ๒. เครื่องมือวัด ๑. เกณฑ์การ ประเมิน คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ ๒. เกณฑ์การ ประเมิน มีคะแนน ๔ ระดับ คือ ดีมาก
	ขั้นสอน (๑๕ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและ อภิปรายว่าการนำเสนอผลงานเครื่องแต่งกาย ควรมีประเด็นใดบ้าง <u>แนวทางประเด็นในการนำเสนอ</u> - แนวคิด/แรงบันดาลใจจากศิลปะวัฒนธรรมใน ภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย - โทสนีที่นำมาใช้ในการออกแบบ	๑. นักเรียนฟังการอธิบายขั้นตอน วิธีการ ทำงานและข้อควรระมัดระวังในการทำงาน จากครู <u>แนวทางคำตอบ</u> - แนวคิด/แรงบันดาลใจจาก ศิลปะวัฒนธรรมในภาคต่าง ๆ ของประเทศ ไทย			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๙ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ ๔

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒) ด้านความรู้ ๑. บอกประเด็นในการนำเสนอผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกายหน้าชั้นเรียน ด้านทักษะกระบวนการ ๑. สามารถสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการ	- ลวดลายหรือเอกลักษณ์ที่เชื่อมโยงกันระหว่างเครื่องแต่งกายแต่ละส่วนของสมาชิก - วัสดุที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย - ปัญหาที่พบและแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการทำงาน	- โทนสีที่นำมาใช้ในการออกแบบ - ลวดลายหรือเอกลักษณ์ที่เชื่อมโยงกันระหว่างเครื่องแต่งกายแต่ละส่วนของสมาชิก - วัสดุที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย - ปัญหาที่พบและแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการทำงาน			ดี พอใช้ ปรับปรุง เกณฑ์การผ่านตั้งแต่ระดับพอใช้ ขึ้นไป
	ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มลงมือปฏิบัติสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย โดยเป้าหมายในการทำงานในคาบเรียนนี้คือ มีความคืบหน้าอย่างน้อยร้อยละ ๑๐๐ และเตรียมความพร้อมสำหรับการนำเสนอ	๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มลงมือปฏิบัติสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายของตนเอง			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๙ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ ๔

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ออกแบบเครื่องแต่งกายและกระดานไอเดีย Mood board คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	ขั้นสรุป (๑๐ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปขั้นตอนและสิ่งที่พบจากการทำงานของนักเรียนในชั้นเรียน และแนะนำแนวทางในการพัฒนาผลงานและการแก้ปัญหาในการทำงาน ๒. ครูมอบหมายให้นักเรียนนำวัสดุอุปกรณ์เพื่อนำมาสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายของตนเองต่อในสัปดาห์ถัดไป ๓. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. ครูให้นักเรียนบอกทำความเข้าใจ	๑. นักเรียนร่วมกันสรุปขั้นตอนและสิ่งที่พบจากการทำงาน และนำแนวทางในการพัฒนาผลงานและการแก้ปัญหาจากครูเพื่อนำไปพัฒนาผลงานของตนเอง ๒. บันทึกสิ่งที่ครูมอบหมายในการเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการทำงานสัปดาห์ถัดไป ๓. นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. นักเรียนบอกทำความเข้าใจ			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง สรรสร้างอารมณ์ศิลป์ ๔

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. บอกประเด็นในการนำเสนอผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกายหน้าชั้นเรียน	๑. ประเมินจากแบบสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถามในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมิน พฤติกรรมการตอบคำถามในชั้นเรียน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. สามารถสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย	๑. ประเมินจากการการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมินการนำเสนอผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกายและกระดานไอเดีย Mood board	๑. ประเมินจากการการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมินการนำเสนอผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิดหรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้าง	๑. ประเมินจากการการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน ๒. ประเมินจากการการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินผลงาน ๒. แบบประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน” ๒. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
สิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินระดับ คุณภาพ “ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกาย	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดยมี ความคืบหน้าในการ ทำงานอย่างน้อย ร้อยละ ๑๐๐	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดย มีความคืบหน้าใน การทำงานอย่าง น้อยร้อยละ ๙๐	สามารถสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกายโดยมี ความคืบหน้าในการ ทำงานอย่างน้อยร้อยละ ๘๐	สามารถ สร้างสรรค์เครื่อง แต่งกายโดยมี ความคืบหน้าใน การทำงานน้อย กว่าร้อยละ ๗๐

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๔	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๑-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อการวัดและ ประเมินผล	คะแนน/เกณฑ์การประเมินผล			
	๔	๓	๒	๑
๑. มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียม อุปกรณ์การเรียน มาครบ	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมา มากกว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมาน้อย กว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนสาย เกิน ๑๐ นาที
๒. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน และให้ความ ร่วมมือในการ ตอบคำถาม	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน	ตั้งใจเรียนบางเวลา	ไม่ตั้งใจเรียน
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สร้างสรรค์ผลงาน ได้ครบถ้วนตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	ไม่ปรากฏความ คืบหน้าของ ผลงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๒-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๙-๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖-๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๓-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

[illegible]

คะแนน	๒๐-๑๖	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๕-๑๑	หมายถึง	ดี
คะแนน	๑๐-๖	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๕-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

*หมายเหตุ : คู่มือคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง อาภรณ์ศิลป์สำแดง

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	เรื่อง สร้างสรรค์อาภรณ์ศิลป์	
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๒ บรรยายเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน
- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๑ ระบุและบรรยายเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงงานทัศนศิลป์ ในปัจจุบัน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การออกแบบเครื่องแต่งกาย คือ กระบวนการสร้างสรรค์และพัฒนาเครื่องนุ่งห่ม ตั้งแต่แนวคิดเริ่มต้น การร่างภาพ การเลือกวัสดุ จนถึงการผลิตออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ที่สวมใส่ได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนอง ความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย ความงาม และการแสดงออกถึงเอกลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้ สวมใส่

๓. สาระการเรียนรู้

- ๓.๑ การนำเสนอผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกาย

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
๑. บอกประเด็นในการนำเสนอผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกายหน้าชั้นเรียน
- ๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. นำเสนอการออกแบบเครื่องแต่งกาย

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกายและกระดานไอเดีย

Mood board

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ

(๑.๑.๒)

๕.๒ กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๑๐ เรื่อง อาภรณ์ศิลป์สำแดง

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อาภรณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิด กับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวก และลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิด สร้างสรรค์ ประมวลทบทวน ความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่คิด หรือสามารถ จินตนาการความคิดแปลกใหม่ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการ ขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการ สร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอ	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและบอกให้นักเรียน ทำความเคารพ ๒. ครูทบทวนประเด็นในการนำเสนอด้วยการ ให้นักเรียนตอบคำถามว่า ในการนำเสนอ ผลงานควรมีประเด็นใดบ้าง <u>แนวทางประเด็นในการนำเสนอ</u> - แนวคิด/แรงบันดาลใจจากศิลปะวัฒนธรรมใน ภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย - โทนสีที่นำมาใช้ในการออกแบบ - ลวดลายหรือเอกลักษณ์ที่เชื่อมโยงกันระหว่าง เครื่องแต่งกายแต่ละส่วนของสมาชิก - วัสดุที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์เครื่องแต่ง กาย	๑. นักเรียนบอกทำความเคารพ ๒. นักเรียนร่วมตอบคำถามเรื่องประเด็นใน การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน <u>แนวทางประเด็นในการนำเสนอ</u> - แนวคิด/แรงบันดาลใจจาก ศิลปะวัฒนธรรมในภาคต่าง ๆ ของประเทศ ไทย - โทนสีที่นำมาใช้ในการออกแบบ - ลวดลายหรือเอกลักษณ์ที่เชื่อมโยงกัน ระหว่างเครื่องแต่งกายแต่ละส่วนของ สมาชิก	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง อาภรณ์ศิลป์ สำแดง	๑. ผลงาน สร้างสรรค์ อาภรณ์ศิลป์	วิธีวัด ๑. การเข้าชั้น เรียน และการมี ส่วนร่วมในชั้น เรียน ๒. เครื่องมือวัด ๑. เกณฑ์การ ประเมิน คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ ๒. เกณฑ์การ ประเมิน

แผนการจัดการเรียนรู้ ๑๐ เรื่อง อาภรณ์ศิลป์สำแดง

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อาภรณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
และอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)	- ปัญหาที่พบและแนวทางในการแก้ไขปัญหาใน การทำงาน	- วัสดุที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์เครื่อง แต่งกาย - ปัญหาที่พบและแนวทางในการแก้ไข ปัญหาในการทำงาน			มีคะแนน ๔ ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้ ปรับปรุง เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป
ด้านความรู้ ๑. บอกประเด็นในการ นำเสนอผลงานการออกแบบ เครื่องแต่งกายหน้าชั้นเรียน	ขั้นสอน (๐ นาที)				
ด้านทักษะกระบวนการ ๑. นำเสนอการออกแบบ เครื่องแต่งกาย	ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที) ๑. ครูสุ่มลำดับกลุ่มนักเรียนที่จะนำเสนอ ผลงาน และให้นักเรียนเตรียมตัวแต่งเครื่องแต่ง กายที่ได้ออกแบบเพื่อนำเสนอ ๒. ครูให้นักเรียนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ในประเด็นที่ได้อภิปรายร่วมกัน	๑. นักเรียนกลุ่มที่ได้รับเลือกนำเสนอหน้า ชั้นเรียนเตรียมตัวแต่งกายสำหรับการ นำเสนอหน้าชั้นเรียน ๒. นักเรียนกลุ่มที่ได้รับเลือกนำเสนอผลงาน หน้าชั้นเรียนตามประเด็นที่อภิปรายร่วมกัน และเพื่อนที่ไม่ได้นำเสนอฟังการนำเสนอ			
ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม					

แผนการจัดการเรียนรู้ ๑๐ เรื่อง อาภรณ์ศิลป์สำแดง

หน่วยที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์อาภรณ์ศิลป์ รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกายและกระดานไอเดีย Mood board คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	ขั้นสรุป (๑๐ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปประเด็นร่วมและประเด็นที่แตกต่างกันระหว่างการออกแบบเครื่องแต่งกายของนักเรียนทั้งชั้นเรียนที่นำเสนอหน้าชั้นเรียน ได้แก่ - ศิลปะ วัฒนธรรมไทยที่นำมาใช้ - โทนสีที่ใ้ใช้ในการออกแบบ - วัสดุอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน - ปัญหาที่พบในการทำงาน - การแก้ปัญหาในการทำงาน - ประโยชน์ที่ได้จากการเรียนรู้เรื่องการออกแบบเครื่องแต่งกาย ๓. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. ครูให้นักเรียนบอกทำความเข้าใจ	๑. นักเรียนร่วมกันสรุปประเด็นร่วมและประเด็นที่แตกต่างกันระหว่างการออกแบบเครื่องแต่งกายของนักเรียนแต่ละกลุ่มที่นำเสนอหน้าชั้นเรียน ได้แก่ - ศิลปะ วัฒนธรรมไทยที่นำมาใช้ - โทนสีที่ใ้ใช้ในการออกแบบ - วัสดุอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน - ปัญหาที่พบในการทำงาน - การแก้ปัญหาในการทำงาน - ประโยชน์ที่ได้จากการเรียนรู้เรื่องการออกแบบเครื่องแต่งกาย ๓. นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. นักเรียนบอกทำความเข้าใจ			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง อาภรณ์ศิลป์สำแดง

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. บอกประเด็นในการนำเสนอผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกายหน้าชั้นเรียน	๑. ประเมินจากแบบสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถามในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมิน พฤติกรรมการตอบคำถามในชั้นเรียน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. นำเสนอการออกแบบเครื่องแต่งกาย	๑. ประเมินจากการการสังเกตการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมินการนำเสนอผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกายและกระดานไอเดีย Mood board	๑. ประเมินจากการการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมินการนำเสนอผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนคติของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิดหรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้าง	๑. ประเมินจากการการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน ๒. ประเมินจากการการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินผลงาน ๒. แบบประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน” ๒. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
สิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๕ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การนำเสนอ การออกแบบ เครื่องแต่งกาย	สามารถนำเสนอ ประเด็นในการ ออกแบบเครื่องแต่ง กายได้ครบถ้วนใน ประเด็น - แนวคิด/แรงบันดาลใจจาก ศิลปะวัฒนธรรมใน ภาคต่าง ๆ ของ ประเทศไทย - โทนสีที่นำมาใช้ใน การออกแบบ - ลวดลายหรือ เอกลักษณ์ที่ เชื่อมโยงกันระหว่าง เครื่องแต่งกายแต่ละ ส่วนของสมาชิก - วัสดุที่จะนำมาใช้ ในการสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกาย - ปัญหาที่พบและ แนวทางในการ แก้ไขปัญหาในการทำงาน	สามารถนำเสนอ ประเด็นในการ ออกแบบเครื่อง แต่งกายได้ ครบถ้วนอย่างน้อย ๓ ประเด็น จาก ๕ ประเด็น	สามารถนำเสนอ ประเด็นในการ ออกแบบเครื่องแต่ง กายได้ครบถ้วนอย่างน้อย ๒ ประเด็น จาก ๕ ประเด็น	ไม่สามารถ นำเสนอประเด็น ในการออกแบบ เครื่องแต่งกายได้ ครบถ้วน หรือ สามารถนำเสนอ ได้เพียง ๑ ประเด็น

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๔	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๑-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อการวัดและ ประเมินผล	คะแนน/เกณฑ์การประเมินผล			
	๔	๓	๒	๑
๑. มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียม อุปกรณ์การเรียน มาครบ	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมา มากกว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมาน้อย กว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนสาย เกิน ๑๐ นาที
๒. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน และให้ความ ร่วมมือในการ ตอบคำถาม	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน	ตั้งใจเรียนบางเวลา	ไม่ตั้งใจเรียน
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สร้างสรรค์ผลงาน ได้ครบถ้วนตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	ไม่ปรากฏความ คืบหน้าของ ผลงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๒-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๙-๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖-๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๓-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

*หมายเหตุ : คู่มือคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒
เรื่อง ศักยภาพศิลปศึกษาไทยสากล

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ศีลภาสตร์ศิลป์ไทยสากล

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)
ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
เวลา ๑๐ ชั่วโมง

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกันศิลปะ อย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๓ วาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลายในการสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ
- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๓ เปรียบเทียบแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล
- ม. ๒/๒ บรรยายถึงการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัยโดยเน้น ถึงแนวคิด และเนื้อหาของงาน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล คือ การศึกษารูปแบบงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากลในเบื้องต้น ที่มีความแตกต่างกันอยู่หลายประการ โดยสามารถแบ่งเป็นเนื้อหาต่าง ๆ ได้ ดังนี้ ข้อมูลพื้นฐานของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ลักษณะความเชื่อของงานวัฒนธรรมไทยและสากล วิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล และเรื่องราวภายในงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ซึ่งการศึกษาความแตกต่างทางทัศนศิลป์ของศิลปะตะวันออกและตะวันตกในเบื้องต้นนั้น ผู้เรียนสามารถศึกษาได้จากรูปแบบงานจิตรกรรมและประติมากรรม

ทัศนศิลป์ไทยและทัศนศิลป์ท้องถิ่นไทย มีรากฐานยาวนาน สะท้อนถึงวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อทางศาสนา และวิถีชีวิตของคนไทย มีการพัฒนาและผสมผสานอิทธิพลจากต่างชาติและท้องถิ่นต่าง ๆ จนกลายเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้

๓.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- ๑.) เข้าใจเรื่องแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล
- ๒.) เข้าใจถึงความเชื่อมโยงและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล
- ๓.) เข้าใจเรื่องการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย
- ๔.) เข้าใจถึงความเชื่อมโยงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุค

๓.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ๑.) อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากลได้
- ๒.) สร้างสรรค์ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากลด้วยสีโปสเตอร์
- ๓.) นำเสนอผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล
- ๔.) อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย
- ๕.) สร้างสรรค์ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยด้วยสีโปสเตอร์
- ๖.) นำเสนอผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทย

๓.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- ๑.) เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล
- ๒.) เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย

๔. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๑. พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒)

๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)

๕. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๕.๑ มีวินัย
- ๕.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๕.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๖. การประเมินผลรวบยอด

๖.๑ ชิ้นงานหรือภาระงาน

- ๑.) ใบงานที่ ๑ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล
- ๒.) ใบงานที่ ๒ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล
- ๓.) ใบงานที่ ๓ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล
- ๔.) ใบงานที่ ๔ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล
- ๕.) ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล
- ๖.) ใบงานที่ ๕ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย
- ๗.) ใบงานที่ ๖ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย
- ๘.) ใบงานที่ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย
- ๙.) ใบงานที่ ๘ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย
- ๑๐.) ผลงาน ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย

๖.๒ เกณฑ์การประเมินผลชิ้นงานหรือภาระงาน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
ความถูกต้อง ของชิ้นงาน	ชิ้นงานมีความถูกต้องตามโจทย์แนวคิด หลักการทางศิลปะที่กำหนดอย่างสมบูรณ์	ชิ้นงานมีความถูกต้องตามโจทย์แนวคิด หลักการทางศิลปะเป็นส่วนใหญ่ อาจมีข้อบกพร่องเล็กน้อย	ชิ้นงานมีความถูกต้องตามโจทย์แนวคิด หลักการทางศิลปะปานกลาง มีข้อบกพร่องที่ชัดเจนบ้าง	ชิ้นงานมีความถูกต้องตามโจทย์แนวคิด หลักการทางศิลปะน้อย หรือมีความคลาดเคลื่อนอย่างมาก
ความคิด สร้างสรรค์	แสดงออกถึงความคิดริเริ่มแปลกใหม่ และน่าสนใจอย่างโดดเด่น มีการประยุกต์ใช้อย่างสร้างสรรค์	แสดงออกถึงความคิดริเริ่มและแปลกใหม่ที่ดี แต่ยังไม่อยู่ในขอบเขตที่คาดการณ์ได้บ้าง	แสดงออกถึงความคิดริเริ่มบ้าง แต่ยังคงคล้ายคลึงกับผลงานทั่วไป หรือเป็นไปตามรูปแบบที่คุ้นเคย	ขาดความคิดริเริ่ม ไม่มีความแปลกใหม่หรือเลียนแบบผลงานอื่นอย่างชัดเจน
ความงาม	ความงดงามและน่าประทับใจ การใช้สี รูปทรง พื้นผิว ฯลฯ มีความกลมกลืนและสอดคล้องอย่างยอดเยี่ยม	มีความงามและน่าสนใจ การใช้สี รูปทรง พื้นผิว มีความกลมกลืนและน่าพอใจ	มีความงามในระดับพอใช้ อาจมีการใช้สี รูปทรงที่ไม่กลมกลืนกันในส่วน	ขาดความงาม ขาดความกลมกลืน หรือมีการจัดองค์ประกอบที่ไม่น่ามอง
องค์ประกอบ ของผลงาน	จัดวางองค์ประกอบทั้งหมดอย่างลงตัว มีสมดุล (Balance) จุดเด่น (Emphasis) และความต่อเนื่อง	จัดวางองค์ประกอบได้ดี มีสมดุลและจุดเด่นที่เหมาะสม อาจมีบางส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์	การจัดวางองค์ประกอบยังไม่ลงตัว ขาดความสมดุลหรือจุดเด่นไม่ชัดเจนเท่าที่ควร	การจัดวางองค์ประกอบไม่เป็นระเบียบ ขาดสมดุลและไม่สามารถสื่อสารแนวคิดผ่านองค์ประกอบได้

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
	(Rhythm) ที่ดี เลิศ			
ความ เรียบร้อยของ ผลงาน	ชิ้นงานมีความ ประณีต เรียบร้อย สะอาด และสมบูรณ์ใน ทุกรายละเอียด	ชิ้นงานมีความ เรียบร้อยและสะอาด เป็นอย่างดี อาจมี ร่องรอยการทำงาน เล็กน้อยที่ไม่ส่งผลต่อ ภาพรวม	ชิ้นงานมีความ เรียบร้อยปานกลาง มีร่องรอยความ สกปรก หรือความไม่ ประณีตปรากฏให้ เห็นบ้าง	ชิ้นงานขาดความ เรียบร้อย สกปรก หรือมีความบกพร่อง ด้านเทคนิคที่ไม่ได้รับ การแก้ไข
ความสมบูรณ์ ของผลงาน	ผลงานเสร็จ สมบูรณ์ตาม แนวคิดและ เทคนิคที่วางแผน ไว้ สามารถ สื่อสารแนวคิดได้ อย่างชัดเจนและ ทรงพลัง	ผลงานเสร็จสมบูรณ์ ตามแนวคิด สามารถ สื่อสารแนวคิดได้ ชัดเจน	ผลงานเกือบเสร็จ สมบูรณ์ หรือเสร็จ สมบูรณ์แต่ยังขาด ความสมบูรณ์ในการ สื่อสารแนวคิด	ผลงานไม่เสร็จ สมบูรณ์ หรือไม่ สามารถสื่อสาร แนวคิดหลักได้

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๒๔ - ๑๙	คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๘ - ๑๓	คะแนน	หมายถึง	ดี
คะแนน	๑๒ - ๗	คะแนน	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๖ - ๐	คะแนน	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน

ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง วัฒนธรรมสร้างศิลป์

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล	
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๓ วาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลายในการสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ
- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๓ เปรียบเทียบแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล คือ การศึกษารูปแบบงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากลในเบื้องต้น ที่มีความแตกต่างกันอยู่หลายประการ โดยสามารถแบ่งเป็นเนื้อหาต่าง ๆ ได้ ดังนี้ ข้อมูลพื้นฐานของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ลักษณะความเชื่อของงานวัฒนธรรมไทยและสากล วิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล และเรื่องราวภายในงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ซึ่งการศึกษาค้นคว้าความแตกต่างทางทัศนศิลป์ของศิลปะตะวันออกและตะวันตกในเบื้องต้นนั้น ผู้เรียนสามารถศึกษาได้จากรูปแบบงานจิตรกรรมและประติมากรรม

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ การนำรูปแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล มาใช้ในการสร้างงานศิลปะด้วยเทคนิคที่หลากหลาย เพื่อสร้างเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับทัศนศิลป์ของไทยและสากล

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

๑. เข้าใจเรื่องแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล
๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและ

สากล

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากลได้

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒)

๕.๒ กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๑ เรื่อง วัฒนธรรมสร้างศิลป์

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวก และลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวน ความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่คิด หรือสามารถ จินตนาการความคิดแปลกใหม่ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการ ขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการ สร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอ และอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและบอกให้นักเรียน ทำความเคารพ ๒. ครูต้นทางเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน ด้วยการให้ นักเรียนดูภาพจากคลิปวิดีโอเพลง LALISA พร้อมทั้งถามคำถามนักเรียน ดังนี้ ๒.๑) นักเรียนมองเห็นความเป็นไทยอะไรในคลิปภาพบ้าง <u>คำตอบนักเรียน</u> ชฎา ชุดไทย ปราสาทหิน <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง ๒.๒) นอกจากศิลปะไทยที่เห็นจากชฎา และชุดไทยแล้ว นักเรียนเห็นความเป็นศิลปะตะวันตกบ้างหรือไม่ <u>คำตอบนักเรียน</u> เห็น จากการต่างกายเป็นชุดสายเดี่ยวสีดำ เครื่องแต่งกายต่างๆที่มีความเป็นตะวันตก เช่น ต้มหู สร้อยคอ เป็นต้น	๑. นักเรียนบอกทำความเคารพ ๒. นักเรียนมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม จากการดูภาพจากคลิปวิดีโอเพลง LALISA นักเรียนตอบคำถาม ดังนี้ ๒.๑) นักเรียนมองเห็นความเป็นไทยอะไรในคลิปภาพบ้าง <u>คำตอบนักเรียน</u> ชฎา ชุดไทย ปราสาทหิน <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง ๒.๒) นอกจากศิลปะไทยที่เห็นจากชฎา และชุดไทยแล้ว นักเรียนเห็นความเป็นศิลปะตะวันตกบ้างหรือไม่ <u>คำตอบนักเรียน</u> เห็น จากการต่างกายเป็นชุดสายเดี่ยวสีดำ เครื่องแต่งกายต่างๆที่มี	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง วัฒนธรรมสร้างศิลป์ ๒. ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง วัฒนธรรมสร้างศิลป์	๑. ใบงานที่ ๑ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล	วิธีวัด ๑. การเข้าชั้นเรียน และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ๒. เครื่องมือวัด ๑. เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๒. เกณฑ์การประเมิน มีคะแนน ๔ ระดับ คือ ดีมาก

แผนการจัดการเรียนรู้ ๑ เรื่อง วัฒนธรรมสร้างศิลป์

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒) ด้านความรู้ ๑. เข้าใจเรื่องแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล ด้านทักษะกระบวนการ ๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากลได้	<u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง ๒.๓) จากภาพทั้งหมด นักเรียนคิดว่า ศิลปะไทยและตะวันตก สามารถอยู่ด้วยกันได้หรือไม่ เพราะเหตุใด <u>คำตอบนักเรียน</u> อยู่ได้ เพราะความเป็นไทยในเอ็มวีลิสซา ทำให้เห็นว่า ความเป็นวัฒนธรรมนั้น สามารถอยู่ร่วมกันได้ เพราะทุกอย่างคือศิลปะ <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง ในภาพเป็นเอ็มวีของลิซ่า ซ็อลลิสซา ซึ่งในเอ็มวี เป็นการผสมผสานกันระหว่างศิลปะไทย และศิลปะตะวันตก แม้เราจะเห็นถึงความแตกต่างกันอย่างชัดเจน แต่ก็สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างงดงาม ซึ่งเนื้อหาที่เราจะเรียนกันในวันนี้ คือ	ความเป็นตะวันตก เช่น ต้มหู สร้อยคอเป็นต้น <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง ๒.๓) จากภาพทั้งหมด นักเรียนคิดว่า ศิลปะไทยและตะวันตก สามารถอยู่ด้วยกันได้หรือไม่ เพราะเหตุใด <u>คำตอบนักเรียน</u> อยู่ได้ เพราะความเป็นไทยในเอ็มวีลิสซา ทำให้เห็นว่า ความเป็นวัฒนธรรมนั้น สามารถอยู่ร่วมกันได้ เพราะทุกอย่างคือศิลปะ <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง ในภาพเป็นเอ็มวีของลิซ่า ซ็อลลิสซา ซึ่งในเอ็มวี เป็นการผสมผสานกันระหว่างศิลปะไทย และศิลปะตะวันตก แม้เราจะเห็นถึงความแตกต่างกันอย่างชัดเจน แต่ก็สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างงดงาม ซึ่งเนื้อหาที่เราจะ			ดี พอใช้ ปรับปรุง เกณฑ์การผ่านตั้งแต่ระดับพอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ ๑ เรื่อง วัฒนธรรมสร้างศิลป์

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล	๑. ครูบรรยายเรื่อง “วัฒนธรรมสร้างศิลป์” โดยบรรยายเนื้อหา ดังนี้ จากการศึกษารูปแบบงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากลในเบื้องต้น ผู้เรียนจะพบว่า มีความแตกต่างกันอยู่หลายประการ โดยสามารถแบ่งเป็นเนื้อหาต่างๆได้ดังนี้	เรียนกันในวันนี้ คือ เรื่องงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล ซึ่งนักเรียนจะเห็นความแตกต่างในทุกมิติของวัฒนธรรมทั้ง ๒ แบบนี้			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. ข้อมูลพื้นฐานของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ๒. ลักษณะความเชื่อของงานวัฒนธรรมไทยและสากล	๑. นักเรียนตั้งใจฟังในระหว่างการเรียนรู้ และร่วมตอบคำถาม จากการศึกษารูปแบบงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากลในเบื้องต้น ผู้เรียนจะพบว่า มีความแตกต่างกันอยู่หลายประการ โดยสามารถแบ่งเป็นเนื้อหาต่างๆได้ดังนี้ ๑. ข้อมูลพื้นฐานของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ๒. ลักษณะความเชื่อของงานวัฒนธรรมไทยและสากล			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๑ เรื่อง วัฒนธรรมสร้างศิลป์

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๓. วิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ๔. เรื่องราวภายในงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ๑.) ข้อมูลพื้นฐานของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล มีความแตกต่างกัน ๒.) ครูเปิดให้ดูรูปจิตรกรรมไทยสมัย สุโขทัย สมัยอยุธยา และสมัยรัตนโกสินทร์ และเปิดให้ดูจิตรกรรมตะวันตก เริ่มตั้งแต่สมัยกรีก โรมัน กลาง เรเนซองส์ ยุคใหม่ โดยมีการตั้งคำถามต่างๆหลังการสอน ดังนี้ ๓.) ครูตั้งคำถามว่า จิตรกรรมไทยสมัย สุโขทัย สมัยอยุธยา และสมัยรัตนโกสินทร์ ในสามยุคนี้	๓. วิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ๔. เรื่องราวภายในงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ๑.) ข้อมูลพื้นฐานของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล มีความแตกต่างกัน ๒.) ครูเปิดให้ดูรูปจิตรกรรมไทยสมัย สุโขทัย สมัยอยุธยา และสมัยรัตนโกสินทร์ และเปิดให้ดูจิตรกรรมตะวันตก เริ่มตั้งแต่สมัยกรีก โรมัน กลาง เรเนซองส์ ยุคใหม่ โดยมีการตั้งคำถามต่างๆหลังการสอน ดังนี้ ๓.) ครูตั้งคำถามว่า จิตรกรรมไทยสมัย สุโขทัย สมัยอยุธยา และสมัยรัตนโกสินทร์			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๑ เรื่อง วัฒนธรรมสร้างศิลป์

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	นักเรียนคิดว่ายุคไหน ใช้เส้นได้จัดจ้าน เป็นอิสระที่สุด <u>คำตอบนักเรียน</u> สมัยอยุธยา เพราะเส้นมีอิสระจัดจ้าน ลายสวยงามพริ้วไหว <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง ในสมัยอยุธยาเป็นยุคทองของจิตรกรรมไทยที่มีการใช้เส้นเป็นอิสระ สวยงาม อีกทั้งยังใช้สีได้หลากหลาย เนื่องจากมีการนำเข้าสู่นำเข้าจากต่างประเทศเข้ามามาก ๔.) ครูสอบถามเพื่อทวนความเข้าใจว่า สรุปแล้ว ยุคสมัยทางศิลปะของจิตรกรรมไทย และจิตรกรรมตะวันตกนั้น เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร <u>คำตอบนักเรียน</u> เหมือนกันที่แบ่งเป็นยุคสมัยเช่นเดียวกัน เช่นจิตรกรรมไทยเริ่มจากสุโขทัย	ในสามยุคนี้ นักเรียนคิดว่ายุคไหน ใช้เส้นได้จัดจ้าน เป็นอิสระที่สุด <u>คำตอบนักเรียน</u> สมัยอยุธยา เพราะเส้นมีอิสระ จัดจ้าน ลายสวยงามพริ้วไหว <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง ในสมัยอยุธยาเป็นยุคทองของจิตรกรรมไทยที่มีการใช้เส้นเป็นอิสระ สวยงาม อีกทั้งยังใช้สีได้หลากหลายเนื่องจากมีการนำเข้าสู่นำเข้าจากต่างประเทศเข้ามามาก ๔.) ครูสอบถามเพื่อทวนความเข้าใจว่า สรุปแล้ว ยุคสมัยทางศิลปะของจิตรกรรมไทย และจิตรกรรมตะวันตกนั้น เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร <u>คำตอบนักเรียน</u> เหมือนกันที่แบ่งเป็นยุคสมัยเช่นเดียวกัน เช่นจิตรกรรมไทยเริ่มจากสุโขทัย ส่วนจิตรกรรมตะวันตกเริ่มจากสมัย			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๑ เรื่อง วัฒนธรรมสร้างศิลป์

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลภาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ส่วนจิตรกรรมตะวันตกเริ่มจากสมัยกรีก ส่วนความแตกต่างนั้นต่างกันที่วิธีการวาด คำตอบครู ครูตอบว่า ถูกต้องในส่วนหนึ่ง ที่นักเรียนตอบว่าต่างกันที่วิธีวาด แต่ในเรื่องของการแบ่งยุคสมัยนั้น จิตรกรรมตะวันตกมีความเก่าแก่มากกว่า เนื่องจากเริ่มตั้งแต่ยุคกรีก คือประมาณ ๗๕๐ ปีก่อนคริสตกาล แต่จิตรกรรมไทยที่เริ่มจากสุโขทัยนั้น มีประมาณ ๘๐๐ ปีก่อนเท่านั้น ๕.) ครูเปิดลักษณะความเชื่อของวัฒนธรรมไทยและสากลให้นักเรียนดู ๖.) ครูสอบถามนักเรียนว่ารูปแบบของงานจิตรกรรมไทยที่เป็นพระพุทธศาสนา กับความเชื่อของตะวันตกที่เป็นคริสต์ศาสนา ทำให้งานจิตรกรรมแตกต่างกันอย่างไรบ้าง	กรีก ส่วนความแตกต่างนั้นต่างกันที่วิธีการวาด คำตอบครู ครูตอบว่า ถูกต้องในส่วนหนึ่ง ที่นักเรียนตอบว่าต่างกันที่วิธีวาด แต่ในเรื่องของการแบ่งยุคสมัยนั้น จิตรกรรมตะวันตกมีความเก่าแก่มากกว่า เนื่องจากเริ่มตั้งแต่ยุคกรีก คือประมาณ ๗๕๐ ปีก่อนคริสตกาล แต่จิตรกรรมไทยที่เริ่มจากสุโขทัยนั้น มีประมาณ ๘๐๐ ปีก่อนเท่านั้น ๕.) ครูเปิดลักษณะความเชื่อของวัฒนธรรมไทยและสากลให้นักเรียนดู ๖.) ครูสอบถามนักเรียนว่ารูปแบบของงานจิตรกรรมไทยที่เป็นพระพุทธศาสนา กับความเชื่อของตะวันตกที่เป็นคริสต์ศาสนา ทำให้งานจิตรกรรมแตกต่างกันอย่างไรบ้าง			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๑ เรื่อง วัฒนธรรมสร้างศิลป์

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	คำตอบนักเรียน ต่างกันที่วิธีการแต่งกาย ลักษณะภายในภาพ และบุคคลในภาพ คำตอบครู ครูตอบว่า ถูกต้องในส่วนหนึ่ง ที่ นักเรียนตอบว่าต่างกันที่วิธีการแต่งกายนั้น เป็น เรื่องของวัฒนธรรมแต่ละพื้นที่ด้วย ส่วน ลักษณะภายในภาพ และบุคคลในภาพก็เป็นไป ตามแต่ละภูมิภาค ๗.) ครูเปิดเรื่องวิธีการสร้างงานของจิตรกรรม ไทยและสากลให้นักเรียนดู ๘.) ครูสอบถามนักเรียนว่าความแตกต่างที่ ชัดเจนที่สุดของวิธีการทำงานจิตรกรรมไทย และสากลคือข้อใด คำตอบนักเรียน ความเป็นมิติ เพราะจิตรกรรม ไทยมีลักษณะเป็น ๒ มิติ ส่วนจิตรกรรม ตะวันตกมีลักษณะเป็น ๓ มิติ	คำตอบนักเรียน ต่างกันที่วิธีการแต่งกาย ลักษณะภายในภาพ และบุคคลในภาพ คำตอบครู ครูตอบว่า ถูกต้องในส่วนหนึ่ง ที่ นักเรียนตอบว่าต่างกันที่วิธีการแต่งกายนั้น เป็นเรื่องของวัฒนธรรมแต่ละพื้นที่ด้วย ส่วน ลักษณะภายในภาพ และบุคคลในภาพก็ เป็นไปตามแต่ละภูมิภาค ๗.) ครูเปิดเรื่องวิธีการสร้างงานของ จิตรกรรมไทยและสากลให้นักเรียนดู ๘.) ครูสอบถามนักเรียนว่าความแตกต่างที่ ชัดเจนที่สุดของวิธีการทำงานจิตรกรรมไทย และสากลคือข้อใด คำตอบนักเรียน ความเป็นมิติ เพราะ จิตรกรรมไทยมีลักษณะเป็น ๒ มิติ ส่วน จิตรกรรมตะวันตกมีลักษณะเป็น ๓ มิติ			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๑ เรื่อง วัฒนธรรมสร้างศิลป์

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง เพราะวิธีการทำงานของจิตรกรรมไทย นิยมวาดเป็น ๒ มิติ งานมีความแบนเป็นอุมคติ ส่วนงานจิตรกรรมตะวันตก นิยมวาดแบบ ๓ มิติมาตั้งแต่สมัยเรเนซองส์แล้ว ๙.) ครูอธิบายเรื่องราวภายในงานของจิตรกรรมไทยและสากลให้นักเรียน ๑๐.) ครูสอบถามนักเรียนว่าอะไรคือความแตกต่างที่ชัดเจนที่สุดของเรื่องราวในจิตรกรรมไทย และสากลคือข้อใด <u>คำตอบนักเรียน</u> ความเชื่อ เพราะต่างศาสนากัน <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้องในส่วนหนึ่ง ทั้งความเชื่อและรูปแบบการใช้ชีวิตด้วย เพราะนอกจากจะแตกต่างกันในศาสนาแล้ว รูปแบบการใช้ชีวิต ขนบธรรมเนียมก็มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนมาก	<u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง เพราะวิธีการทำงานของจิตรกรรมไทย นิยมวาดเป็น ๒ มิติ งานมีความแบนเป็นอุมคติ ส่วนงานจิตรกรรมตะวันตก นิยมวาดแบบ ๓ มิติมาตั้งแต่สมัยเรเนซองส์แล้ว ๙.) ครูอธิบายเรื่องราวภายในงานของจิตรกรรมไทยและสากลให้นักเรียน ๑๐.) ครูสอบถามนักเรียนว่าอะไรคือความแตกต่างที่ชัดเจนที่สุดของเรื่องราวในจิตรกรรมไทย และสากลคือข้อใด <u>คำตอบนักเรียน</u> ความเชื่อ เพราะต่างศาสนากัน <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้องในส่วนหนึ่ง ทั้งความเชื่อและรูปแบบการใช้ชีวิตด้วย เพราะนอกจากจะแตกต่างกันในศาสนาแล้ว			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๑ เรื่อง วัฒนธรรมสร้างศิลป์

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๑๑.) ครูสรุปให้นักเรียนเห็นเนื้อหาความแตกต่างของจิตรกรรมทั้งหมด	๑๑.) ครูสรุปให้นักเรียนเห็นเนื้อหาความแตกต่างของจิตรกรรมทั้งหมด			
	ขั้นปฏิบัติ (๐ นาที)				
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูตั้งทางทบทวนความรู้ความเข้าใจในเรื่องศิลปะตะวันออกและตะวันตกของนักเรียน โดยให้นักเรียนดูภาพจิตรกรรมไทย และสอบถามถึงคำที่ไม่เข้าใจว่ามีคำใดบ้าง คำตอบนักเรียน สามมิติ อะคริลิก สู่โขทัย คำตอบครู ครูตอบว่าถูกต้อง เพราะภาพที่เห็นเป็นงานจิตรกรรมไทยสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น ซึ่งใช้รูปแบบสองมิติด้วยสีฝุ่น คำว่า สามมิติ อะคริลิก สู่โขทัย จึงไม่เข้าพวก	๑. นักเรียนฟังครูทบทวนความรู้ความเข้าใจในเรื่องศิลปะตะวันออกและตะวันตกของนักเรียน โดยให้นักเรียนดูภาพจิตรกรรมไทย และสอบถามถึงคำที่ไม่เข้าใจว่ามีคำใดบ้าง คำตอบนักเรียน สามมิติ อะคริลิก สู่โขทัย คำตอบครู ครูตอบว่าถูกต้อง เพราะภาพที่เห็น เป็นงานจิตรกรรมไทยสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น ซึ่งใช้รูปแบบสองมิติ			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๑ เรื่อง วัฒนธรรมสร้างศิลป์

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลธรรมสร้างศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๒. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนร่างภาพ “ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล” โดยเป็นโจทย์ที่ให้นักเรียนเลือกความเป็นไทยและตะวันตกในรูปแบบต่างๆ มาสร้างเป็นงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยร่างภาพด้วยดินสอ และลงสีต่อในห้องเรียนคาบต่อไป อุปกรณ์สำหรับสร้างสรรค์ผลงาน ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล - ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์ - พู่กัน ๓ ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ - จานสี	ด้วยสีฝุ่น คำว่า สามมิติ อะคริลิก สู้โซทัย จึงไม่เข้าพวก ๒. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนร่างภาพ “ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล” โดยเป็นโจทย์ที่ให้นักเรียนเลือกความเป็นไทยและตะวันตกในรูปแบบต่างๆ มาสร้างเป็นงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยร่างภาพด้วยดินสอ และลงสีต่อในห้องเรียนคาบต่อไป โดยใช้กระดาษขนาด A๔ อุปกรณ์สำหรับสร้างสรรค์ผลงาน ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล - ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์ - พู่กัน ๓ ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๑ เรื่อง วัฒนธรรมสร้างศิลป์

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	- ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว - กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓ ๓. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. ครูให้นักเรียนบอกทำความเข้าใจ	- जानसी - ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว - กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓ ๓. นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. นักเรียนบอกทำความเข้าใจ			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง วัฒนธรรมสร้างศิลป์
๒. ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง วัฒนธรรมสร้างศิลป์
๓. ใบงานที่ ๑ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล

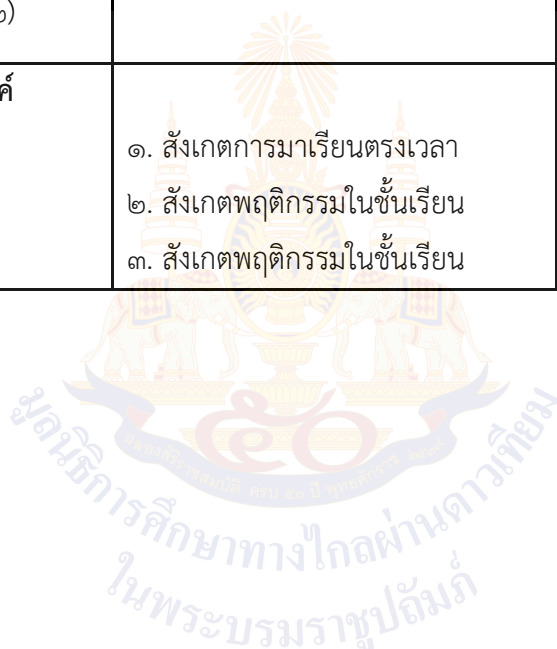
๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. เข้าใจเรื่องแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล	๑. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากลโดยการตั้งคำถามตลอดการบรรยาย เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ๒. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจถึงความเชื่อมโยงกันและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล	๑) แบบสังเกต ๒) แบบสังเกต	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ๒) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากลได้	๑. ครูมีคำถามให้นักเรียนตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียนตลอดการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนสามารถอภิปรายงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากลในด้านรูปแบบต่างๆได้	๑) แบบสังเกต	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒)	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิดหรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)	๒. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๒. แบบประเมินผลงาน	๒. ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อการวัดและ ประเมินผล	คะแนน/เกณฑ์การประเมินผล			
	๔	๓	๒	๑
๑. มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียม อุปกรณ์การเรียน มาครบ	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมา มากกว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมาน้อย กว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนสาย เกิน ๑๐ นาที
๒. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน และให้ความ ร่วมมือในการ ตอบคำถาม	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน	ตั้งใจเรียนบางเวลา	ไม่ตั้งใจเรียน
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สร้างสรรค์ผลงาน ได้ครบถ้วนตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	ไม่ปรากฏความ คืบหน้าของ ผลงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๒-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๙-๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖-๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๓-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

[illegible]

คะแนน	๒๐-๑๖	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๕-๑๑	หมายถึง	ดี
คะแนน	๑๐-๖	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๕-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

*หมายเหตุ : คู่มือคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง วัฒนธรรมสร้างศิลป์
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ไทยสากล
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง วัฒนธรรมสร้างศิลป์
 รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล

จากการศึกษารูปแบบงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากลในเบื้องต้น ผู้เรียนจะพบว่า มีความแตกต่างกันอยู่หลายประการ โดยสามารถแบ่งเป็นเนื้อหาต่างๆได้ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล
2. ลักษณะความเชื่อของงานวัฒนธรรมไทยและสากล
3. วิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล
4. เรื่องราวภายในงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล

การศึกษาความแตกต่างทางทัศนศิลป์ของศิลปะตะวันออกและตะวันตกในเบื้องต้นนั้น ผู้เรียนสามารถศึกษาได้จากรูปแบบงานจิตรกรรมและประติมากรรม โดยมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

๑. ด้านจิตรกรรม

๑.๑ ข้อมูลพื้นฐานของงานจิตรกรรมไทยและสากล

จิตรกรรมไทย

จิตรกรรมสากล

จิตรกรรมไทย

จิตรกรรมสากล

จิตรกรรมไทย	จิตรกรรมสากล
ภาพจิตรกรรมที่ยังเหลือหลักฐาน แบ่งเป็น 3 ยุคคือ - สมัยสุโขทัย - สมัยอยุธยา - สมัยรัตนโกสินทร์	ลักษณะจิตรกรรมตะวันตกนิยมการ แบ่งเป็นยุคสมัยทางศิลปะ โดยมีประวัติตั้งแต่ยุคกรีกและโรมัน จนกระทั่งถึงคริสต์ศตวรรษที่ 21

๑.๒ ลักษณะความเชื่อของวัฒนธรรมไทยและสากล

จิตรกรรมไทย	จิตรกรรมสากล
ได้รับอิทธิพลความเชื่อจากพระพุทธศาสนา มักวาดเรื่องราวเกี่ยวกับพุทธประวัติ และชาดก	ในยุคกรีกชาวตะวันตกได้นำถือเทพเจ้าในรูปแบบต่างๆ เมื่อศาสนาคริสต์ได้บังเกิดขึ้น ความเชื่อของชาวตะวันตก จึงได้หล่อหลอมเข้าสู่คริสต์ศาสนา

๑.๓ วิธีการสร้างงานจิตรกรรมไทยและสากล

จิตรกรรมไทย	จิตรกรรมสากล
มีลักษณะสำคัญ ๓ ประการ คือ ๑) ระบายสีเรียบ นิยมใช้สีเอกรงค์ (สีแดงและสีดำ) ในยุคสุโขทัย ต่อมาในยุคอยุธยา รัตนโกสินทร์มีการใช้สีที่หลากหลายมากขึ้น ๒) ตัดเส้นเพื่อแสดงรูปร่างและรายละเอียดของภาพ ๓) วาดภาพแบบอุดมคติ ไม่เน้นความเหมือนจริง โดยวาดเป็นแบบ ๒ มิติ ไม่มีมีน้ำหนักแสงเงาในภาพ จนกระทั่งรัชกาลที่ ๔ ได้นำการเขียนแบบ Perspective ที่ภาพวาดมีลักษณะแสดงความสมจริง แบบ ๓ มิติมาใช้ โดยขรัวอินโข่ง	ในยุคต้น (ยุคกรีก) นิยมใช้สีเอกรงค์ (สีแดงและดำ) ในการสร้างงานศิลปะ จนเริ่มวาดภาพที่มีลักษณะเป็น ๓ มิติในยุคกลาง หลังจากนั้นในยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ (Renaissance) ได้นิยมใช้สีน้ำมันในการเขียนภาพ และใช้เทคนิคเพรสโก้ คือการใช้สีเขียนบนเพดานหรือ ฝาผนังของโบสถ์ ในขณะที่ปูนยังเปียกอยู่ หลังจากยุคเรเนซองส์ จิตรกรรมตะวันตกได้มีการพัฒนารูปแบบและเทคนิคเป็นอย่างมาก จนเกิดกระบวนการสร้างงานศิลปะในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การใช้พู่กันตัวดสีในยุคอิมเพรสชันนิส (impressionism) หรือ กระบวนการสร้างงานโดยการวาดสีในยุคของงานศิลปะนามธรรม (Abstract Art)

๑.๔ เรื่องราวภายในงานจิตรกรรมและการแสดงออกของจิตรกรไทยและสากล

จิตรกรรมไทย	จิตรกรรมสากล
วาดภาพที่แสดงเนื้อหาทางด้านพระพุทธศาสนา วรรณกรรม และวัฒนธรรมประเพณี จากจิตรกรรมฝาผนัง มักปรากฏให้เห็นงานจิตรกรรมในบริเวณสถานที่สำคัญ ทางศาสนา เช่น งานจิตรกรรมไทย หรืองานลายรดน้ำ	ในยุคต้น (ยุคกรีก) จิตรกรนิยมสร้างงานที่ เกี่ยวข้องกับ เทพเจ้าและนักกีฬา แต่จิตรกรรมไม่โดดเด่นนัก หลังจากนั้นในยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ (Renaissance) ซึ่งเป็นยุคที่ศาสนาคริสต์เจริญรุ่งเรือง มักนิยมวาดภาพ ที่เกี่ยวข้องกับพระเยซูและคริสต์ศาสนา ในยุคต่อมา มนุษย์ได้กลับมาให้ความสำคัญกับแนวคิดมนุษยนิยม คือการกลับมาเน้นเรื่องของปัจเจกนิยม แสดงถึงความ เป็นมนุษย์ที่ไม่ได้ยึดพระเจ้าเป็นศูนย์กลาง

ตารางสรุปการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของงานจิตรกรรมไทยและสากล

ข้อมูลเปรียบเทียบ	จิตรกรรมไทย	จิตรกรรมสากล
ข้อมูลพื้นฐาน	ภาพจิตรกรรมที่ยังเหลือหลักฐาน แบ่งเป็น 3 ยุคคือ - สมัยสุโขทัย - สมัยอยุธยา - สมัยรัตนโกสินทร์	ลักษณะจิตรกรรมตะวันตกนิยมการ แบ่งเป็นยุคสมัยทางศิลปะ โดยมีประวัติตั้งแต่ยุคกรีกและโรมันจนกระทั่งถึงคริสต์ศตวรรษที่ 21
ลักษณะความเชื่อ	ได้รับอิทธิพลความเชื่อจากพระพุทธศาสนา มักวาดเรื่องราวเกี่ยวกับพุทธประวัติ ชาดก	ได้รับอิทธิพลจากความเชื่อเรื่องเทพเจ้าในรูปแบบต่างๆ และศาสนาคริสต์
วิธีสร้างงานจิตรกรรม	นิยมใช้สีเอกรงค์ (สีดำ-แดง) ในยุคแรก ใช้การตัดเส้นเพื่อแสดงรูปร่างและรายละเอียด เน้นการวาดภาพแบบอุดมคติโดยไม่คำนึงถึงความสมจริงมาก แสดงมิติของภาพเป็นแบบ 2 มิติ ต่อมาได้นำลักษณะการเขียนภาพแบบ 3 มิติมาใช้ในสมัยรัชกาลที่ 4 โดยขรัวอินโข่ง	นิยมใช้สีเอกรงค์ในยุคกรีก ต่อมาเมื่อเข้าสู่ยุคกลางได้เริ่มวาดภาพแบบ 3 มิติ ในยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ (Renaissance) ได้มีการวาดภาพเหมือนจริง ทั้งรูปร่างและแสงเงาโดยใช้สีน้ำมัน และได้พัฒนารูปแบบการสร้างงานและเทคนิคจนเกิดเป็นรูปแบบของงานศิลปะประเภทต่างๆ เช่น ยุคอิมเพรสชันนิสม์ (impressionism) , ศิลปะนามธรรม (Abstract Art)
เรื่องราวภายในงาน	แสดงเนื้อหาทางด้านพระพุทธศาสนา วรรณกรรม และวัฒนธรรมประเพณี	เกี่ยวกับเทพเจ้า และศาสนาคริสต์ ต่อมา มีการสร้างงานที่แสดงถึงความเป็นมนุษย์และวิถีชีวิตของปวงชนมากขึ้น

อ้างอิง

จรุงยศ อรัญยานาค. 2555. ประวัติศาสตร์ศิลปะ (History of Art). สมุทรปราการ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

จิระพัฒน์ พิตรปรีชา, โลกศิลปะศตวรรษที่ 20. กรุงเทพมหานคร : เมืองโบราณ, 2552.

ศิลป์ พีระศรี. ประวัติศาสตร์และแบบอย่างศิลปะโดยสังเขป. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.

ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์. 2549. ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก ฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพมหานคร : วาดศิลป์
สุภัทรดิศ ดิศกุล, หม่อมเจ้า. ศิลปะในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.

ใบงานที่ ๑ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศาสตร์ศิลป์ไทยสากล
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง วัฒนธรรมสร้างศิลป์
 รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

วัตถุประสงค์ ให้นักเรียนสร้างผลงานการออกแบบโดยผสมผสานระหว่างศิลปะไทยและศิลปะตะวันตกด้วยสีโปสเตอร์

คำสั่ง ให้นักเรียนนำอุปกรณ์ที่จะใช้ในการสร้างงานศิลปะมาในสัปดาห์ต่อไป

อุปกรณ์

- ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์
- พู่กัน 3 ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ - จานสี
- ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว
- กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓

เงื่อนไขการทำงาน

สัปดาห์หน้าให้เตรียมอุปกรณ์พร้อมการร่างภาพมาเพื่อลงสี

คะแนนเต็ม

1. ความถูกต้องของชิ้นงาน	๕ คะแนน
2. ความคิดสร้างสรรค์	๕ คะแนน
3. ความงาม	๕ คะแนน
4. องค์ประกอบของผลงาน	๕ คะแนน
5. ความเรียบร้อยของผลงาน	๕ คะแนน
6. ความสมบูรณ์ของผลงาน	๕ คะแนน

ตัวอย่างชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ศักยภาพศิลป์ไทยสากล	
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๓ วาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลายในการสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ
- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๓ เปรียบเทียบแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล คือ การศึกษารูปแบบงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากลในเบื้องต้น ที่มีความแตกต่างกันอยู่หลายประการ โดยสามารถแบ่งเป็นเนื้อหาต่าง ๆ ได้ ดังนี้ ข้อมูลพื้นฐานของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ลักษณะความเชื่อของงานวัฒนธรรมไทยและสากล วิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล และเรื่องราวภายในงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ซึ่งการศึกษาค้นคว้าความแตกต่างทางทัศนศิลป์ของศิลปะตะวันออกและตะวันตกในเบื้องต้นนั้น ผู้เรียนสามารถศึกษาได้จากรูปแบบงานจิตรกรรมและประติมากรรม

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ การนำรูปแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล มาใช้ในการสร้างงานศิลปะด้วยเทคนิคที่หลากหลาย เพื่อสร้างเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับทัศนศิลป์ของไทยและสากล

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

๑. เข้าใจเรื่องแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล
๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและ

สากล

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากลได้
๒. สร้างสรรค์ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากลด้วยสีโปสเตอร์

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ

(๑.๑.๒)

๕.๒ กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๒ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวก และลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิด สร้างสรรค์ ประมวลทบทวน ความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่คิด หรือสามารถ จินตนาการความคิดแปลกใหม่ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการ ขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการ สร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอ และอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและบอกให้นักเรียน ทำความเคารพ ๒. ให้นักเรียนดูภาพงานศิลปะ ๒ ภาพ พร้อม ทั้งถามคำถามนักเรียน ดังนี้ ๒.๑) ทั้ง ๒ ภาพนี้ นักเรียนเห็นความเหมือนกัน อย่างไรบ้าง <u>คำตอบนักเรียน</u> เป็นภาพโมนาลิซ่า <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง ภาพนี้มีความ เหมือนกัน ๓ ประการคือ ๑. เป็นภาพโมนาลิซ่า ๒. ผู้หญิงคนเดียวกัน ๓. ฉากหลังเดียวกัน ๒.๒) ทั้ง ๒ ภาพนี้ นักเรียนเห็นความต่างกัน อย่างไรบ้าง <u>คำตอบนักเรียน</u> ทั้ง ๒ ภาพแตกต่างกันที่ภาพ หนึ่งใส่แมสก์ ส่วนอีกภาพหนึ่งไม่ใส่แมสก์	๑. นักเรียนบอกทำความเคารพ ๒. นักเรียนดูภาพงานศิลปะ ๒ ภาพ พร้อม ทั้งตอบคำถาม ดังนี้ ๒.๑) ทั้ง ๒ ภาพนี้ นักเรียนเห็นความ เหมือนกันอย่างไรบ้าง <u>คำตอบนักเรียน</u> เป็นภาพโมนาลิซ่า <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง ภาพนี้มีความ เหมือนกัน ๓ ประการคือ ๑. เป็นภาพโมนาลิซ่า ๒. ผู้หญิงคนเดียวกัน ๓. ฉากหลังเดียวกัน ๒.๒) ทั้ง ๒ ภาพนี้ นักเรียนเห็นความ ต่างกันอย่างไรบ้าง	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง ผสมศาสตร์ ศิลป์ไทยสากล	๑. ใบงานที่ ๒ เรื่อง ผสม ศาสตร์ศิลป์ ไทยสากล	วิธีวัด ๑. การเข้าชั้น เรียน และการมี ส่วนร่วมในชั้น เรียน เครื่องมือวัด ๑. เกณฑ์การ ประเมิน คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ เกณฑ์การ ประเมิน มีคะแนน ๔ ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๒ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลปักษาศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒) ด้านความรู้ ๑. เข้าใจเรื่องแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล ด้านทักษะกระบวนการ ๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากลได้	<u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง ๑. เป็นภาพโมนาลิซ่าที่ใส่แมสและไม่ใส่แมส ๒. อารมณ์ภายในภาพแตกต่างกัน ๒.๓) จากภาพนี้ นักเรียนคิดว่า ตัวเองได้ประโยชน์อะไรจากการดูภาพ <u>คำตอบนักเรียน</u> รู้สึกสนุกและตกกับภาพที่เปลี่ยนแปลงไป <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า นักเรียนได้ความรู้จากภาพโมนาลิซ่า ดังนี้ ๑. ศิลปะในแต่ละยุคสมัย มีรูปแบบเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา ๒. ศิลปะเป็นสิ่งที่บ่งชี้สภาพเหตุการณ์ในยุคนั้น ๓. ศิลปะไม่มีขอบเขต	<u>คำตอบนักเรียน</u> ทั้ง ๒ ภาพแตกต่างกันที่ภาพหนึ่งใส่แมส ส่วนอีกภาพหนึ่งไม่ใส่แมส <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง ๑. เป็นภาพโมนาลิซ่าที่ใส่แมสและไม่ใส่แมส ๒. อารมณ์ภายในภาพแตกต่างกัน ๒.๓) จากภาพนี้ นักเรียนคิดว่า ตัวเองได้ประโยชน์อะไรจากการดูภาพ <u>คำตอบนักเรียน</u> รู้สึกสนุกและตกกับภาพที่เปลี่ยนแปลงไป <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า นักเรียนได้ความรู้จากภาพโมนาลิซ่า ดังนี้ ๑. ศิลปะในแต่ละยุคสมัย มีรูปแบบเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา ๒. ศิลปะเป็นสิ่งที่บ่งชี้สภาพเหตุการณ์ในยุคนั้น ๓. ศิลปะไม่มีขอบเขต			ปรับปรุง เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ ๒ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศิลปไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
๒. สร้างสรรค์ผลงานผสม ศาสตร์ศิลป์ไทยสากลด้วยสี โปสเตอร์ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม ๑. เห็นความสำคัญและ ตระหนักถึงคุณค่าของ ทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรม ไทยและสากล คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๔. ศิลปะสามารถดัดแปลงและสร้างสุนทรียะ ใหม่ๆให้คนดูได้เสมอ ซึ่งครูต้องการให้นักเรียนสร้างงานศิลปะพหุ วัฒนธรรม โดยยึดเอาจินตนาการและความ แปลกใหม่ของทั้งวัฒนธรรมไทยและสากลมา รวมกัน เพื่อให้เกิดความสนุกและสุนทรียะ ใหม่ๆ	๔. ศิลปะสามารถดัดแปลงและสร้าง สุนทรียะใหม่ๆให้คนดูได้เสมอ ซึ่งครูต้องการให้นักเรียนสร้างงานศิลปะพหุ วัฒนธรรม โดยยึดเอาจินตนาการและความ แปลกใหม่ของทั้งวัฒนธรรมไทยและสากล มารวมกัน เพื่อให้เกิดความสนุกและ สุนทรียะใหม่ๆ			
	ขั้นสอน (๐ นาที)				
	ขั้นปฏิบัติ (๓๕ นาที) ๑. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนสร้างสรรค์ ผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล” โดยเป็น โจทย์ที่ให้นักเรียนเลือกความเป็นไทยและ ตะวันตกในรูปแบบต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสม ศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยมีเป้าหมายความ คืบหน้าร้อยละ ๕๐	๑. นักเรียนสร้างสรรค์ผลงาน “ผสมศาสตร์ ศิลป์ไทยสากล” โดยเป็นโจทย์ที่ให้นักเรียน เลือกความเป็นไทยและตะวันตกในรูปแบบ ต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทย สากล โดยมีเป้าหมายความคืบหน้าร้อยละ ๕๐			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๒ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงการสร้างสรรค์ผลงาน ๒. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล” โดยเป็นโจทย์ที่ให้นักเรียนเลือกความเป็นไทยและตะวันตกในรูปแบบต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยมีเป้าหมายความคืบหน้าร้อยละ ๕๐ อุปกรณ์สำหรับสร้างสรรค์ผลงาน ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล - ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์ - พู่กัน ๓ ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่	๑. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงการสร้างสรรค์ผลงาน ๒. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล” โดยเป็นโจทย์ที่ให้นักเรียนเลือกความเป็นไทยและตะวันตกในรูปแบบต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยมีเป้าหมายความคืบหน้าร้อยละ ๕๐ อุปกรณ์สำหรับสร้างสรรค์ผลงาน ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล - ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์ - พู่กัน ๓ ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๒ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	- जानसी - ภาพชนะใสน้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว - กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓ ๓. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. ครูให้นักเรียนบอกทำความเข้าใจ	- जानसी - ภาพชนะใสน้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว - กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓ ๓. นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. นักเรียนบอกทำความเข้าใจ			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๑
๒. ใบงานที่ ๒ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล

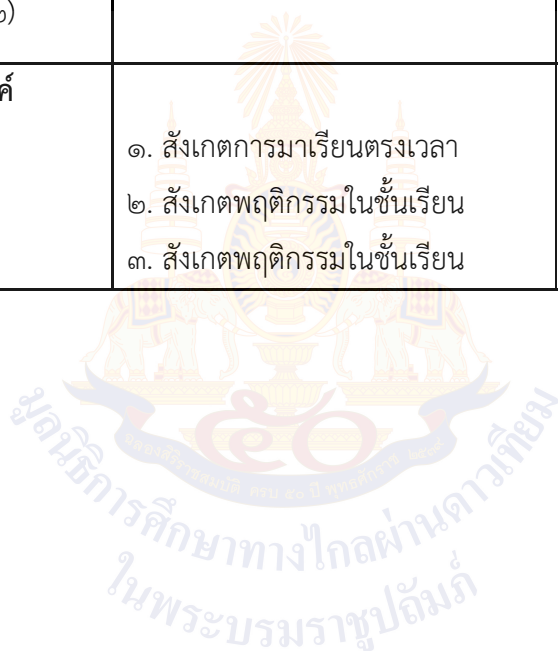
๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. เข้าใจเรื่องแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล	๑. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากลโดยการตั้งคำถามตลอดการบรรยาย เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ๒. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล เพื่อให้ นักเรียนสามารถเข้าใจถึงความเชื่อมโยงกันและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล	๑) แบบสังเกต ๒) แบบสังเกต	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ๒) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากลได้ ๒. สร้างสรรค์ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากลด้วยสีโปสเตอร์	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมินผลงาน	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒)	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิดหรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)	๒. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๒. แบบประเมินผลงาน	๒. ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อการวัดและ ประเมินผล	คะแนน/เกณฑ์การประเมินผล			
	๔	๓	๒	๑
๑. มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียม อุปกรณ์การเรียน มาครบ	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมา มากกว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมาน้อย กว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนสาย เกิน ๑๐ นาที
๒. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน และให้ความ ร่วมมือในการ ตอบคำถาม	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน	ตั้งใจเรียนบางเวลา	ไม่ตั้งใจเรียน
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สร้างสรรค์ผลงาน ได้ครบถ้วนตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	ไม่ปรากฏความ คืบหน้าของ ผลงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๒-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๙-๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖-๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๓-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

[illegible]

คะแนน	๒๐-๑๖	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๕-๑๑	หมายถึง	ดี
คะแนน	๑๐-๖	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๕-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

*หมายเหตุ : คู่มือคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานที่ ๒ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศิลป์ไทยสากล
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๑
 รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

วัตถุประสงค์ ให้นักเรียนสร้างผลงานการออกแบบโดยผสมผสานระหว่างศิลปะไทยและศิลปะตะวันตกด้วยสีโปสเตอร์

คำสั่ง ให้นักเรียนนำอุปกรณ์ที่จะใช้ในการสร้างงานศิลปะมาในสัปดาห์ต่อไป

อุปกรณ์

- ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์
- พู่กัน 3 ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ - จานสี
- ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว
- กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓

เงื่อนไขการทำงาน

ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยมีเป้าหมายความคืบหน้าร้อยละ ๕๐

คะแนนเต็ม

1. ความถูกต้องของชิ้นงาน	๕ คะแนน
2. ความคิดสร้างสรรค์	๕ คะแนน
3. ความงาม	๕ คะแนน
4. องค์ประกอบของผลงาน	๕ คะแนน
5. ความเรียบร้อยของผลงาน	๕ คะแนน
6. ความสมบูรณ์ของผลงาน	๕ คะแนน

ตัวอย่างชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๒

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ศักยภาพศิลป์ไทยสากล	
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๓ วาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลายในการสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ
- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๓ เปรียบเทียบแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล คือ การศึกษารูปแบบงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากลในเบื้องต้น ที่มีความแตกต่างกันอยู่หลายประการ โดยสามารถแบ่งเป็นเนื้อหาต่าง ๆ ได้ ดังนี้ ข้อมูลพื้นฐานของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ลักษณะความเชื่อของงานวัฒนธรรมไทยและสากล วิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล และเรื่องราวภายในงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ซึ่งการศึกษาค้นคว้าความแตกต่างทางทัศนศิลป์ของศิลปะตะวันออกและตะวันตกในเบื้องต้นนั้น ผู้เรียนสามารถศึกษาได้จากรูปแบบงานจิตรกรรมและประติมากรรม

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ การนำรูปแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล มาใช้ในการสร้างงานศิลปะด้วยเทคนิคที่หลากหลาย เพื่อสร้างเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับทัศนศิลป์ของไทยและสากล

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

๑. เข้าใจเรื่องแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล
๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและ

สากล

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากลได้
๒. สร้างสรรค์ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากลด้วยสีโปสเตอร์

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ

(๑.๑.๒)

๕.๒ กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๓ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๒

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวก และลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวน ความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่คิด หรือสามารถ จินตนาการความคิดแปลกใหม่ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการ ขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการ สร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอ และอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและบอกให้นักเรียน ทำความเคารพ ๒. ให้นักเรียนสำรวจอุปกรณ์สำหรับสร้างสรรค์ ผลงาน ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล - ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์ - พู่กัน ๓ ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ - จานสี - ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว - กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓	๑. นักเรียนบอกทำความเคารพ ๒. ให้นักเรียนสำรวจอุปกรณ์สำหรับ สร้างสรรค์ผลงาน ผสมศาสตร์ศิลป์ไทย สากล - ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์ - พู่กัน ๓ ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ - จานสี - ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว - กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง ผสมศาสตร์ ศิลป์ไทยสากล ๒	๑. ใบงานที่ ๓ เรื่อง ผสม ศาสตร์ศิลป์ ไทยสากล	วิธีวัด ๑. การเข้าชั้น เรียน และการมีส่วนร่วมในชั้น เรียน เครื่องมือวัด ๑. เกณฑ์การ ประเมิน คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ เกณฑ์การ ประเมิน มีคะแนน ๔ ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๓ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๒

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศิลปศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒) ด้านความรู้ ๑. เข้าใจเรื่องแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล ด้านทักษะกระบวนการ ๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ที่มาจาก	ขั้นสอน (๑๐ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนดูขั้นตอนการทำงานและอธิบายวิธีการทำงาน ดังนี้ ๑.๑) ร่างภาพ ๑.๒) เริ่มลงสีพื้นหลังของภาพ ๑.๓) ลงสีตัวละคร และฉากประกอบภาพ ๑.๔) เก็บรายละเอียดการลงสีในภาพ ๑.๕) แกะเทปניתได้ออกจากภาพ ๒. ครูตั้งคำถามหลังจากที่นักเรียนดูคลิปและกระบวนการทำงานเสร็จ ดังนี้ <u>คำถามครู</u> เหตุใดจึงต้องลงสีพื้นหลังก่อนการลงสีอื่นๆ <u>คำตอบนักเรียน</u> เพราะมีพื้นที่มากที่สุด <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้องในส่วนหนึ่ง แต่ที่สำคัญเพราะถ้าลงพื้นหลังสุดท้าย เวลาลงพื้น สีจะไปทับตัวละครที่วาด	๑. นักเรียนดูขั้นตอนการทำงานและฟังการอธิบายวิธีการทำงาน ดังนี้ ๑.๑) ร่างภาพ ๑.๒) เริ่มลงสีพื้นหลังของภาพ ๑.๓) ลงสีตัวละคร และฉากประกอบภาพ ๑.๔) เก็บรายละเอียดการลงสีในภาพ ๑.๕) แกะเทปניתได้ออกจากภาพ ๒. ครูตั้งคำถามหลังจากที่นักเรียนดูคลิปและกระบวนการทำงานเสร็จ ดังนี้ <u>คำถามครู</u> เหตุใดจึงต้องลงสีพื้นหลังก่อนการลงสีอื่นๆ <u>คำตอบนักเรียน</u> เพราะมีพื้นที่มากที่สุด <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้องในส่วนหนึ่ง แต่ที่สำคัญเพราะถ้าลงพื้นหลังสุดท้าย เวลาลงพื้น สีจะไปทับตัวละครที่วาด			ปรับปรุง เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ ๓ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๒

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศิลปศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
วัฒนธรรมไทยและสากลได้ ๒. สร้างสรรค์ผลงานผสม ศาสตร์ศิลป์ไทยสากลด้วยสี โปสเตอร์ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม ๑. เห็นความสำคัญและ ตระหนักถึงคุณค่าของ ทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรม ไทยและสากล คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	ขั้นปฏิบัติ (๓๐ นาที) ๑. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนสร้างสรรค์ ผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล” โดยเป็น โจทย์ที่ให้นักเรียนเลือกความเป็นไทยและ ตะวันตกในรูปแบบต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสม ศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยมีเป้าหมายความ คืบหน้าร้อยละ ๘๐	๑. นักเรียนสร้างสรรค์ผลงาน “ผสมศาสตร์ ศิลป์ไทยสากล” โดยเป็นโจทย์ที่ให้นักเรียน เลือกความเป็นไทยและตะวันตกในรูปแบบ ต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทย สากล โดยมีเป้าหมายความคืบหน้าร้อยละ ๘๐			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงการ สร้างสรรค์ผลงาน ๒. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนสร้างสรรค์ ผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล” โดยเป็น โจทย์ที่ให้นักเรียนเลือกความเป็นไทยและ ตะวันตกในรูปแบบต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสม ศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยมีเป้าหมายความ คืบหน้าร้อยละ ๘๐	๑. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงการ สร้างสรรค์ผลงาน ๒. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนสร้างสรรค์ ผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล” โดย เป็นโจทย์ที่ให้นักเรียนเลือกความเป็นไทย และตะวันตกในรูปแบบต่าง ๆ มาสร้างเป็น งานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยมีเป้า หมายความคืบหน้าร้อยละ ๘๐			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๓ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๒

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	อุปกรณ์สำหรับสร้างสรรค์ผลงาน ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล - ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์ - พู่กัน ๓ ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ - จานสี - ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว - กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓ ๓. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. ครูให้นักเรียนบอกทำความเข้าใจ	อุปกรณ์สำหรับสร้างสรรค์ผลงาน ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล - ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์ - พู่กัน ๓ ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ - จานสี - ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว - กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓ ๓. นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. นักเรียนบอกทำความเข้าใจ			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๒
๒. ใบงานที่ ๓ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล

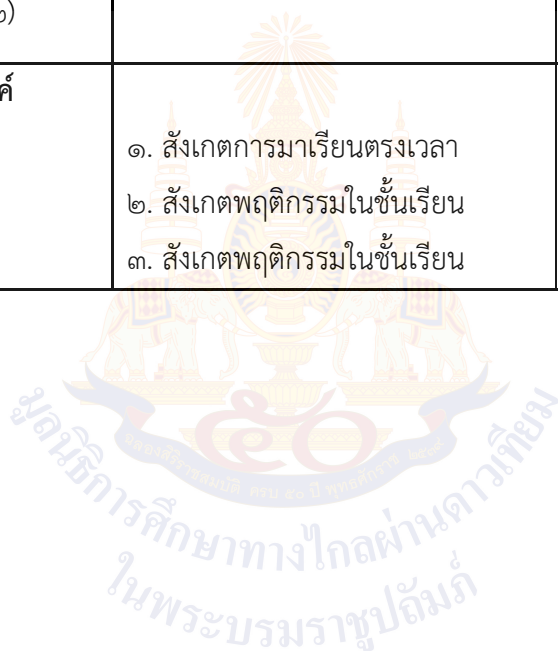
๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. เข้าใจเรื่องแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล	๑. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากลโดยการตั้งคำถามตลอดการบรรยาย เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ๒. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจถึงความเชื่อมโยงกันและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล	๑) แบบสังเกต ๒) แบบสังเกต	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ๒) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากลได้ ๒. สร้างสรรค์ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากลด้วยสีโปสเตอร์	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมินผลงาน	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒)	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิดหรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)	๒. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๒. แบบประเมินผลงาน	๒. ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อการวัดและ ประเมินผล	คะแนน/เกณฑ์การประเมินผล			
	๔	๓	๒	๑
๑. มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียม อุปกรณ์การเรียน มาครบ	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมา มากกว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมาน้อย กว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนสาย เกิน ๑๐ นาที
๒. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน และให้ความ ร่วมมือในการ ตอบคำถาม	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน	ตั้งใจเรียนบางเวลา	ไม่ตั้งใจเรียน
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สร้างสรรค์ผลงาน ได้ครบถ้วนตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	ไม่ปรากฏความ คืบหน้าของ ผลงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๒-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๙-๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖-๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๓-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

*หมายเหตุ : คู่มือคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานที่ ๓ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศาสตร์ศิลป์ไทยสากล
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๒
 รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

วัตถุประสงค์ ให้นักเรียนสร้างผลงานการออกแบบโดยผสมผสานระหว่างศิลปะไทยและศิลปะตะวันตกด้วยสีโปสเตอร์

คำสั่ง ให้นักเรียนนำอุปกรณ์ที่จะใช้ในการสร้างงานศิลปะมาในสัปดาห์ต่อไป

อุปกรณ์

- ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์
- พู่กัน 3 ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ - จานสี
- ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว
- กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓

เงื่อนไขการทำงาน

ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยมีเป้าหมายความคืบหน้าร้อยละ ๘๐

คะแนนเต็ม

1. ความถูกต้องของชิ้นงาน	๕ คะแนน
2. ความคิดสร้างสรรค์	๕ คะแนน
3. ความงาม	๕ คะแนน
4. องค์ประกอบของผลงาน	๕ คะแนน
5. ความเรียบร้อยของผลงาน	๕ คะแนน
6. ความสมบูรณ์ของผลงาน	๕ คะแนน

ตัวอย่างชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๓

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ศักยภาพศิลป์ไทยสากล	
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๓ วาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลายในการสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ
- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๓ เปรียบเทียบแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล คือ การศึกษารูปแบบงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากลในเบื้องต้น ที่มีความแตกต่างกันอยู่หลายประการ โดยสามารถแบ่งเป็นเนื้อหาต่าง ๆ ได้ ดังนี้ ข้อมูลพื้นฐานของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ลักษณะความเชื่อของงานวัฒนธรรมไทยและสากล วิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล และเรื่องราวภายในงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ซึ่งการศึกษาค้นคว้าความแตกต่างทางทัศนศิลป์ของศิลปะตะวันออกและตะวันตกในเบื้องต้นนั้น ผู้เรียนสามารถศึกษาได้จากรูปแบบงานจิตรกรรมและประติมากรรม

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ การนำรูปแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล มาใช้ในการสร้างงานศิลปะด้วยเทคนิคที่หลากหลาย เพื่อสร้างเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับทัศนศิลป์ของไทยและสากล

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

๑. เข้าใจเรื่องแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล
๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและ

สากล

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากลได้
๒. สร้างสรรค์ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากลด้วยสีโปสเตอร์

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ

(๑.๑.๒)

๕.๒ กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๔ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๓

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิด กับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวก และลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิด สร้างสรรค์ ประมวลทบทวน ความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่คิด หรือสามารถ จินตนาการความคิดแปลกใหม่ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการ ขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการ สร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอ และอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและบอกให้นักเรียน ทำความเข้าใจ ๒. ให้นักเรียนสำรวจอุปกรณ์สำหรับสร้างสรรค์ ผลงาน ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล - ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์ - พู่กัน ๓ ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ - จานสี - ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว - กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓	๑. นักเรียนบอกทำความเข้าใจ ๒. ให้นักเรียนสำรวจอุปกรณ์สำหรับ สร้างสรรค์ผลงาน ผสมศาสตร์ศิลป์ไทย สากล - ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์ - พู่กัน ๓ ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ - จานสี - ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว - กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง ผสมศาสตร์ ศิลป์ไทยสากล ๓	๑. ใบงานที่ ๔ เรื่อง ผสม ศาสตร์ศิลป์ ไทยสากล	วิธีวัด ๑. การเข้าชั้น เรียน และการมี ส่วนร่วมในชั้น เรียน เครื่องมือวัด ๑. เกณฑ์การ ประเมิน คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ เกณฑ์การ ประเมิน มีคะแนน ๔ ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๔ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๓

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศิลปศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)	๓. ครูสำรวจผลงานของนักเรียนที่น่าสนใจ และ ให้นำเสนอแนวคิดและวิธีการในการสร้างสรรค์ ผลงาน	๓. นักเรียนนำเสนอแนวคิดและวิธีการใน การสร้างสรรค์ผลงาน			ปรับปรุง เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป
ด้านความรู้ ๑. เข้าใจเรื่องแนวคิดในการ ออกแบบงานทัศนศิลป์ที่ม าจากวัฒนธรรมไทยและสากล ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยง และความแตกต่างกันของงาน ทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรม ไทยและสากล	ขั้นสอน (๑๐ นาที) ๑. ครูให้นักเรียนดูภาพงานศิลปะ The birth of Venus ภาพต้นฉบับ และภาพที่มีการ ดัดแปลงไปในรูปแบบต่างๆ พร้อมทั้งถาม คำถามนักเรียนดังนี้ ๑.๑) ภาพงานศิลปะ The birth of Venus ภาพต้นฉบับ และผลงานที่มีการสร้างดัดแปลง เมื่อพิจารณาแล้ว นักเรียนคิดว่าเปลี่ยนไป อย่างไรบ้าง <u>คำตอบนักเรียน</u> ตัวละครมีการเปลี่ยนแปลงไป <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง ภาพนี้มีความ เปลี่ยนแปลงไป ๔ ประการคือ ๑. ตัวละครในรูปภาพ ๒. สี	๑. นักเรียนดูภาพงานศิลปะ The birth of Venus ภาพต้นฉบับ และภาพที่มีการ ดัดแปลงไปในรูปแบบต่างๆ พร้อมทั้งถาม คำถามนักเรียนดังนี้ ๑.๑) ภาพงานศิลปะ The birth of Venus ภาพต้นฉบับ และผลงานที่มีการสร้าง ดัดแปลง เมื่อพิจารณาแล้ว นักเรียนคิดว่า เปลี่ยนไปอย่างไรบ้าง <u>คำตอบนักเรียน</u> ตัวละครมีการ เปลี่ยนแปลงไป <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง ภาพนี้มีความ เปลี่ยนแปลงไป ๔ ประการคือ ๑. ตัวละครในรูปภาพ			
ด้านทักษะกระบวนการ ๑. อภิปรายถึงความแตกต่าง ของงานทัศนศิลป์ที่มาจาก วัฒนธรรมไทยและสากลได้					

แผนการจัดการเรียนรู้ ๔ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๓

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
๒. สร้างสรรค์ผลงานผสม ศาสตร์ศิลป์ไทยสากลด้วยสี โปสเตอร์ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม ๑. เห็นความสำคัญและ ตระหนักถึงคุณค่าของ ทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรม ไทยและสากล คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๓. รูปร่าง รูปทรง ๔. อารมณ์ในภาพ ๑.๒) ภาพงานศิลปะ The birth of Venus ภาพต้นฉบับ และผลงานที่มีการสร้างดัดแปลง เมื่อพิจารณาแล้ว นักเรียนคิดว่ามีส่วนใดที่ เหมือนเดิมบ้าง <u>คำตอบนักเรียน</u> องค์ประกอบภาพ <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง ภาพนี้ยังมี องค์ประกอบที่เหมือนเดิมทั้งจุดเด่นและจุดรอง ทำให้ผู้ชมทราบว่าชิ้นงานได้รับการดัดแปลงมา จากงานศิลปะชิ้นใด ๒. ครูสรุปประเด็นที่ควรปรากฏในการนำเสนอ ผลงานทัศนศิลป์และแนะนำแนวทางการ นำเสนอผลงานทัศนศิลป์ ดังนี้ ๒.๑ ชื่อผลงาน ๒.๒ แนวคิดและแรงบันดาลใจ	๒. สี ๓. รูปร่าง รูปทรง ๔. อารมณ์ในภาพ ๑.๒) ภาพงานศิลปะ The birth of Venus ภาพต้นฉบับ และผลงานที่มีการสร้าง ดัดแปลง เมื่อพิจารณาแล้ว นักเรียนคิดว่ามี ส่วนใดที่เหมือนเดิมบ้าง <u>คำตอบนักเรียน</u> องค์ประกอบภาพ <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง ภาพนี้ยังมี องค์ประกอบที่เหมือนเดิมทั้งจุดเด่นและจุด รอง ทำให้ผู้ชมทราบว่าชิ้นงานได้รับการ ดัดแปลงมาจากงานศิลปะชิ้นใด ๒. ครูสรุปประเด็นที่ควรปรากฏในการ นำเสนอผลงานทัศนศิลป์และแนะนำแนว ทางการนำเสนอผลงานทัศนศิลป์ ดังนี้ ๒.๑ ชื่อผลงาน ๒.๒ แนวคิดและแรงบันดาลใจ			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๔ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๓

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศิลปศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๒.๓ เทคนิคและการใช้วัสดุอุปกรณ์ ๒.๔ แนวทางการพัฒนาผลงาน ๓. ครูมอบหมายให้นักเรียนเตรียมการนำเสนอผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล” ตามประเด็นการนำเสนอ ๔ ประเด็น เพื่อใช้ในการนำเสนอผลงาน	๒.๓ เทคนิคและการใช้วัสดุอุปกรณ์ ๒.๔ แนวทางการพัฒนาผลงาน ๓. ครูมอบหมายให้นักเรียนเตรียมการนำเสนอผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล” ตามประเด็นการนำเสนอ ๔ ประเด็น เพื่อใช้ในการนำเสนอผลงาน			
	ขั้นปฏิบัติ (๓๐ นาที) ๑. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล” โดยเป็นโจทย์ที่ให้นักเรียนเลือกความเป็นไทยและตะวันตกในรูปแบบต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยมีเป้าหมายความคืบหน้าร้อยละ ๑๐๐	๑. นักเรียนสร้างสรรค์ผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล” โดยเป็นโจทย์ที่ให้นักเรียนเลือกความเป็นไทยและตะวันตกในรูปแบบต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยมีเป้าหมายความคืบหน้าร้อยละ ๑๐๐			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงการสร้างสรรค์ผลงาน	๑. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงการสร้างสรรค์ผลงาน			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๔ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๓

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๒. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล” โดยเป็นโจทย์ที่ให้นักเรียนเลือกความเป็นไทยและตะวันตกในรูปแบบต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยมีเป้าหมายความคืบหน้าร้อยละ ๑๐๐ พร้อมทั้งเตรียมการนำเสนอผลงาน ๓. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. ครูให้นักเรียนบอกทำความเข้าใจ	๒. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล” โดยเป็นโจทย์ที่ให้นักเรียนเลือกความเป็นไทยและตะวันตกในรูปแบบต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยมีเป้าหมายความคืบหน้าร้อยละ ๑๐๐ พร้อมทั้งเตรียมการนำเสนอผลงาน ๓. นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. นักเรียนบอกทำความเข้าใจ			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๓
๒. ใบงานที่ ๔ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล

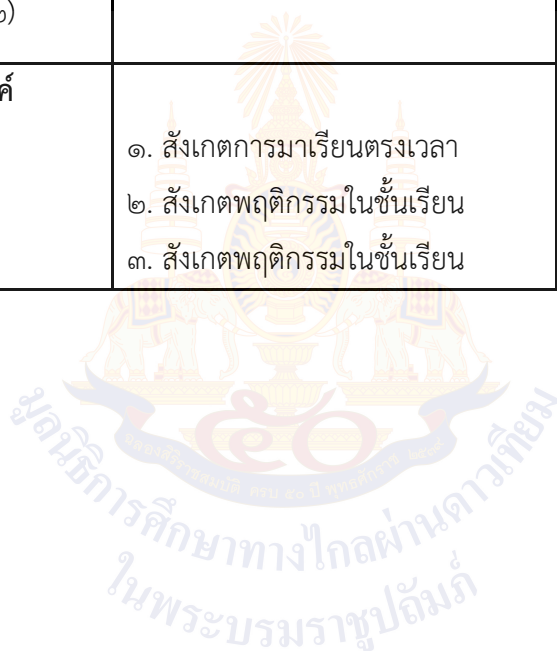
๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. เข้าใจเรื่องแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล	๑. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากลโดยการตั้งคำถามตลอดการบรรยาย เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ๒. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล เพื่อให้ นักเรียนสามารถเข้าใจถึงความเชื่อมโยงกันและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล	๑) แบบสังเกต ๒) แบบสังเกต	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ๒) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากลได้ ๒. สร้างสรรค์ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากลด้วยสีโปสเตอร์	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมินผลงาน	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒)	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิดหรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)	๒. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๒. แบบประเมินผลงาน	๒. ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อการวัดและ ประเมินผล	คะแนน/เกณฑ์การประเมินผล			
	๔	๓	๒	๑
๑. มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียม อุปกรณ์การเรียน มาครบ	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมา มากกว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมาน้อย กว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนสาย เกิน ๑๐ นาที
๒. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน และให้ความ ร่วมมือในการ ตอบคำถาม	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน	ตั้งใจเรียนบางเวลา	ไม่ตั้งใจเรียน
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สร้างสรรค์ผลงาน ได้ครบถ้วนตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	ไม่ปรากฏความ คืบหน้าของ ผลงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๒-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๙-๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖-๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๓-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

[illegible]

คะแนน	๒๐-๑๖	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๕-๑๑	หมายถึง	ดี
คะแนน	๑๐-๖	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๕-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

*หมายเหตุ : คู่มือคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานที่ ๔ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศาสตร์ศิลป์ไทยสากล
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๓
 รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

- วัตถุประสงค์** ให้นักเรียนสร้างผลงานการออกแบบโดยผสมผสานระหว่างศิลปะไทยและศิลปะตะวันตกด้วยสีโปสเตอร์
- คำสั่ง** ให้นักเรียนเตรียมการนำเสนอและนำผลงานมาประกอบการนำเสนอในสัปดาห์ถัดไป
- เงื่อนไขการทำงาน**

ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยมีเป้าหมายความคืบหน้าร้อยละ ๑๐๐

คะแนนเต็ม

1. ความถูกต้องของชิ้นงาน	๕ คะแนน
2. ความคิดสร้างสรรค์	๕ คะแนน
3. ความงาม	๕ คะแนน
4. องค์ประกอบของผลงาน	๕ คะแนน
5. ความเรียบร้อยของผลงาน	๕ คะแนน
6. ความสมบูรณ์ของผลงาน	๕ คะแนน

ตัวอย่างชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง แสดงศาสตร์ศิลป์ไทยสากล

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ศักยภาพศาสตร์ศิลป์ไทยสากล	
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๓ วาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลายในการสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ
- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๓ เปรียบเทียบแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล คือ การศึกษารูปแบบงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากลในเบื้องต้น ที่มีความแตกต่างกันอยู่หลายประการ โดยสามารถแบ่งเป็นเนื้อหาต่าง ๆ ได้ ดังนี้ ข้อมูลพื้นฐานของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ลักษณะความเชื่อของงานวัฒนธรรมไทยและสากล วิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล และเรื่องราวภายในงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล ซึ่งการศึกษาค้นคว้าความแตกต่างทางทัศนศิลป์ของศิลปะตะวันออกและตะวันตกในเบื้องต้นนั้น ผู้เรียนสามารถศึกษาได้จากรูปแบบงานจิตรกรรมและประติมากรรม

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ การนำรูปแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล มาใช้ในการสร้างงานศิลปะด้วยเทคนิคที่หลากหลาย เพื่อสร้างเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับทัศนศิลป์ของไทยและสากล

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

๑. เข้าใจเรื่องแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล
๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและ

สากล

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. นำเสนอผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒)

๕.๒ กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๕ เรื่อง แสดงศาสตร์ศิลป์ไทยสากล

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวก และลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิด สร้างสรรค์ ประมวลทบทวน ความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่คิด หรือสามารถ จินตนาการความคิดแปลกใหม่ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการ ขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการ สร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอ และอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและบอกให้นักเรียน ทำความเคารพ ๒. ครูสรุปประเด็นที่ควรปรากฏในการนำเสนอ ผลงานทัศนศิลป์และแนะนำแนวทางการ นำเสนอผลงานทัศนศิลป์ ดังนี้ ๒.๑ ชื่อผลงาน ๒.๒ แนวคิดและแรงบันดาลใจ ๒.๓ เทคนิคและการใช้วัสดุอุปกรณ์ ๒.๔ แนวทางการพัฒนาผลงาน	๑. นักเรียนบอกทำความเคารพ ๒. ครูสรุปประเด็นที่ควรปรากฏในการ นำเสนอผลงานทัศนศิลป์และแนะนำแนว ทางการนำเสนอผลงานทัศนศิลป์ ดังนี้ ๒.๑ ชื่อผลงาน ๒.๒ แนวคิดและแรงบันดาลใจ ๒.๓ เทคนิคและการใช้วัสดุอุปกรณ์ ๒.๔ แนวทางการพัฒนาผลงาน	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง แสดง ศาสตร์ศิลป์ไทย สากล	๑. ผลงาน ผสมศาสตร์ ศิลป์ไทยสากล	วิธีวัด ๑. การเข้าชั้น เรียน และการมี ส่วนร่วมในชั้น เรียน เครื่องมือวัด ๑. เกณฑ์การ ประเมิน คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ เกณฑ์การ ประเมิน มีคะแนน ๔ ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้
	ขั้นสอน (๐ นาที)				
	ขั้นปฏิบัติ (๓๕ นาที) ๑. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนเตรียมความ พร้อมและนำเสนอผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์	๑. นักเรียนเตรียมความพร้อมและนำเสนอ ผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล” โดย เพื่อนในชั้นเรียนประเมินและวิจารณ์ผลงาน			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๕ เรื่อง แสดงศาสตร์ศิลป์ไทยสากล

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)	“ไทยสากล” โดยเพื่อนในชั้นเรียนประเมินและ วิจารณ์ผลงาน				ปรับปรุง เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป
ด้านความรู้ ๑. เข้าใจเรื่องแนวคิดในการ ออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มา จากวัฒนธรรมไทยและสากล ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยง และความแตกต่างกันของงาน ทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรม ไทยและสากล	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงการ นำเสนอผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล” ๒. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อ สงสัย ๓. ครูให้นักเรียนบอกทำความเข้าใจ	๑. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงการ นำเสนอผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ไทย สากล” ๒. นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๓. นักเรียนบอกทำความเข้าใจ			
ด้านทักษะกระบวนการ ๑. นำเสนอผลงานผสม ศาสตร์ศิลป์ไทยสากล					
ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม					

แผนการจัดการเรียนรู้ ๕ เรื่อง แสดงศาสตร์ศิลป์ไทยสากล

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
๑. เห็นความสำคัญและ ตระหนักถึงคุณค่าของ ทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรม ไทยและสากล คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน					

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง แสงศาสตร์ศิลป์ไทยสากล

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. เข้าใจเรื่องแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล	๑. ประเมินจากผลงานและการนำเสนอผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล ๒. ประเมินจากผลงานและการนำเสนอผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล	๑. เกณฑ์การประเมินผลงานและการนำเสนอ ๒. เกณฑ์การประเมินผลงานและการนำเสนอ	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ๒) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. นำเสนอผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล	๑. ประเมินจากผลงานและการนำเสนอผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล	๑. เกณฑ์การประเมินผลงานและการนำเสนอ	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมินผลงานและการนำเสนอ	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน ๒. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินผลงาน ๒. แบบประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน” ๒. ผ่านเกณฑ์การประเมิน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
หรือสามารถจินตนาการความคิด แปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ใน การขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้าง สิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและ อธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อ ประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)			ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินระดับ คุณภาพ “ผ่าน

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อการวัดและ ประเมินผล	คะแนน/เกณฑ์การประเมินผล			
	๔	๓	๒	๑
๑. มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียม อุปกรณ์การเรียน มาครบ	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมา มากกว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมาน้อย กว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนสาย เกิน ๑๐ นาที
๒. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน และให้ความ ร่วมมือในการ ตอบคำถาม	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน	ตั้งใจเรียนบางเวลา	ไม่ตั้งใจเรียน
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สร้างสรรค์ผลงาน ได้ครบถ้วนตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	ไม่ปรากฏความ คืบหน้าของ ผลงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๒-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๙-๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖-๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๓-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

[illegible]

คะแนน	๒๐-๑๖	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๕-๑๑	หมายถึง	ดี
คะแนน	๑๐-๖	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๕-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

*หมายเหตุ : คู่มือคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ศักยภาพศิลปกรรมไทย

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ศักยภาพศิลปกรรมไทยสากล	
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๓ วาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลายในการสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ
- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๒ บรรยายถึงการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย โดยเน้นถึงแนวคิด และเนื้อหาของงาน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ทัศนศิลป์ไทยและทัศนศิลป์ท้องถิ่นไทย มีรากฐานยาวนาน สะท้อนถึงวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อทางศาสนา และวิถีชีวิตของคนไทย มีการพัฒนาและผสมผสานอิทธิพลจากต่างชาติและท้องถิ่นต่าง ๆ จนกลายเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ การนำรูปแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและท้องถิ่นไทย มาใช้ในการสร้างงานศิลปะ กรอบข้อความ ด้วยเทคนิคที่หลากหลาย

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

๑. เข้าใจเรื่องการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย

๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒)

๕.๒ กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๖ เรื่อง ศึกษาศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศึกษาศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวก และลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิด สร้างสรรค์ ประมวลทบทวน ความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่คิด หรือสามารถ จินตนาการความคิดแปลกใหม่ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการ ขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการ สร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอ และอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและบอกให้นักเรียน ทำความเคารพ ๒. ครูเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน ด้วยการให้ นักเรียนเล่นเกม ทำนายนิสัยจากจิตรกรรมไทย โดยครูมีสามภาพจิตรกรรมไทยที่ต่างสมัยให้ นักเรียนเลือกว่าชอบภาพใดที่สุด และจะ ทำนายนิสัยผ่านชิ้นงานนั้น ๒.๑) นักเรียนเลือกงานที่ชอบที่สุด ๑ ชิ้น <u>คำตอบนักเรียนคนที่ ๑</u> เลือกงานชิ้นที่ ๑ จิตรกรรมไทยสมัยอยุธยา วัดใหญ่สุวรรณาราม <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า คนที่เลือกงานชิ้นที่ ๑ เป็นนักอนุรักษ์นิยม - ชอบของเก่า แบบแผนเดิมๆ - รักความเป็นธรรมชาติ ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง	๑. นักเรียนบอกทำความเคารพ ๒. นักเรียนมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม จากการเล่นเกม ทำนายนิสัยจากจิตรกรรม ไทย โดยครูมีสามภาพจิตรกรรมไทยที่ต่าง สมัยให้นักเรียนเลือกว่าชอบภาพใดที่สุด และจะทำนายนิสัยผ่านชิ้นงานนั้น ๒.๑) นักเรียนเลือกงานที่ชอบที่สุด ๑ ชิ้น <u>คำตอบนักเรียนคนที่ ๑</u> เลือกงานชิ้นที่ ๑ จิตรกรรมไทยสมัยอยุธยา วัดใหญ่สุวรรณา ราม <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า คนที่เลือกงานชิ้นที่ ๑ เป็นนักอนุรักษ์นิยม - ชอบของเก่า แบบแผนเดิมๆ - รักความเป็นธรรมชาติ ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง ศึกษาศาสตร์ศิลป์ ถิ่นไทย ๒. ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง ศึกษาศาสตร์ศิลป์ ถิ่นไทย ๓. ใบงานที่ ๕ เรื่อง ผสมศาสตร์ ศิลป์ถิ่นไทย	ใบงานที่ ๕ เรื่อง ผสม ศาสตร์ศิลป์ ถิ่นไทย	วิธีวัด ๑. การเข้าชั้น เรียน และการมี ส่วนร่วมในชั้น เรียน เครื่องมือวัด ๑. เกณฑ์การ ประเมิน คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ เกณฑ์การ ประเมิน มีคะแนน ๔ ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๖ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ไทย

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒) ด้านความรู้ ๑. เข้าใจเรื่องการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ด้านทักษะกระบวนการ ๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม	คำตอบนักเรียนคนที่ ๒ เลือกจิตรกรรมฝาผนังสมัย ร.4 วัดบวรนิเวศวิหาร โดยขรรค์วงษ์ คำตอบครู ครูตอบว่า คนที่เลือกงานชิ้นที่ ๒ - เป็นนักอนุรักษ์นิยมที่กล้าเปิดรับสิ่งใหม่ๆเข้ามา - เป็นคนที่กล้าเปลี่ยนแปลง คำตอบนักเรียนคนที่ ๓ จิตรกรรมไทยร่วมสมัยฝีมืออ.เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ คำตอบครู ครูตอบว่า คนที่เลือกงานชิ้นที่ ๓ - เป็นคนชอบความทันสมัย - รักอิสระ - เป็นคนที่กล้าเปลี่ยนแปลง - เป็นคนหัวคิดก้าวหน้า เมื่อนักเรียนเล่นเกม ทำนายนิสัยจากจิตรกรรมไทยเรียบร้อยแล้ว ครูตั้งทางจึงสรุปว่า จากการดูชิ้นงานจิตรกรรมไทยทั้ง ๓ ยุคนี้ ผู้เรียนจะเห็นถึงความแตกต่างของชิ้นงานในแต่ละยุค	คำตอบนักเรียนคนที่ ๒ เลือกจิตรกรรมฝาผนังสมัย ร.4 วัดบวรนิเวศวิหาร โดยขรรค์วงษ์ คำตอบครู ครูตอบว่า คนที่เลือกงานชิ้นที่ ๒ - เป็นนักอนุรักษ์นิยมที่กล้าเปิดรับสิ่งใหม่ๆเข้ามา - เป็นคนที่กล้าเปลี่ยนแปลง คำตอบนักเรียนคนที่ ๓ จิตรกรรมไทยร่วมสมัย ฝีมืออ.เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ คำตอบครู ครูตอบว่า คนที่เลือกงานชิ้นที่ ๓ - เป็นคนชอบความทันสมัย - รักอิสระ - เป็นคนที่กล้าเปลี่ยนแปลง - เป็นคนหัวคิดก้าวหน้า เมื่อนักเรียนเล่นเกม ทำนายนิสัยจากจิตรกรรมไทยเรียบร้อยแล้ว ครูตั้งทางจึงสรุปว่า จากการดูชิ้นงานจิตรกรรมไทยทั้ง ๓			ปรับปรุง เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ ๖ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ไทย

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
๑. เห็นความสำคัญและ ตระหนักถึงคุณค่าของ ทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุค สมัย	สมัย ที่มีเอกลักษณ์แตกต่างกันไป ตามช่วงเวลา และยุคสมัยในการทำงานจิตรกรรมไทย ซึ่งใน วันนี้ ผู้สอนจะนำมาสอนผู้เรียน	ยุคนี้ ผู้เรียนจะเห็นถึงความแตกต่างของ ชิ้นงานในแต่ละยุคสมัย ที่มีเอกลักษณ์ แตกต่างกันไป ตามช่วงเวลาและยุคสมัยใน การทำงานจิตรกรรมไทย ซึ่งในวันนี้ ผู้สอน จะนำมาสอนผู้เรียน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	ขั้นสอน (๓๕ นาที) ๑. ครูสอน เรื่อง “ศัลยกรรมศิลป์ไทย” โดยบรรยายเนื้อหา ดังนี้ การแบ่งยุคสมัยของประวัติศาสตร์ศิลปะไทย จากการศึกษาประวัติศาสตร์ทัศนศิลป์ ไทยในแต่ละยุคสมัย นักเรียนจะพบว่ามีความ แตกต่างกัน หลายประการ บางยุคสมัยได้รับอิทธิพลจาก วัฒนธรรมต่างประเทศ หรือได้รับอิทธิพลจาก ศิลปะไทยในยุคใกล้เคียงกัน เราสามารถแบ่งยุค	๑. นักเรียนตั้งใจฟังในระหว่างการเรียนการ สอน โดยมีเนื้อหา ดังนี้ การแบ่งยุคสมัยของประวัติศาสตร์ศิลปะ ไทย จากการศึกษาประวัติศาสตร์ ทัศนศิลป์ไทยในแต่ละยุคสมัย นักเรียนจะ พบว่ามีความแตกต่างกัน หลายประการ บางยุคสมัยได้รับอิทธิพลจาก วัฒนธรรมต่างประเทศ หรือได้รับอิทธิพล จากศิลปะไทยในยุคใกล้เคียงกัน เรา			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๖ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ถิ่นไทย

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	สมัยทางประวัติศาสตร์ของศิลปะไทยตามประเภทของงานทัศนศิลป์ได้ดังนี้ ๑. สุโขทัย ๒. อโยธยา ๓. รัตนโกสินทร์ ๑.) ครูเปิดให้ดูรูปจิตรกรรมไทยสมัย สุโขทัย และตั้งคำถามกับนักเรียนว่ารู้อย่างไร <u>คำตอบนักเรียน</u> รู้อย่างไร ดูเก่า และมีลักษณะคล้ายคนแบบอินเดีย <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง ในสมัยสุโขทัยได้รับอิทธิพลการวาดแบบอินเดียมา โดยใช้สีดำและสีแดงเป็นส่วนใหญ่ซึ่งครูได้สอนต่อ ดังนี้	สามารถแบ่งยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ของศิลปะไทยตามประเภทของงานทัศนศิลป์ได้ดังนี้ ๑. สุโขทัย ๒. อโยธยา ๓. รัตนโกสินทร์ ๑.) ครูเปิดให้ดูรูปจิตรกรรมไทยสมัย สุโขทัย และตั้งคำถามกับนักเรียนว่ารู้อย่างไร <u>คำตอบนักเรียน</u> รู้อย่างไร ดูเก่า และมีลักษณะคล้ายคนแบบอินเดีย <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง ในสมัยสุโขทัยได้รับอิทธิพลการวาดแบบอินเดียมา โดยใช้สีดำและสีแดงเป็นส่วนใหญ่ซึ่งครูได้สอนต่อ ดังนี้			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๖ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ไทย

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๒.) สมัยสุโขทัย พุทธศตวรรษที่๑๘-๒๐ - ค้นพบหลักฐานการแกะสลักบนหินเป็นลายเส้น เช่น ภาพแกะสลักลายเส้นเรื่องโคขานียชาดก บนเพดานผนังอุโมงค์วัดศรีชุม - จิตรกรรมฝาผนังพบที่วัดเจดีย์เจ็ดแถว อ.ศรีสัชนาลัย จ.สุโขทัย ภายในคูหาชั้นในของมณฑป เป็นภาพอดีตพระพุทธเจ้าประทับนั่งเรียงเป็นแถว 28 พระองค์ มีภาพเทวดาและกษัตริย์นั่งห้อมล้อมสลักกัน ใช้สีดำและสีแดงเป็นส่วนใหญ่ วาดเป็นภาพตัดเส้น ซึ่งปัจจุบันลบเลือนเกือบหมดแล้ว	๒.) สมัยสุโขทัย พุทธศตวรรษที่๑๘-๒๐ - ค้นพบหลักฐานการแกะสลักบนหินเป็นลายเส้น เช่น ภาพแกะสลักลายเส้นเรื่องโคขานียชาดก บนเพดานผนังอุโมงค์วัดศรีชุม - จิตรกรรมฝาผนังพบที่วัดเจดีย์เจ็ดแถว อ.ศรีสัชนาลัย จ.สุโขทัย ภายในคูหาชั้นในของมณฑป เป็นภาพอดีตพระพุทธเจ้าประทับนั่งเรียงเป็นแถว 28 พระองค์ มีภาพเทวดาและกษัตริย์นั่งห้อมล้อมสลักกัน ใช้สีดำและสีแดงเป็นส่วนใหญ่ วาดเป็นภาพตัดเส้น ซึ่งปัจจุบันลบเลือนเกือบหมดแล้ว			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๖ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ถิ่นไทย

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๒.) ครูเปิดให้ดูรูปจิตรกรรมไทยสมัย อยุธยา และตั้งคำถามกับนักเรียนว่ามีความแตกต่างอย่างไรกับสมัยสุโขทัย <u>คำตอบนักเรียน</u> รู้สึกว่ามีความคมชัดกว่า มีการใช้สีที่หลากหลายกว่า <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง ในสมัยอยุธยา มีการพัฒนาการในด้านจิตรกรรมที่ชัดเจนกว่าสมัยสุโขทัยอย่างชัดเจน ทั้งเรื่องการใช้สี การใช้เส้นที่มีความชำนาญในการทำงานมาก ซึ่งครูได้อธิบายถึงจิตรกรรมสมัยอยุธยาต่อ ดังนี้ - ช่วงแรกจะได้รับอิทธิพลของศิลปะแบบลพบุรี สุโขทัย และลังกาผสมผสานกัน ส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวเนื่องกับพระพุทธศาสนา เช่น พุทธประวัติ ชาดก ไตรภูมิ เทพชุมนุม รวมถึงมีการแทรกภาพเขียน	๒.) ครูเปิดให้ดูรูปจิตรกรรมไทยสมัย อยุธยา และตั้งคำถามกับนักเรียนว่ามีความแตกต่างอย่างไรกับสมัยสุโขทัย <u>คำตอบนักเรียน</u> รู้สึกว่ามีความคมชัดกว่า มีการใช้สีที่หลากหลายกว่า <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง ในสมัยอยุธยา มีการพัฒนาการในด้านจิตรกรรมที่ชัดเจนกว่าสมัยสุโขทัยอย่างชัดเจน ทั้งเรื่องการใช้สี การใช้เส้นที่มีความชำนาญในการทำงานมาก ซึ่งครูได้อธิบายถึงจิตรกรรมสมัยอยุธยาต่อ ดังนี้ - ช่วงแรกจะได้รับอิทธิพลของศิลปะแบบลพบุรี สุโขทัย และลังกาผสมผสานกัน ส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวเนื่องกับพระพุทธศาสนา เช่น พุทธประวัติ			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๖ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ไทย

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ชาวต่างชาติ ที่รับอิทธิพลจากการติดต่อค้าขายกับต่างประเทศ - การเขียนภาพมีลักษณะแบน ตัดเส้นด้วยสีชาวดำ จิตรกรรมอยุธยาช่วงต้นจะใช้สีดำ ขาว แดง ปิดทองเล็กน้อย ต่อมาเริ่มมีการใช้สีที่หลายขึ้น จากติดต่อกับต่างประเทศ - จิตรกรรมของอยุธยาแสดงให้เห็นถึงลักษณะของจิตรกรรมไทยแท้อย่างสมบูรณ์ มีการปิดทองบนรูปและลวดลาย ถือว่ามีความเจริญสูงสุดในด้านจิตรกรรมของไทย - ลายไทยของอยุธยามีความงามเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ลายกระหนกมีความพลิ้วไหว มีรูปทรงค่อนข้างอิสระ มีลูกเล่นและลูกไม้ของช่างงดงาม การจัดวางให้ความสำคัญกับการ	ชาดก ไตรภูมิ เทพชุมนุม รวมถึงมีการแทรกภาพเขียนชาวต่างชาติ ที่รับอิทธิพลจากการติดต่อค้าขายกับต่างประเทศ - การเขียนภาพมีลักษณะแบน ตัดเส้นด้วยสีชาวดำ จิตรกรรมอยุธยาช่วงต้นจะใช้สีดำ ขาว แดง ปิดทองเล็กน้อย ต่อมาเริ่มมีการใช้สีที่หลายขึ้น จากติดต่อกับต่างประเทศ - จิตรกรรมของอยุธยาแสดงให้เห็นถึงลักษณะของจิตรกรรมไทยแท้ อย่างสมบูรณ์ มีการปิดทองบนรูปและลวดลาย ถือว่ามีความเจริญสูงสุดในด้านจิตรกรรมของไทย - ลายไทยของอยุธยามีความงามเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ลายกระหนกมี			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๖ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ไทย

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ออกแบบลวดลาย งานจิตรกรรมที่โดดเด่น คือ ลายรดน้ำบนตู้พระธรรมวัดเชิงหวาย ซึ่งมีความงามประณีตเป็นเลิศแสดงฝีมือชั้นครูของช่างไทย ๓.) ครูเปิดให้ดูรูปจิตรกรรมไทยสมัยรัตนโกสินทร์ และตั้งคำถามกับนักเรียนว่า จิตรกรรมไทยยุคนี้ นักเรียนเห็นแล้วรู้สึกอย่างไร คำตอบนักเรียน รู้สึกว่ามีความคมชัดกว่า มีการใช้สีที่หลากหลายกว่าทั้งสุโขทัยและอยุธยา อีกทั้งยังมีลวดลายที่แปลกตากว่ามาก	ความพลิ้วไหว มีรูปทรงค่อนข้างอิสระ มีลูกเล่นและลูกไม้ของช่างงดงาม การจัดวางให้ความสำคัญกับการออกแบบลวดลาย งานจิตรกรรมที่โดดเด่น คือ ลายรดน้ำบนตู้พระธรรมวัดเชิงหวาย ซึ่งมีความงามประณีตเป็นเลิศแสดงฝีมือชั้นครูของช่างไทย ๓.) ครูเปิดให้ดูรูปจิตรกรรมไทยสมัยรัตนโกสินทร์ และตั้งคำถามกับนักเรียนว่า จิตรกรรมไทยยุคนี้ นักเรียนเห็นแล้วรู้สึกอย่างไร คำตอบนักเรียน รู้สึกว่ามีความคมชัดกว่า มีการใช้สีที่หลากหลายกว่าทั้งสุโขทัยและอยุธยา อีกทั้งยังมีลวดลายที่แปลกตากว่ามาก			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๖ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ไทย

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง จิตรกรรมไทยสมัยรัตนโกสินทร์ มีความแตกต่างจากทั้งสองยุคมาก โดยเฉพาะจิตรกรรมไทยร่วมสมัย เพราะเป็นการรับอิทธิพลจากตะวันตกมาใช้ ในการสร้างงานศิลปะไทยนั่นเอง ซึ่งครูได้อธิบายถึงจิตรกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ต่อไปนี้ - ช่วงตอนต้นงานจิตรกรรมยังคงคล้ายสมัยอยุธยา เช่น มีการวาดภาพในอาคารที่เป็นพระอุโบสถหรือวิหาร มักจะวาดภาพเทพชุมนุม แต่จะใช้สีที่มีความสดและเข้มกว่า - สมัยรัชกาลที่ 3 ภาพจิตรกรรมมีลักษณะทางศิลปะแบบจีนเข้ามาผสม - สมัยรัชกาลที่ 4 “ขรัวอินโข่ง” ได้เริ่มนำวิธีการเขียนภาพแบบตะวันตกตามหลักทัศนียภาพมาผสมผสานกับ	<u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง จิตรกรรมไทยสมัยรัตนโกสินทร์ มีความแตกต่างจากทั้งสองยุคมาก โดยเฉพาะจิตรกรรมไทยร่วมสมัย เพราะเป็นการรับอิทธิพลจากตะวันตกมาใช้ ในการสร้างงานศิลปะไทยนั่นเอง ซึ่งครูได้อธิบายถึงจิตรกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ต่อไปนี้ - ช่วงตอนต้นงานจิตรกรรมยังคงคล้ายสมัยอยุธยา เช่น มีการวาดภาพในอาคารที่เป็นพระอุโบสถหรือวิหาร มักจะวาดภาพเทพชุมนุม แต่จะใช้สีที่มีความสดและเข้มกว่า - สมัยรัชกาลที่ 3 ภาพจิตรกรรมมีลักษณะทางศิลปะแบบจีนเข้ามาผสม			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๖ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ไทย

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	จิตรกรรมไทยแบบประเพณี โดยวาดภาพ แสดงระยะใกล้-ไกล เป็น 3 มิติ - ในยุคปัจจุบันจิตรกรรมฝาผนังแม้จะเป็นภาพวาดที่มีลักษณะของความเป็นไทยแต่ก็มีการผสมผสานคตินิยม เทคนิค รูปแบบสมัยใหม่จากตะวันตก เช่น ผลงานของปรีชา เถาทอง เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ จักรพันธุ์ โปษยกฤต ถวัลย์ ดัชนี เป็นต้น เนื้อหาและแนวคิดขยายวงกว้างขึ้น นอกจากภาพเกี่ยวกับศาสนาและเอกลักษณ์ไทยแล้ว ยังเสนอภาพที่มีแนวคิดสะท้อนสังคม หรือมีเรื่องราวที่ศิลปินมีความประทับใจ เช่น ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม บุคคล สถานที่ จินตนาการภาพนามธรรม (Abstract) และอื่นๆ อีกด้วย ตลอดจนเทคนิคในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมที่หลากหลาย มีน้ำหนักแสงเงาที่	- สมัยรัชการที่ 4 “ขรัวอินโข่ง” ได้เริ่มนำวิธีการเขียนภาพแบบตะวันตกตามหลักทัศนียภาพมาผสมผสานกับจิตรกรรมไทยแบบประเพณี โดยวาดภาพ แสดงระยะใกล้-ไกล เป็น 3 มิติ - ในยุคปัจจุบันจิตรกรรมฝาผนังแม้จะเป็นภาพวาดที่มีลักษณะของความเป็นไทยแต่ก็มีการผสมผสานคตินิยม เทคนิค รูปแบบสมัยใหม่จากตะวันตก เช่น ผลงานของปรีชา เถาทอง เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ จักรพันธุ์ โปษยกฤต ถวัลย์ ดัชนี เป็นต้น - เนื้อหาและแนวคิดขยายวงกว้างขึ้น นอกจากภาพเกี่ยวกับศาสนาและเอกลักษณ์ไทยแล้ว ยังเสนอภาพที่			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๖ เรื่อง ศีลปสาสน์ศิลปไทย

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลปสาสน์ศิลปไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	มีมิติสมจริงขึ้น รวมถึงนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการนำเสนอผลงานด้วย	มีแนวคิดสะท้อนสังคม หรือมีเรื่องราวที่ศิลปินมีความประทับใจ เช่น ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม บุคคล สถานที่ จินตนาการภาพนามธรรม (Abstract) และอื่นๆ อีกด้วย ตลอดจนเทคนิคในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมที่หลากหลาย มีน้ำหนักแสงเงาที่มีมิติสมจริงขึ้น รวมถึงนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการนำเสนอผลงานด้วย			
	ขั้นปฏิบัติ (๐ นาที)				
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูทบทวนความรู้ความเข้าใจในเรื่องจิตรกรรมไทยในแต่ละยุคสมัย โดยให้นักเรียนดูภาพจิตรกรรมไทยรูปหนึ่ง และสอบถามว่าข้อใดถูกต้อง เพราะอะไร	๑. นักเรียนฟังครูทบทวนความรู้ความเข้าใจในเรื่องจิตรกรรมไทยในแต่ละยุคสมัย โดยให้นักเรียนดูภาพจิตรกรรมไทยรูปหนึ่ง และสอบถามว่าข้อใดถูกต้อง เพราะอะไร			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๖ เรื่อง ศีลปักษีศิลปไทย

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลปักษีศิลปไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	คำถามครู ผลงานชิ้นนี้เป็นจิตรกรรมแบบใด ก. จิตรกรรมไทยประเพณี ข. จิตรกรรมไทยร่วมสมัย คำตอบนักเรียน จิตรกรรมไทยร่วมสมัย คำถามครู ถูกต้อง คำถามครู เพราะเหตุใดผลงานชิ้นนี้จึงเป็นจิตรกรรมไทยร่วมสมัย ให้นักเรียนอธิบาย เหตุผลมา ๓ ข้อ คำตอบนักเรียน ที่เป็นจิตรกรรมไทยร่วมสมัย เพราะ ข้อที่ ๑ ภาพนี้การไล่แสงเงา ซึ่งเป็นเทคนิคการทำงานศิลปะยุคใหม่ ข้อที่ ๒ ภาพนี้มีการใช้ลายไทยที่เป็นการประยุกต์ ใช้ลายเส้นโค้งเกินจริง	คำถามครู ผลงานชิ้นนี้เป็นจิตรกรรมแบบใด ก. จิตรกรรมไทยประเพณี ข. จิตรกรรมไทยร่วมสมัย คำตอบนักเรียน จิตรกรรมไทยร่วมสมัย คำตอบครู ถูกต้อง คำถามครู เพราะเหตุใดผลงานชิ้นนี้จึงเป็นจิตรกรรมไทยร่วมสมัย ให้นักเรียนอธิบาย เหตุผลมา ๓ ข้อ คำตอบนักเรียน ที่เป็นจิตรกรรมไทยร่วมสมัย เพราะ ข้อที่ ๑ ภาพนี้การไล่แสงเงา ซึ่งเป็นเทคนิคการทำงานศิลปะยุคใหม่ ข้อที่ ๒ ภาพนี้มีการใช้ลายไทยที่เป็นการประยุกต์ ใช้ลายเส้นโค้งเกินจริง			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๖ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ไทย

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ข้อที่ ๓ มีรูปแบบการประยุกต์ลายที่ทันสมัย มีการผสมผสานลายไทยให้เกิดเป็นงานรูปแบบใหม่ ๒. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนร่างภาพ “ผสมศาสตร์ศิลป์ไทย” โดยเป็นโจทย์ที่ให้นักเรียนเลือกความเป็นไทยและตะวันตกในรูปแบบต่างๆ มาสร้างเป็นงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยร่างภาพด้วยดินสอ และลงสีต่อในห้องเรียนคาบต่อไป อุปกรณ์สำหรับสร้างสรรค์ผลงาน ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล - ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์ - พู่กัน ๓ ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่	ข้อที่ ๓ มีรูปแบบการประยุกต์ลายที่ทันสมัย มีการผสมผสานลายไทยให้เกิดเป็นงานรูปแบบใหม่ ๒. นักเรียนร่างภาพ “ผสมศาสตร์ศิลป์ไทย” โดยเป็นโจทย์ที่ให้นักเรียนเลือกความเป็นไทยและตะวันตกในรูปแบบต่างๆ มาสร้างเป็นงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยร่างภาพด้วยดินสอ และลงสีต่อในห้องเรียนคาบต่อไป อุปกรณ์สำหรับสร้างสรรค์ผลงาน ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล - ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์ - พู่กัน ๓ ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๖ เรื่อง ศีลภาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลภาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	- जानसी - ภาพชนะใสน้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว - กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓ ๓. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. ครูให้นักเรียนบอกทำความเข้าใจ	- जानसी - ภาพชนะใสน้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว - กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓ ๓. นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. นักเรียนบอกทำความเข้าใจ			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง แสงศาสตร์ศิลป์ไทยสากล
๒. ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง ศักยภาพศิลป์ถิ่นไทย
๓. ใบงานที่ ๕ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. เข้าใจเรื่องการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย	๑. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ไทยในแต่ละยุคสมัยโดยการตั้งคำถามตลอดการบรรยาย เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ๒. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัย เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจถึงความเชื่อมโยงกันและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ไทยในแต่ละยุคสมัย	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ๒) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย	๑. ครูมีคำถามให้นักเรียนตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียนตลอดการเรียนการสอน เพื่อนักเรียนสามารถอภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย	๑. แบบสังเกต	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย	๑. ประเมินจากการพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิด	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน ๒. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
สร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิดหรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)		๒. แบบประเมินผลงาน	๒. ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อการวัดและ ประเมินผล	คะแนน/เกณฑ์การประเมินผล			
	๔	๓	๒	๑
๑. มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียม อุปกรณ์การเรียน มาครบ	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมา มากกว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมาน้อย กว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนสาย เกิน ๑๐ นาที
๒. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน และให้ความ ร่วมมือในการ ตอบคำถาม	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน	ตั้งใจเรียนบางเวลา	ไม่ตั้งใจเรียน
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สร้างสรรค์ผลงาน ได้ครบถ้วนตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	ไม่ปรากฏความ คืบหน้าของ ผลงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๒-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๙-๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖-๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๓-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

[illegible]

คะแนน	๒๐-๑๖	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๕-๑๑	หมายถึง	ดี
คะแนน	๑๐-๖	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๕-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

*หมายเหตุ : คู่มือคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ถิ่นไทย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ไทยสากล
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ศีลธรรมศิลป์ถิ่นไทย
 รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

การแบ่งยุคสมัยของประวัติศาสตร์ศิลปะไทย

จากการศึกษาประวัติศาสตร์ทัศนศิลป์ไทยในแต่ละยุคสมัย นักเรียนจะพบว่ามีความแตกต่างกันหลายประการ บางยุคสมัยได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมต่างประเทศ หรือได้รับอิทธิพลจากศิลปะไทยในยุคใกล้เคียงกัน นักเรียนสามารถแบ่งยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ของศิลปะไทยตามประเภทของงานทัศนศิลป์ได้ดังนี้

จิตรกรรมไทย คือ ภาพเขียนที่มีลักษณะเป็นแบบอย่างของไทย มีวิวัฒนาการทางด้านรูปแบบและวิธีการมาจนถึงปัจจุบัน โดยมีลายไทยเป็นส่วนประกอบของภาพเขียน มักใช้ตกแต่งอาคาร สิ่งของ เครื่องประดับ ฯลฯ ซึ่งลวดลายของลายไทยจะมีชื่อเรียกต่างๆ เช่น ลายกนก ลายกระจัง ลายประจายาม ลายเครือเถา เป็นต้น ซึ่งเกิดจากการนำรูปร่างในธรรมชาติมาประกอบกัน หรือเป็นรูปที่มาจากความเชื่อและคตินิยม เช่น รูปคน รูปเทวดา รูปสัตว์ รูปยักษ์ เป็นต้น โดยจิตรกรรมไทยสามารถแบ่งตามยุคสมัยต่างๆได้ ดังนี้

๑. สุโขทัย
๒. อโยธยา
๓. รัตนโกสินทร์

งานจิตรกรรม

๑. สมัยสุโขทัย

๑.๑ ภาพจิตรกรรมโคขานียชาดก เป็นภาพจำหลักลายเส้นบนหินชนวน
ระดับผนังมณฑปวัดศรีชุม จังหวัดสุโขทัย

๑.๒ ภาพจิตรกรรมฝาผนังอดีตพระพุทธเจ้า พบที่วัดเจติยเจ็ดแถว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

ยุคสมัย	ลักษณะของงานจิตรกรรม
สมัยสุโขทัย พุทธศตวรรษที่ ๑๘ - ๒๐	- ค้นพบหลักฐานการแกะสลักบนหินเป็นลายเส้น เช่น ภาพแกะสลักลายเส้นเรื่องโคขานียชาดก บนเพดานผนังอุโมงค์วัดศรีชุม - จิตรกรรมฝาผนังพบที่วัดเจติยเจ็ดแถว อ.ศรีสัชนาลัย จ.สุโขทัย ภายในคูหาชั้นในของมณฑป เป็นภาพอดีตพระพุทธเจ้าประทับนั่งเรียงเป็นแถว 28 พระองค์ มีภาพเทวดาและกษัตริย์นั่งห้อมล้อมสลับกัน ใช้สีดำและสีแดงเป็นส่วนใหญ่ วาดเป็นภาพตัดเส้น ซึ่งปัจจุบันลบเลือนเกือบหมดแล้ว

๒. สมัยอยุธยา

๒.๑ และ ๒.๒ ภาพจิตรกรรมฝาผนังพระโพธิสัตว์ในพระชาติต่างๆ
ในกรุพระปรางค์ วัดราชบูรณะ

๒.๓ ภาพจิตรกรรมเทพชุมนุม วัดใหญ่สุวรรณาราม จ.เพชรบุรี

ยุคสมัย	ลักษณะของงานจิตรกรรม
สมัยอยุธยา พุทธศตวรรษที่ ๑๙ - ๒๔	- ช่วงแรกจะได้รับอิทธิพลของศิลปะแบบลพบุรี สุโขทัย และลังกาผสมผสานกัน ส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา เช่น พุทธประวัติ ชาดก ไตรภูมิ เทพชุมนุม รวมถึงมีการแทรกภาพเขียนชาวต่างชาติ ที่รับอิทธิพลจากการติดต่อค้าขายกับต่างประเทศ - การเขียนภาพมีลักษณะแบน ตัดเส้นด้วยสีชาวดำ จิตรกรรมอยุธยาช่วงต้นจะใช้สีดำ ขาว แดง ปิดทองเล็กน้อย ต่อมาเริ่มมีการใช้สีที่หลากหลายขึ้น จากติดต่อกับต่างประเทศ - จิตรกรรมของอยุธยาแสดงให้เห็นถึงลักษณะของจิตรกรรมไทยแท้อย่างสมบูรณ์ มีการปิดทองบนรูปและลวดลาย ถือว่ามีความเจริญสูงสุดในด้านจิตรกรรมของไทย - ลายไทยของอยุธยามีความงามเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ลายกระหนกมีความพลิ้วไหว มีรูปทรงค่อนข้างอิสระ มีลูกเล่นและลูกไม้ของช่างงดงาม การจัดวางให้ความสำคัญกับการออกแบบลวดลาย งานจิตรกรรมที่โดดเด่นคือ ลายรดน้ำบนตู้พระธรรมวัดเชิงหวาย ซึ่งมีความงามประณีตเป็นเลิศ แสดงฝีมือชั้นครูของช่างไทย

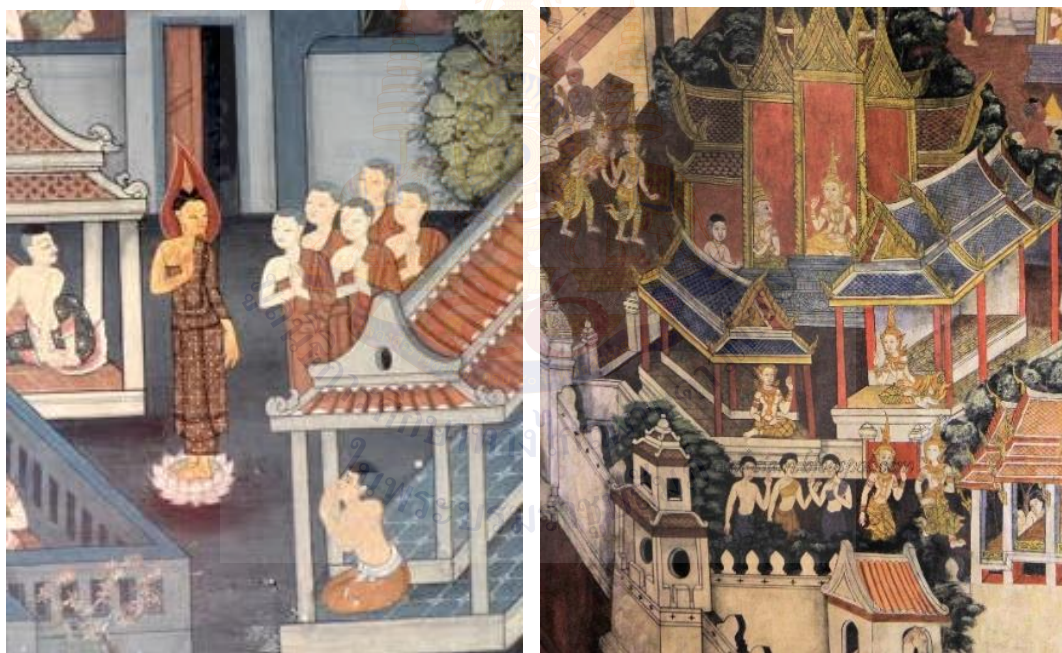

๒.๔ ภาพสัตว์และลายกระหนกเปลว ลายรดน้ำตู้พระธรรม วัดเชิงหวาย

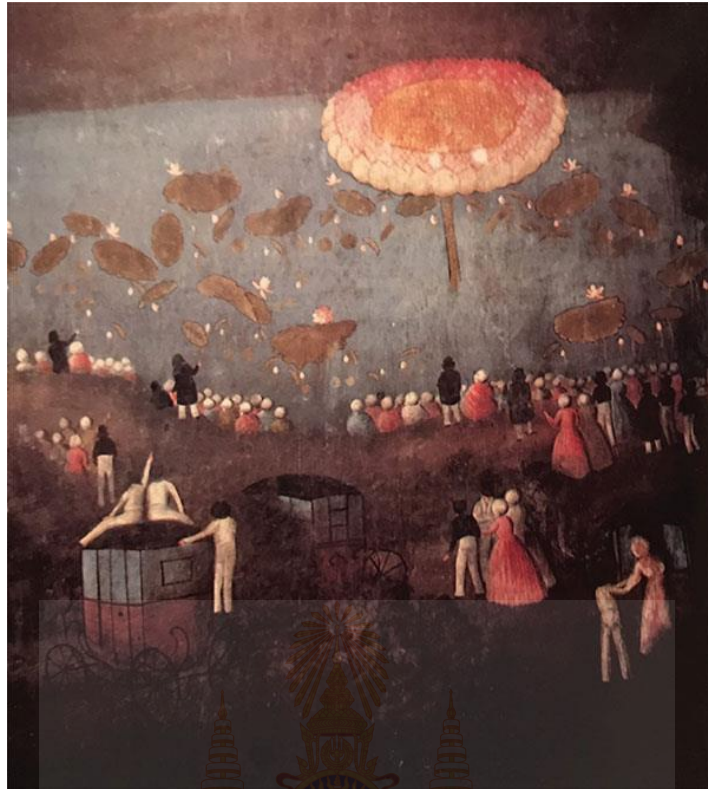
1. สมัยรัตนโกสินทร์

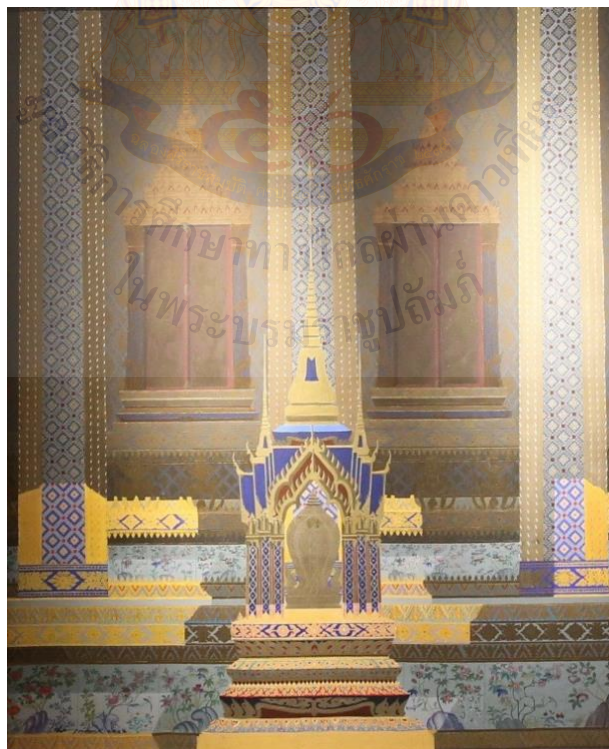
3.1 ภาพเทพชุมนุม พระที่นั่งพุทไธสวรรย์

3.2 และ 3.3 ภาพจิตรกรรมพระพุทเจ้าและภาพกษัตริย์
ที่วัดพระเชตุพลวิมลมังคลาราม สมัยรัชกาลที่ 3

3.4 ภาพจิตรกรรมปริศนาธรรม โดยชรัวินโข่ง ที่วัดบรมนิวาส

3.5 ภาพรูปทรงแสงบนหอไตร วัดพระศรีรัตนศาสดาราม โดย อ.ปรีชา เกาทอง

3.6 ภาพבחยัน-ประเศหรัน โดยอ.จักรพันธุ์ โปษยกฤต

ยุคสมัย	ลักษณะของงานจิตรกรรม
สมัยรัตนโกสินทร์ พุทธศตวรรษที่ 18 - 20	- ช่วงตอนต้นงานจิตรกรรมยังคงคล้ายสมัยอยุธยา เช่น มีการวาดภาพในอาคารที่เป็นพระอุโบสถหรือวิหาร มักจะวาดภาพเทพชุมนุม แต่จะใช้สีที่มีความสดและเข้มกว่า - สมัยรัชกาลที่ 3 ภาพจิตรกรรมมีลักษณะทางศิลปะแบบจีนเข้ามาผสม - สมัยรัชกาลที่ 4 “ขรัวอินโข่ง” ได้เริ่มนำวิธีการเขียนภาพแบบตะวันตกตามหลักทัศนียภาพมาผสมผสานกับจิตรกรรมไทยแบบประเพณี โดยวาดภาพแสดงระยะใกล้-ไกล เป็น 3 มิติ - ในยุคปัจจุบันจิตรกรรมฝาผนังแม้จะเป็นภาพวาดที่มีลักษณะของความเป็นไทยแต่ก็มีการผสมผสานคตินิยม เทคนิค รูปแบบสมัยใหม่จากตะวันตก เช่น ผลงานของปรีชา เถาทอง เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ จักรพันธุ์ โปษยกฤต ถวัลย์ ดัชนี เป็นต้น - เนื้อหาและแนวคิดขยายวงกว้างขึ้น นอกจากภาพเกี่ยวกับศาสนาและเอกลักษณ์ไทยแล้ว ยังเสนอภาพที่มีแนวคิดสะท้อนสังคม หรือมีเรื่องราวที่ศิลปินมีความประทับใจ เช่น ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม บุคคล สถานที่ จินตนาการภาพนามธรรม (Abstract) และอื่นๆ อีกด้วย ตลอดจนเทคนิคในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมที่หลากหลาย มีน้ำหนักแสงเงาที่มีมิติสมจริงขึ้น รวมถึงนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการนำเสนอผลงานด้วย

อ้างอิง

จิระพัฒน์ พิตรปรีชา, โลกศิลปะศตวรรษที่ 20. กรุงเทพมหานคร : เมืองโบราณ, 2552.

ศิลป์ พีระศรี. ประวัติศาสตร์และแบบอย่างศิลปะโดยสังเขป. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.

สุภัทรดิศ ดิศกุล, หม่อมเจ้า. ศิลปะในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.

ใบงานที่ ๕ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศิลปไทยสากล
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ศักยภาพศิลปไทย
 รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

วัตถุประสงค์ ให้นักเรียนสร้างผลงานออกแบบกรอบข้อความโดยใช้ศิลปะไทยด้วยสีโปสเตอร์

คำสั่ง ให้นักเรียนนำอุปกรณ์ที่จะใช้ในการสร้างงานศิลปะมาในสัปดาห์ต่อไป

อุปกรณ์

- ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์
- พู่กัน 3 ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ - จานสี
- ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว
- กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓

เงื่อนไขการทำงาน สัปดาห์หน้าให้เตรียมอุปกรณ์พร้อมการร่างภาพมาเพื่อลงสี

คะแนนเต็ม

๑. ความถูกต้องของชิ้นงาน	๕	คะแนน
๒. ความคิดสร้างสรรค์	๕	คะแนน
๓. ความงาม	๕	คะแนน
๔. องค์ประกอบของผลงาน	๕	คะแนน
๕. ความเรียบร้อยของผลงาน	๕	คะแนน
๖. ความสมบูรณ์ของผลงาน	๕	คะแนน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ศักยภาพศิลปไทยสากล	
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๓ วาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลายในการสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ
- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๒ บรรยายถึงการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย โดยเน้นถึงแนวคิด และเนื้อหาของงาน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ทัศนศิลป์ไทยและทัศนศิลป์ท้องถิ่นไทย มีรากฐานยาวนาน สะท้อนถึงวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อทางศาสนา และวิถีชีวิตของคนไทย มีการพัฒนาและผสมผสานอิทธิพลจากต่างชาติและท้องถิ่นต่าง ๆ จนกลายเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ การนำรูปแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและท้องถิ่นไทย มาใช้ในการสร้างงานศิลปะ กรอบข้อความ ด้วยเทคนิคที่หลากหลาย

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

๑. เข้าใจเรื่องการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย
๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย
๒. สร้างสรรค์ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยด้วยสีโปสเตอร์

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒)

๕.๒ กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศิลปวิทยาการ รหัสนักเรียน ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวก และลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและบอกให้นักเรียนทำความเคารพ ๒. ครูเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน ด้วยการให้นักเรียนทำกิจกรรม โดยให้นักเรียนค้นหาว่าในภาพนี้มีงานประติมากรรมทั้งหมดกี่ชิ้น <u>คำตอบนักเรียน</u> มี ๕ ชิ้น <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง มีรูปอะไรบ้าง <u>คำตอบนักเรียน</u> - รูปคนทำปากจู้ - รูปผู้หญิงติดไม้ - รูปประติมากรรมเดวิด - รูปผู้ชายนั่งรวมกัน ๕ คน - รูปเทพีเสรีภาพ <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง แล้วนักเรียนดูอย่างไรว่าเป็นประติมากรรม	๑. นักเรียนบอกทำความเคารพ ๒. นักเรียนทำกิจกรรม โดยให้นักเรียนค้นหาว่าในภาพนี้มีงานประติมากรรมทั้งหมดกี่ชิ้น <u>คำตอบนักเรียน</u> มี ๕ ชิ้น <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง มีรูปอะไรบ้าง <u>คำตอบนักเรียน</u> - รูปคนทำปากจู้ - รูปผู้หญิงติดไม้ - รูปประติมากรรมเดวิด - รูปผู้ชายนั่งรวมกัน ๕ คน - รูปเทพีเสรีภาพ <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง แล้วนักเรียนดูอย่างไรว่าเป็นประติมากรรม	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๑ ๒. ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศิลปวิทยาการ ๓. ใบงานที่ ๖ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย	ผลงาน ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย	วิธีวัด ๑. การเข้าชั้นเรียน และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เครื่องมือวัด ๑. เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เกณฑ์การประเมิน มีคะแนน ๔ ระดับ คือ ดีมาก ดี

แผนการจัดการเรียนรู้ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒) ด้านความรู้ ๑. เข้าใจเรื่องการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ด้านทักษะกระบวนการ ๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ๒. สร้างสรรค์ผลงานผสม	<u>คำตอบนักเรียน</u> ดูจากลักษณะงานว่ามีความนูนกว่าภาพวาดหรือไม่ บางชิ้นก็ลอยตัว <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง งานประติมากรรมคืองานที่มีมิติ แต่ภาพวาดจะแบน ไม่มีมิติความลึก ครูสรุปว่า จากการค้นหาชิ้นงานประติมากรรม ผู้เรียนจะเห็นถึงความแตกต่างของชิ้นงานระหว่างจิตรกรรม และประติมากรรม ที่มีเอกลักษณ์แตกต่างกันและมีความหนา ความลึก มิติที่ต่างกันมากระหว่าง ๒ มิติและ ๓ มิติ ซึ่งในวันนี้ ผู้สอนจะนำมาสอนผู้เรียน ขั้นสอน (๒๐ นาที) ๑. ครูบรรยายเนื้อหา ดังนี้	<u>คำตอบนักเรียน</u> ดูจากลักษณะงานว่ามีความนูนกว่าภาพวาดหรือไม่ บางชิ้นก็ลอยตัว <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง งานประติมากรรมคืองานที่มีมิติ แต่ภาพวาดจะแบน ไม่มีมิติความลึก ครูสรุปว่า จากการค้นหาชิ้นงานประติมากรรม ผู้เรียนจะเห็นถึงความแตกต่างของชิ้นงานระหว่างจิตรกรรม และประติมากรรม ที่มีเอกลักษณ์แตกต่างกันและมีความหนา ความลึก มิติที่ต่างกันมากระหว่าง ๒ มิติและ ๓ มิติ ซึ่งในวันนี้ ผู้สอนจะนำมาสอนผู้เรียน ๑. นักเรียนตั้งใจฟังในระหว่างการเรียนการสอน โดยมีเนื้อหา ดังนี้			พอใช้ ปรับปรุง เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทย ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ศาสตร์ศิลป์ไทยด้วยสีโปสเตอร์ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	ประติมากรรมไทย คือ ผลงานศิลปะที่แสดงออกโดยกรรมวิธี การปั้น การแกะสลัก การหล่อ หรือการประกอบ เข้าเป็นรูปทรง 3 มิติ ซึ่งมีแบบอย่างเป็นของไทยโดยเฉพาะ วัสดุที่ใช้ในการสร้างมักจะเป็น ดิน ปูน หิน อิฐ โลหะ ไม้ กระจก แก้ว สัตว์ กระจก ฯลฯ มักทำเป็นลวดลายประกอบกับสถาปัตยกรรม เช่น ลวดลายปูนปั้น ลวดลายแกะสลักประดับตามอาคารบ้านเรือน โบสถ์ วิหาร พระราชวัง ฯลฯ ซึ่งประติมากรรมไทยแบ่งตามยุคสมัยต่างๆได้ดังนี้ ๑. ทวารวดี ๒. ศรีวิชัย ๓. ลพบุรี ๔. เชียงแสน ๕. สุโขทัย	ประติมากรรมไทย คือ ผลงานศิลปะที่แสดงออกโดยกรรมวิธี การปั้น การแกะสลัก การหล่อ หรือการประกอบ เข้าเป็นรูปทรง 3 มิติ ซึ่งมีแบบอย่างเป็นของไทยโดยเฉพาะ วัสดุที่ใช้ในการสร้างมักจะเป็น ดิน ปูน หิน อิฐ โลหะ ไม้ กระจก แก้ว สัตว์ กระจก ฯลฯ มักทำเป็นลวดลายประกอบกับสถาปัตยกรรม เช่น ลวดลายปูนปั้น ลวดลายแกะสลักประดับตามอาคารบ้านเรือน โบสถ์ วิหาร พระราชวัง ฯลฯ ซึ่งประติมากรรมไทยแบ่งตามยุคสมัยต่างๆได้ดังนี้ ๑. ทวารวดี ๒. ศรีวิชัย ๓. ลพบุรี ๔. เชียงแสน ๕. สุโขทัย			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๖. อยู่ธยา ๗. รัตนโกสินทร์ ๑.) ครูสอนเรื่องประติมากรรมสมัยทวารวดี ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้ - ได้รับอิทธิพลทางศาสนาพุทธและศาสนาพราหมณ์-ฮินดู - ลักษณะพระพุทธรูปได้รับอิทธิพลมาจากศิลปะอินเดีย ผสมกับศิลปะพื้นเมือง คือ พระพักตร์กลมแบน พระขนงต่อกันเป็นรูปปีกกา พระนาสิกแบน พระโอษฐ์หนา ต่อมาในช่วงสมัยทวารวดีตอนปลายได้รับอิทธิพลจากศิลปะเขมร เมื่อสอนแล้ว ครูตั้งคำถามกับนักเรียนว่าเคยเห็นรูปธรรมจักร ที่เป็นงานประติมากรรมสมัยทวารวดีหรือไม่ คำตอบนักเรียน เคย	อยู่ธยา รัตนโกสินทร์ ๑.) ครูสอนเรื่องประติมากรรมสมัยทวารวดี ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้ - ได้รับอิทธิพลทางศาสนาพุทธและศาสนาพราหมณ์-ฮินดู - ลักษณะพระพุทธรูปได้รับอิทธิพลมาจากศิลปะอินเดีย ผสมกับศิลปะพื้นเมือง คือ พระพักตร์กลมแบน พระขนงต่อกันเป็นรูปปีกกา พระนาสิกแบน พระโอษฐ์หนา ต่อมาในช่วงสมัยทวารวดีตอนปลายได้รับอิทธิพลจากศิลปะเขมร เมื่อสอนแล้ว ครูตั้งคำถามกับนักเรียนว่าเคยเห็นรูปธรรมจักร ที่เป็นงานประติมากรรมสมัยทวารวดีหรือไม่ คำตอบนักเรียน เคย			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	<u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถ้านักเรียนเคยเห็นนักเรียนเห็นจากที่ใด และคิดว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องอะไร <u>คำตอบนักเรียน</u> คิดว่าเกี่ยวกับศาสนาพุทธ โดยเห็นที่วัด <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง ธรรมจักรศิลา และกวางหมอบ เป็นศิลปะทวารวดีมีอายุในราวพุทธศตวรรษที่ ๑๒-๑๓ เป็นรูปเคารพในพุทธศาสนาเชิงสัญลักษณ์แทนปางปฐมเทศนา ซึ่งเป็นสถานที่สำคัญที่พระพุทธเจ้าแสดงธรรมเทศนาเป็นครั้งแรก การค้นพบธรรมจักรหลายชิ้นในรัฐทวารวดีแถบภาคกลาง โดยเฉพาะบริเวณเมืองโบราณนครปฐมแสดงถึงความเลื่อมใสในพุทธศาสนาของชาวทวารวดี ๒.) ครูสอนเรื่องประติมากรรมสมัยศรีวิชัย ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้	<u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถ้านักเรียนเคยเห็นนักเรียนเห็นจากที่ใด และคิดว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องอะไร <u>คำตอบนักเรียน</u> คิดว่าเกี่ยวกับศาสนาพุทธ โดยเห็นที่วัด <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง ธรรมจักรศิลาและกวางหมอบ เป็นศิลปะทวารวดีมีอายุในราวพุทธศตวรรษที่ ๑๒-๑๓ เป็นรูปเคารพในพุทธศาสนาเชิงสัญลักษณ์แทนปางปฐมเทศนา ซึ่งเป็นสถานที่สำคัญที่พระพุทธเจ้าแสดงธรรมเทศนาเป็นครั้งแรก การค้นพบธรรมจักรหลายชิ้นในรัฐทวารวดีแถบภาคกลาง โดยเฉพาะบริเวณเมืองโบราณนครปฐมแสดงถึงความเลื่อมใสในพุทธศาสนาของชาวทวารวดี ๒.) ครูสอนเรื่องประติมากรรมสมัยศรีวิชัย ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	- ได้รับอิทธิพลทางศาสนาพุทธลัทธิมหายาน และศาสนาพราหมณ์-ฮินดู - นิยมสร้างรูปพระโพธิสัตว์มากกว่าพระพุทธรูป มีลักษณะสำคัญ คือ พระวรกายอวบอ้วน ได้สัดส่วน พระโอษฐ์เล็ก พระพักตร์คล้ายพระพุทธรูปเชียงแสน เมื่อสอนแล้ว ครูตั้งคำถามกับนักเรียนว่าเคยเห็นรูปพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร หรือไม่ <u>คำตอบนักเรียน</u> เคย <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า แล้วนักเรียนเห็นลักษณะเด่นใดบ้างในงานชิ้นนี้ <u>คำตอบนักเรียน</u> ลักษณะสัดส่วนของพระโพธิสัตว์มีความสง่างาม มีการบิดลำตัว และพระพักตร์ยิ้มมีความสุข	- ได้รับอิทธิพลทางศาสนาพุทธลัทธิมหายาน และศาสนาพราหมณ์-ฮินดู - นิยมสร้างรูปพระโพธิสัตว์มากกว่าพระพุทธรูป มีลักษณะสำคัญ คือ พระวรกายอวบอ้วน ได้สัดส่วน พระโอษฐ์เล็ก พระพักตร์คล้ายพระพุทธรูปเชียงแสน เมื่อสอนแล้ว ครูตั้งคำถามกับนักเรียนว่าเคยเห็นรูปพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร หรือไม่ <u>คำตอบนักเรียน</u> เคย <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า แล้วนักเรียนเห็นลักษณะเด่นใดบ้างในงานชิ้นนี้ <u>คำตอบนักเรียน</u> ลักษณะสัดส่วนของพระโพธิสัตว์มีความสง่างาม มีการบิดลำตัว และพระพักตร์ยิ้มมีความสุข			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศึกษาศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	คำตอบครู ครูตอบว่า ดีมาก แล้วนักเรียนรู้หรือไม่ว่าพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร คือผู้ใด คำตอบนักเรียน เป็นเทพ เทวดา คำตอบครู ครูตอบว่า ถูกแค่ส่วนเดียว ในความจริงนั้นพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรเป็นความเชื่อในลัทธิมหายาน ซึ่งนับถือพระโพธิสัตว์พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรก็คือเจ้าแม่กวนอิมในร่างผู้ชายนั่นเอง ๓.) ครูสอนเรื่องประติมากรรมสมัยลพบุรี ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้ - ได้รับอิทธิพลทางศาสนาพุทธลัทธิมหายาน และศาสนาพราหมณ์-ฮินดู - มีลักษณะคล้ายกับศิลปะขอมหรือศิลปะเขมร	คำตอบครู ครูตอบว่า ดีมาก แล้วนักเรียนรู้หรือไม่ว่าพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร คือผู้ใด คำตอบนักเรียน เป็นเทพ เทวดา คำตอบครู ครูตอบว่า ถูกแค่ส่วนเดียว ในความจริงนั้นพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรเป็นความเชื่อในลัทธิมหายาน ซึ่งนับถือพระโพธิสัตว์ พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรก็คือเจ้าแม่กวนอิมในร่างผู้ชายนั่นเอง ๓.) ครูสอนเรื่องประติมากรรมสมัยลพบุรี ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้ - ได้รับอิทธิพลทางศาสนาพุทธลัทธิมหายาน และศาสนาพราหมณ์-ฮินดู - มีลักษณะคล้ายกับศิลปะขอมหรือศิลปะเขมร			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	- พระพุทธรูปส่วนใหญ่เป็นนาคปรกปางสมาธิ ประทับนั่งเหนือขนดนาคนาคสามชั้น พระเศียรประดับศิราภรณ์ พระโอษฐ์แบะกว้าง แยมพระโอษฐ์แบบบายน เมื่อสอนแล้ว ครูตั้งคำถามกับนักเรียนว่า ประติมากรรมสมัยลพบุรี นักเรียนคิดว่าหน้าตาคลายคนประเทศใด <u>คำตอบนักเรียน</u> เขมร กัมพูชา <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง งานประติมากรรมยุคลพบุรีนั้น ได้รับอิทธิพลศิลปะที่มีแม่แบบจากเมืองพระนคร และศิลปะในลัทธิวัชรยานจากกัมพูชา เป็นต้น จึงมีลักษณะงานศิลปะแบบเขมร ๔.) ครูสอนเรื่องประติมากรรมสมัยเชียงแสน ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้	- พระพุทธรูปส่วนใหญ่เป็นนาคปรกปางสมาธิ ประทับนั่งเหนือขนดนาคนาคสามชั้น พระเศียรประดับศิราภรณ์ พระโอษฐ์แบะกว้าง แยมพระโอษฐ์แบบบายน เมื่อสอนแล้ว ครูตั้งคำถามกับนักเรียนว่า ประติมากรรมสมัยลพบุรี นักเรียนคิดว่าหน้าตาคลายคนประเทศใด <u>คำตอบนักเรียน</u> เขมร กัมพูชา <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง งานประติมากรรมยุคลพบุรีนั้น ได้รับอิทธิพลศิลปะที่มีแม่แบบจากเมืองพระนคร และศิลปะในลัทธิวัชรยานจากกัมพูชา เป็นต้น จึงมีลักษณะงานศิลปะแบบเขมร ๔.) ครูสอนเรื่องประติมากรรมสมัยเชียงแสน ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	- ได้รับอิทธิพลทางศาสนาพุทธลัทธิเถรวาท - ประติมากรรมเชียงแสนยุคแรกมีการสร้างพระพุทธรูปและภาพพระโพธิสัตว์หรือเทวดา ลักษณะพระพุทธรูปมีพระวรกายอวบอ้วน พระพักตร์กลม พระขนงโค้ง พระนาสิกโค้งงุ้ม พระโอษฐ์แคบเล็ก พระหนุเป็นปม ชายสังฆาฏิสั้น นั่งขัดสมาธิเพชรปางมารวิชัย - ประติมากรรมเชียงแสนยุคหลังได้รับอิทธิพลจากศิลปะสุโขทัย พระพักตร์ยาวเป็นรูปไข่ มากขึ้น พระรัศมีทำเป็นรูปเปลว ชายสังฆาฏิยาวจรดพระนาภี นั่งขัดสมาธิราบ เมื่อสอนแล้ว ครูตั้งคำถามกับนักเรียนว่า นักเรียนเคยเห็นประติมากรรมสมัยเชียงแสน	- ได้รับอิทธิพลทางศาสนาพุทธลัทธิเถรวาท - ประติมากรรมเชียงแสนยุคแรกมีการสร้างพระพุทธรูปและภาพพระโพธิสัตว์หรือเทวดา ลักษณะพระพุทธรูปมีพระวรกายอวบอ้วน พระพักตร์กลม พระขนงโค้ง พระนาสิกโค้งงุ้ม พระโอษฐ์แคบเล็ก พระหนุเป็นปม ชายสังฆาฏิสั้น นั่งขัดสมาธิเพชรปางมารวิชัย - ประติมากรรมเชียงแสนยุคหลังได้รับอิทธิพลจากศิลปะสุโขทัย พระพักตร์ยาวเป็นรูปไข่ มากขึ้น พระรัศมีทำเป็นรูปเปลว ชายสังฆาฏิยาวจรดพระนาภี นั่งขัดสมาธิราบ			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศิลปไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	แบบนี้ที่ใดบ้าง หรือพบเห็นแถวๆไหนในเมืองไทย <u>คำตอบนักเรียน</u> เห็นแถวภาคเหนือ <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง งานประติมากรรมยุคเชียงแสนเกิดขึ้นราวพุทธศตวรรษที่ ๑๖-๒๑ มีปรากฏแพร่หลายตามหัวเมืองต่างๆในภาคเหนือของประเทศไทย โดยมีแหล่งสำคัญอยู่ที่เมืองเชียงแสน ๕.) ครูสอนเรื่องประติมากรรมสมัยสุโขทัย ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้ - ได้รับอิทธิพลทางศาสนาพุทธลัทธิเถรวาทจากลังกา และศาสนาพราหมณ์-ฮินดู	เมื่อสอนแล้ว ครูตั้งคำถามกับนักเรียนว่า นักเรียนเคยเห็นประติมากรรมสมัยเชียงแสนแบบนี้ที่ใดบ้าง หรือพบเห็นแถวๆไหนในเมืองไทย <u>คำตอบนักเรียน</u> เห็นแถวภาคเหนือ <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง งานประติมากรรมยุคเชียงแสนเกิดขึ้นราวพุทธศตวรรษที่ ๑๖-๒๑ มีปรากฏแพร่หลายตามหัวเมืองต่างๆในภาคเหนือของประเทศไทย โดยมีแหล่งสำคัญอยู่ที่เมืองเชียงแสน ๕.) ครูสอนเรื่องประติมากรรมสมัยสุโขทัย ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้ - ได้รับอิทธิพลทางศาสนาพุทธลัทธิเถรวาทจากลังกา และศาสนาพราหมณ์-ฮินดู			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทย ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศิลปไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	- ศิลปะสุโขทัยจัดได้ว่าเป็นศิลปะไทยที่งดงามที่สุด และมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง - พระพุทธรูปมีลักษณะเด่นคือ พระรัศมีเป็นเปลวเพลิง ขมวดพระเกศาเป็นกันหอย พระพักตร์รูปไข่ พระขนงโก่ง พระนาสิกงุ้ม พระโอษฐ์อมยิ้มเล็กน้อย - พระพุทธรูปแบ่งเป็น 4 หมวด คือ หมวดใหญ่ วัดตระกวน พระพุทธชินราช และกำแพงเพชร ๖.) ครูสอนเรื่องประติมากรรมสมัยอยุธยา ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้ - ได้รับอิทธิพลทางศาสนาพุทธ ศิลปะขอม สุโขทัย และอู่ทอง - อยุธยาตอนต้น พระพุทธรูปมีลักษณะผสมผสานศิลปะทวารวดี ลพบุรี และ	- ศิลปะสุโขทัยจัดได้ว่าเป็นศิลปะไทยที่งดงามที่สุด และมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง - พระพุทธรูปมีลักษณะเด่นคือ พระรัศมีเป็นเปลวเพลิง ขมวดพระเกศาเป็นกันหอย พระพักตร์รูปไข่ พระขนงโก่ง พระนาสิกงุ้ม พระโอษฐ์อมยิ้มเล็กน้อย - พระพุทธรูปแบ่งเป็น 4 หมวด คือ หมวดใหญ่ วัดตระกวน พระพุทธชินราช และกำแพงเพชร ๖.) ครูสอนเรื่องประติมากรรมสมัยอยุธยา ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้ - ได้รับอิทธิพลทางศาสนาพุทธ ศิลปะขอม สุโขทัย และอู่ทอง - อยุธยาตอนต้น พระพุทธรูปมีลักษณะผสมผสานศิลปะทวารวดี			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศิลปวิทยาการ รักษาศิลปะ ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ศิลปะอุทธรณ์ พระพักตร์เป็น สี่เหลี่ยม มีไรพระศกเป็นกรอบ พระ ขนงเป็นเส้นคล้ายปีกนก - อยู่ยาดอนกลาง ได้รับอิทธิพลจาก ศิลปะสุโขทัย วงพระพักตร์เป็นรูปไข่ พระรัศมีตามแบบสุโขทัย ส่วนมาก นิยมทำพระพุทธรูปปางมารวิชัย นิยม สร้างพระพุทธรูปขนาดใหญ่ - อยู่ยาดอนปลาย นิยมสร้าง พระพุทธรูปทรงเครื่องแบบ พระมหากษัตริย์ โดยมีอยู่ ๒ แบบ คือ พระพุทธรูปทรงเครื่องใหญ่ และ พระพุทธรูปทรงเครื่องน้อย ๗.) ครูสอนเรื่องประติมากรรมสมัย รัตนโกสินทร์ ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้	ลพบุรี และศิลปะอุทธรณ์ พระพักตร์เป็นสี่เหลี่ยม มีไรพระศก เป็นกรอบ พระขนงเป็นเส้นคล้าย ปีกนก - อยู่ยาดอนกลาง ได้รับอิทธิพล จากศิลปะสุโขทัย วงพระพักตร์เป็น รูปไข่ พระรัศมีตามแบบสุโขทัย ส่วนมากนิยมทำพระพุทธรูปปาง มารวิชัย นิยมสร้างพระพุทธรูป ขนาดใหญ่ - อยู่ยาดอนปลาย นิยมสร้าง พระพุทธรูปทรงเครื่องแบบ พระมหากษัตริย์ โดยมีอยู่ ๒ แบบ คือ พระพุทธรูปทรงเครื่องใหญ่ และพระพุทธรูปทรงเครื่องน้อย ๗.) ครูสอนเรื่องประติมากรรมสมัย รัตนโกสินทร์ ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	- เริ่มตั้งแต่สถาปนากรุงรัตนโกสินทร์เมื่อ พ.ศ. 2324 จนถึงปัจจุบัน - สมัยรัชกาลที่ 1-3 นิยมสร้างประติมากรรมตามแบบประเพณีนิยมที่ทำกันมาแต่อดีตของไทย เป็นยุคที่เริ่มสถาปนากรุงรัตนโกสินทร์ จึงมีการสร้างพระพุทธรูปค่อนข้างน้อย พระพุทธรูปมักมีลักษณะใบหน้านิ่ง คล้ายหุ่น - สมัยรัชกาลที่ 4-5 การปั้นหล่อพระพุทธรูปมีลักษณะใกล้เคียงความเป็นมนุษย์ ปั้นจีวรเป็นริ้ว บนพระเศียรไม่มีต่อมพระเมาลี - สมัยรัชกาลที่ 6 จนถึงปัจจุบัน เกิดแนวความคิดใหม่ในการสร้างสรรค์ศิลปะเพื่อสาธารณะประโยชน์มากขึ้น ได้รับอิทธิพลจากตะวันตก	- เริ่มตั้งแต่สถาปนากรุงรัตนโกสินทร์เมื่อ พ.ศ. 2324 จนถึงปัจจุบัน - สมัยรัชกาลที่ 1-3 นิยมสร้างประติมากรรมตามแบบประเพณีนิยมที่ทำกันมาแต่อดีตของไทย เป็นยุคที่เริ่มสถาปนากรุงรัตนโกสินทร์ จึงมีการสร้างพระพุทธรูปค่อนข้างน้อย พระพุทธรูปมักมีลักษณะใบหน้านิ่ง คล้ายหุ่น - สมัยรัชกาลที่ 4-5 การปั้นหล่อพระพุทธรูปมีลักษณะใกล้เคียงความเป็นมนุษย์ ปั้นจีวรเป็นริ้ว บนพระเศียรไม่มีต่อมพระเมาลี - สมัยรัชกาลที่ 6 จนถึงปัจจุบัน เกิดแนวความคิดใหม่ในการสร้างสรรค์ศิลปะเพื่อสาธารณะประโยชน์มากขึ้น			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ไทย ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	เป็นงานประติมากรรมร่วมสมัยที่สื่อ ความหมายผ่านทั้งรูปทรงที่เหมือนจริง และเป็นนามธรรม	ชิ้น ได้รับอิทธิพลจากตะวันตก เป็นงานประติมากรรมร่วมสมัยที่ สื่อความหมายผ่านทั้งรูปทรงที่ เหมือนจริงและเป็นนามธรรม			
	ขั้นปฏิบัติ (๒๐ นาที) ๑. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนสร้างสรรค์ ผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ไทย” โดยเป็น โจทย์ที่ให้นักเรียนเลือกความเป็นไทยและ ตะวันตกในรูปแบบต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสม ศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยมีเป้าหมายความ คืบหน้าร้อยละ ๕๐	๑. นักเรียนสร้างสรรค์ผลงาน “ผสมศาสตร์ ศิลป์ไทย” โดยเป็นโจทย์ที่ให้นักเรียน เลือกความเป็นไทยและตะวันตกในรูปแบบ ต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทย สากล โดยมีเป้าหมายความคืบหน้าร้อยละ ๕๐			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูทบทวนความรู้ความเข้าใจ เรื่อง ประติมากรรมไทยในแต่ละยุคสมัย โดยให้ นักเรียนดูภาพประติมากรรมไทย และสอบถาม ว่าข้อใดถูกต้อง เพราะอะไร	๑. นักเรียนฟังครูทบทวนความรู้ความเข้าใจ เรื่องประติมากรรมไทยในแต่ละยุคสมัย โดยให้นักเรียนดูภาพประติมากรรมไทย และสอบถามว่าข้อใดถูกต้อง เพราะอะไร			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	คำถามครู ข้อ ๑ จากการดูพุทธลักษณะแล้ว ผลงานชิ้นนี้เป็นประติมากรรมยุคใด ก. สุโขทัย ข. อโยธยา ค. ลพบุรี ง. รัตนโกสินทร์ คำตอบนักเรียน ค. ลพบุรี คำตอบครู ถูกต้อง คำถามครู เพราะเหตุใดผลงานชิ้นนี้จึงเป็นสมัย ลพบุรี คำตอบนักเรียน เพราะมีลักษณะพระพักต์ คล้ายเขมร คำตอบครู ถูกต้อง พระชนงต่อกันเป็นปีกกา พระเศวตมาลาเป็นต่อมพูน และพระพักต์เหลี่ยมแบบเขมร คำถามครู ข้อ ๒ จากการดูพุทธลักษณะแล้ว ผลงานชิ้นนี้เป็นประติมากรรมยุคใด	คำถามครู ข้อ ๑ จากการดูพุทธลักษณะแล้ว ผลงานชิ้นนี้เป็นประติมากรรมยุคใด ก. สุโขทัย ข. อโยธยา ค. ลพบุรี ง. รัตนโกสินทร์ คำตอบนักเรียน ค. ลพบุรี คำตอบครู ถูกต้อง คำถามครู เพราะเหตุใดผลงานชิ้นนี้จึงเป็น สมัยลพบุรี คำตอบนักเรียน เพราะมีลักษณะพระพักต์ คล้ายเขมร คำตอบครู ถูกต้อง พระชนงต่อกันเป็นปีกกา พระเศวตมาลาเป็นต่อมพูน และพระพักต์เหลี่ยมแบบเขมร คำถามครู ข้อ ๒ จากการดูพุทธลักษณะแล้ว ผลงานชิ้นนี้เป็นประติมากรรมยุคใด			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศิลปวิทยาการ รหัสนักเรียน ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ก. สุขุขทัย ข. อยุธยา ค. ลพบุรี ง. รัตนโกสินทร์ <u>คำตอบนักเรียน ค. อยุธยา</u> <u>คำตอบครู ถูกต้อง</u> <u>คำถามครู</u> เพราะเหตุใดผลงานชิ้นนี้จึงเป็นสมัย อยุธยา <u>คำตอบนักเรียน</u> เพราะมีลักษณะพระพักต์ เหลี่ยม ทรงเครื่องกษัตริย์ <u>คำตอบครู</u> ถูกต้อง มีพระพักต์เหลี่ยม พระ วรกายแข็งแรงกำยำ ทรงเครื่องกษัตริย์ตาม แบบที่พระพุทธเจ้าโปรดพญาชมพูบดี ๒. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนสร้างสรรค์ ผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย” โดยเป็น โจทย์ที่ให้นักเรียนเลือกความเป็นไทยและ	ก. สุขุขทัย ข. อยุธยา ค. ลพบุรี ง. รัตนโกสินทร์ <u>คำตอบนักเรียน ค. อยุธยา</u> <u>คำตอบครู ถูกต้อง</u> <u>คำถามครู</u> เพราะเหตุใดผลงานชิ้นนี้จึงเป็น สมัยอยุธยา <u>คำตอบนักเรียน</u> เพราะมีลักษณะพระพักต์ เหลี่ยม ทรงเครื่องกษัตริย์ <u>คำตอบครู</u> ถูกต้อง มีพระพักต์เหลี่ยม พระ วรกายแข็งแรงกำยำ ทรงเครื่องกษัตริย์ตาม แบบที่พระพุทธเจ้าโปรดพญาชมพูบดี ๒. นักเรียนสร้างสรรค์ผลงาน “ผสมศาสตร์ ศิลป์ถิ่นไทย” โดยเป็นโจทย์ที่ให้นักเรียน เลือกความเป็นไทยและตะวันตกในรูปแบบ			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

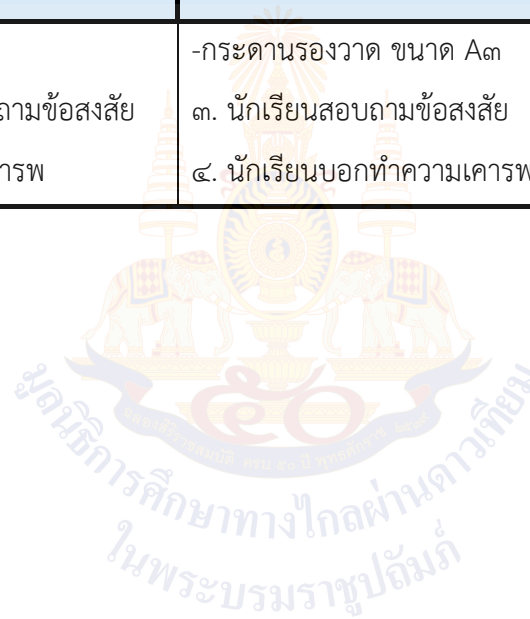
จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	ตะวันตกในรูปแบบต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสม ศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยมีเป้าหมายความ คืบหน้าร้อยละ ๕๐ อุปกรณ์สำหรับสร้างสรรค์ผลงาน ผสมศาสตร์ ศิลป์ไทยสากล - ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์ - พู่กัน ๓ ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ - จานสี - ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว - กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓	ต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทย สากล โดยมีเป้าหมายความคืบหน้าร้อยละ ๕๐ อุปกรณ์สำหรับสร้างสรรค์ผลงาน ผสม ศาสตร์ศิลป์ไทยสากล - ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์ - พู่กัน ๓ ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ - จานสี - ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว - กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๑

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๓. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. ครูให้นักเรียนบอกทำความเข้าใจ	-กระดานรองวาด ขนาด A๓ ๓. นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. นักเรียนบอกทำความเข้าใจ			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๑
๒. ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย
๓. ใบงานที่ ๖ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. เข้าใจเรื่องการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย	๑. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ไทยในแต่ละยุคสมัยโดยการตั้งคำถามตลอดการบรรยาย เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ๒. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัย เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจถึงความเชื่อมโยงกันและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ไทยในแต่ละยุคสมัย	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ๒) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ๒. สร้างสรรค์ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทยด้วยสีโปสเตอร์	๑. ครูมีคำถามให้นักเรียนตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียนตลอดการเรียนการสอน เพื่อนักเรียนสามารถอภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ๒. การสร้างสรรค์ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทยด้วยสีโปสเตอร์	๑. แบบสังเกต ๒. แบบประเมินผลงาน	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ๒) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย	๑. ประเมินจากการพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และ	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิดหรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)	๒. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๒. แบบประเมินผลงาน	ระดับคุณภาพ “ผ่าน” ๒. ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อการวัดและ ประเมินผล	คะแนน/เกณฑ์การประเมินผล			
	๔	๓	๒	๑
๑. มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียม อุปกรณ์การเรียน มาครบ	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมา มากกว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมาน้อย กว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนสาย เกิน ๑๐ นาที
๒. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน และให้ความ ร่วมมือในการ ตอบคำถาม	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน	ตั้งใจเรียนบางเวลา	ไม่ตั้งใจเรียน
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สร้างสรรค์ผลงาน ได้ครบถ้วนตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	ไม่ปรากฏความ คืบหน้าของ ผลงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๒-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๙-๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖-๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๓-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

*หมายเหตุ : คู่มือคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง ศีลขาศสตร์ศัลป์ถ์นไทย

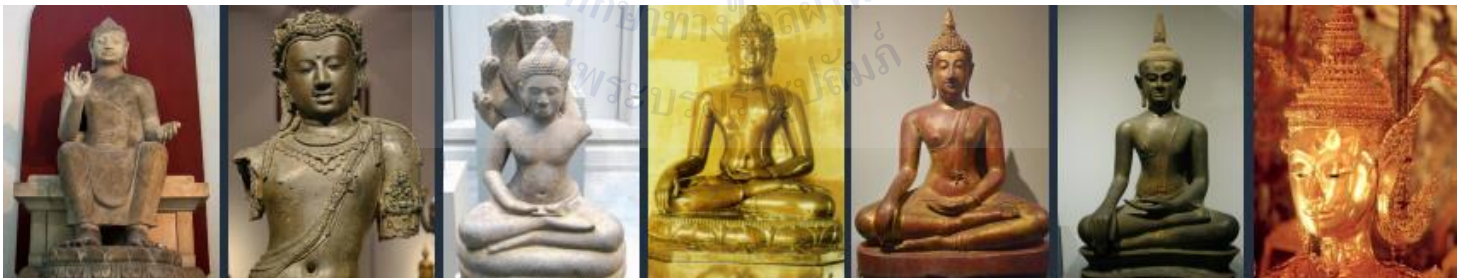
หน่วยการเรยนรู้ที่ ๒ เรือง ศีลขาศสตร์ศัลป์ไทยสากล

แผนการจัดการเรยนรู้ที่ ๗ เรือง ผสมศาสตร์ศัลป์ถ์นไทย ๑

รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศัลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรยนที่ ๒ ชั้นมัธยมศีกษาปีที่ ๒

ประติมากรรมไทย คือ ผลงานศัลปะที่แสดงออกโดยกรรมวิธี การปั้น การแกะสลัก การหล่อ หรือการประกอบ เข้าเป็นรูปทรง ๓ มิติ ซึ่งมีแบบอย่างเป็นของไทยโดยเฉพาะ วัสดุที่ใช้ในการสร้างมักจะเป็น ดิน ปูน หิน อิฐ โลหะ ไม้ งาม้าง เขาสัตว์ กระดุก ฯลฯ มักทำเป็นลวดลายประกอบกับสถาปัตยกรรม เช่น ลวดลายปูนปั้น ลวดลายแกะสลักประดับตามอาคารบ้านเรือน โบสถ์ วิหาร พระราชวัง ฯลฯ ซึ่งประติมากรรมไทยแบ่งตามยุคสมัยต่างๆได้ ดังนี้

๑. ทวารวดี
๒. ศรีวิชัย
๓. ลพบุรี
๔. เชียงแสน
๕. สุโขทัย
๖. อโยธยา
๗. รัตนโกสินทร์

งานประติมากรรม

๑. สมัยทวารวดี

1.1 พระพุทธรูปนั่งห้อยพระบาทปางแสดงปฐมเทศนา จังหวัดนครปฐม
และ 1.2 ธรรมจักรวงกลม ศิลปะทวารวดี

ยุคสมัย	ลักษณะของงานประติมากรรม
ทวารวดี พุทธศตวรรษที่ 12 - 16	- ได้รับอิทธิพลทางศาสนาพุทธและศาสนาพราหมณ์-ฮินดู - ลักษณะพระพุทธรูปได้รับอิทธิพลมาจากศิลปะอินเดีย ผสมกับศิลปะพื้นเมือง คือ พระพักตร์กลมแป้น พระขนงต่อกันเป็นรูปปีกกา พระนาสิกแบน พระโอษฐ์หนา ต่อมาในช่วงสมัยทวารวดีตอนปลายได้รับอิทธิพลจากศิลปะเขมร

๒. สมัยศรีวิชัย

2.1 พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร พบที่วัดเวียง อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ยุคสมัย	ลักษณะของงานประติมากรรม
ศรีวิชัย พุทธศตวรรษ ที่ 13 - 18	- ได้รับอิทธิพลทางศาสนาพุทธลัทธิมหายาน และศาสนาพราหมณ์-ฮินดู - นิยมสร้างรูปพระโพธิสัตว์มากกว่าพระพุทธรูป มีลักษณะสำคัญ คือ พระวรกายอวบอ้วน ได้สัดส่วน พระโอษฐ์เล็ก พระพักตร์คล้ายพระพุทธรูปเชียงแสน

๓. สมัยลพบุรี

3.1 พระพุทธรูปปางนาคปรก และ 3.2 พระพุทธรูปปางสมาธิ ศิลปะลพบุรี

3.3 พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร ศิลปะลพบุรี

ยุคสมัย	ลักษณะของงานประติมากรรม
ลพบุรี พุทธศตวรรษที่ 16 - 18	- ได้รับอิทธิพลทางศาสนาพุทธลัทธิมหายาน และศาสนาพราหมณ์-ฮินดู - มีลักษณะคล้ายกับศิลปะขอมหรือศิลปะเขมร - พระพุทธรูปส่วนใหญ่เป็นนาคปรกปางสมาธิ ประทับนั่งเหนือขนดนาคนาคสามชั้น พระเศียรประดับศิราภรณ์ พระโอษฐ์แบะกว้าง แยมพระโอษฐ์แบบบายน

๔. สมัยเชียงแสน

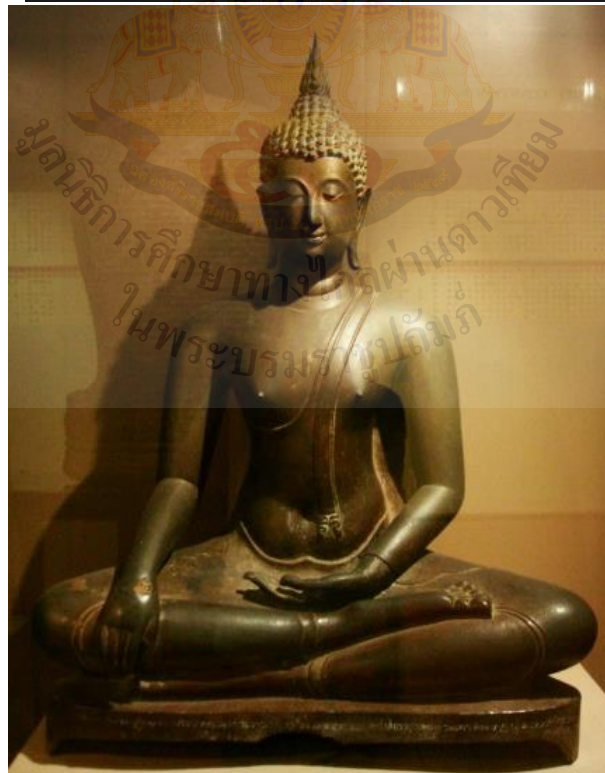
4.1 พระศากยสิงห์ พระพุทธรูปสำริดปางมารวิชัย ศิลปะสมัยเชียงแสน

ยุคสมัย	ลักษณะของงานประติมากรรม
เชียงแสน พุทธศตวรรษ ที่ 18 - 24	- ได้รับอิทธิพลทางศาสนาพุทธลัทธิเถรวาท - ประติมากรรมเชียงแสนยุคแรกมีการสร้างพระพุทธรูปและภาพพระโพธิสัตว์หรือเทวดา ลักษณะพระพุทธรูปมีพระวรกายอวบอ้วน พระพักตร์กลม พระขนงโก่ง พระนาสิกโค้งงุ้ม พระโอษฐ์แคบเล็ก พระหนุเป็นปม ชายสังฆาฏิสั้น นั่งขัดสมาธิเพชรปางมารวิชัย - ประติมากรรมเชียงแสนยุคหลังได้รับอิทธิพลจากศิลปะสุโขทัย พระพักตร์ยาวเป็นรูปไข่มากขึ้น พระรัศมีทำเป็นรูปเปลว ชายสังฆาฏิยาวจรดพระนาภี นั่งขัดสมาธิราบ

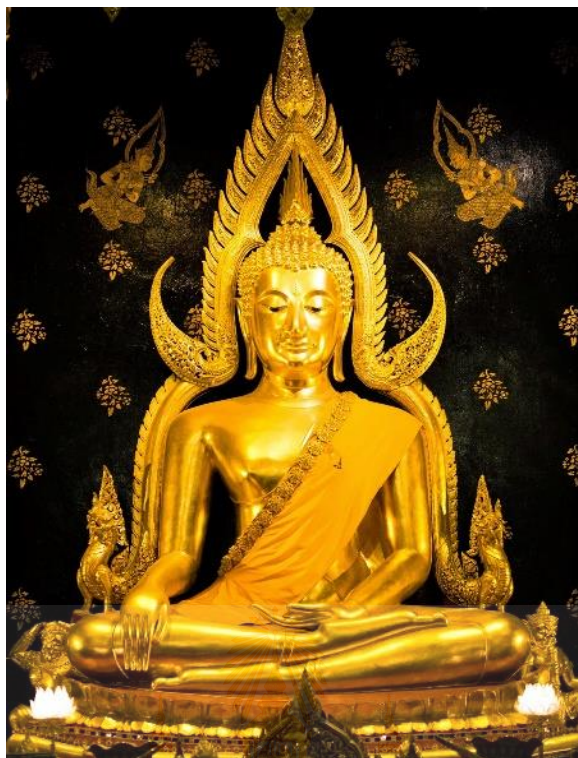
4.2 และ 4.3 ภาพเทวดาประดับหอไตรวัด พระสิงห์ จังหวัดเชียงใหม่

๕. สมัยสุโขทัย

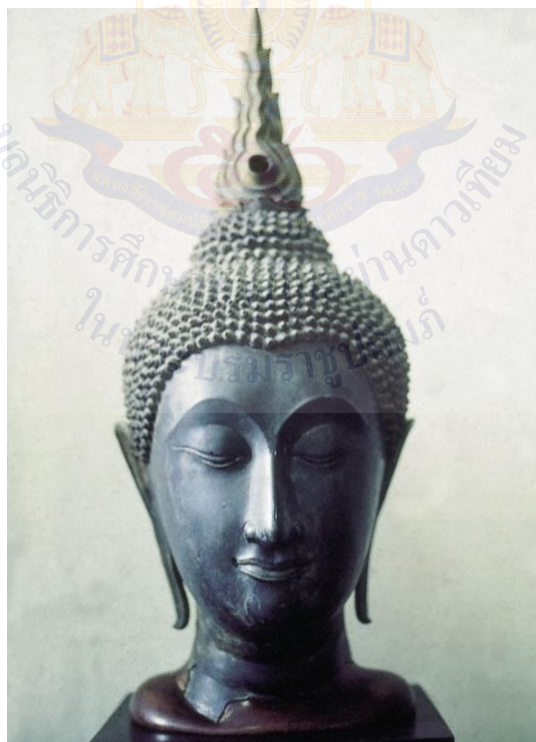

2.2 พระพุทธรูปหมวดวัดตระกวน และ

2.3 5.2 พระพุทธรูปหมวดใหญ่

5.3 พระพุทธรูปหมวดพระพุทธรชินราช

5.4 พระพุทธรูปหมวดกำแพงเพชร

5.6 เทวรูปพระนารายณ์ และ 5.7 เทวรูปพระอิศวร ศิลปะสุโขทัย

ยุคสมัย	ลักษณะของงานประติมากรรม
สุโขทัย พุทธศตวรรษ ที่ 18 - 20	- ได้รับอิทธิพลทางศาสนาพุทธลัทธิเถรวาทจากลังกา และศาสนาพราหมณ์-ฮินดู - ศิลปะสุโขทัยจัดได้ว่าเป็นศิลปะไทยที่งดงามที่สุด และมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง - พระพุทธรูปมีลักษณะเด่นคือ พระรัศมีเป็นเปลวเพลิง ขมวดพระเกศาเป็นก้นหอย พระพักตร์รูปไข่ พระขนงโก่ง พระนาสิกงุ้ม พระโอษฐ์อมยิ้มเล็กน้อย - พระพุทธรูปแบ่งเป็น 4 หมวด คือ หมวดใหญ่ วัดตระกวน พระพุทธชินราช และกำแพงเพชร

๖. สมัยอยุธยา

6.1 พระพุทธรูปอุ้มทอง ปางมารวิชัย ศิลปะอยุธยาตอนต้น

6.2 พระมงคลบพิตร ศิลปะอยุธยาตอนกลาง

6.3 พระพุทธรูปนิมิตวิชิตมารโมลีศรีสรรเพชญ์บรมไตรโลกนาถ วัดหน้าพระเมรุ ศิลปะอยุธยาตอนปลาย

ยุคสมัย	ลักษณะของงานประติมากรรม
อยุธยา พุทธศตวรรษ ที่ 19 - 24	- ได้รับอิทธิพลทางศาสนาพุทธ ศิลปะขอม สุโขทัย และอู่ทอง - อยุธยาตอนต้น พระพุทธรูปมีลักษณะผสมผสานศิลปะทวารวดี ลพบุรี และศิลปะอู่ทอง พระพักตร์เป็นสี่เหลี่ยม มีไรพระศกเป็นกรอบ พระขนงเป็นเส้นคล้ายปีกนก - อยุธยาตอนกลาง ได้รับอิทธิพลจากศิลปะสุโขทัย วงพระพักตร์เป็นรูปไข่ พระรัศมีตามแบบสุโขทัย ส่วนมากนิยมทำพระพุทธรูปปางมารวิชัย นิยมสร้างพระพุทธรูปขนาดใหญ่ - อยุธยาตอนปลาย นิยมสร้างพระพุทธรูปทรงเครื่องแบบพระมหากษัตริย์ โดยมีอยู่ 2 แบบ คือ พระพุทธรูปทรงเครื่องใหญ่ และพระพุทธรูปทรงเครื่องน้อย

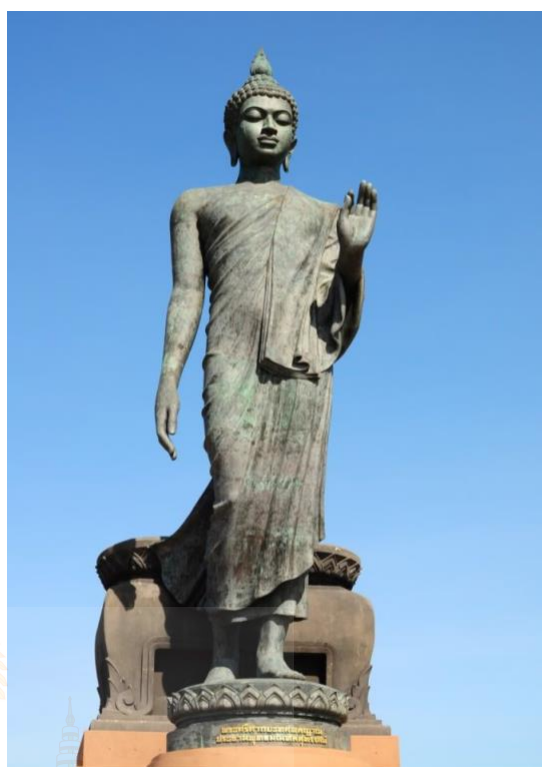
๗. สมัยรัตนโกสินทร์

7.11 พระพุทธรูปตรีโลกเชษฐ์ และ 7.12 พระพุทธรูปอดฟ้าจุฬาโลก

7.21 พระสัมพุทธพรณี และ 7.22 พระพุทธรูปคันธารราษฎร์ ปางขอฝน

7.31 ผลงานประติมากรรมร่วมสมัย “มนุษย์กับความปรารถนา”
และ 7.32 พระศรีศากยเทศพลญาณ ประธานพุทธมณฑลสุพรรณ

ยุคสมัย	ลักษณะของงานประติมากรรม
รัตนโกสินทร์ พ.ศ. 2324 จนถึง ปัจจุบัน	- เริ่มตั้งแต่สถาปนากรุงรัตนโกสินทร์เมื่อ พ.ศ. 2324 จนถึงปัจจุบัน - สมัยรัชกาลที่ 1-3 นิยมสร้างประติมากรรมตามแบบประเพณีนิยมที่ทำกันมาแต่อดีตของไทย เป็นยุคที่เริ่มสถาปนากรุงรัตนโกสินทร์ จึงมีการสร้างพระพุทธรูปค่อนข้างน้อย พระพุทธรูปมักมีลักษณะใบหน้านิ่งคล้ายหุ่น - สมัยรัชกาลที่ 4-5 การปั้นหล่อพระพุทธรูปมีลักษณะใกล้เคียงความเป็นมนุษย์ ปั้นจีวรเป็นริ้วบนพระเศียรไม่มีต่อมพระเมาลี - สมัยรัชกาลที่ 6 จนถึงปัจจุบัน เกิดแนวความคิดใหม่ในการสร้างสรรค์ศิลปะเพื่อสาธารณะประโยชน์มากขึ้น ได้รับอิทธิพลจากตะวันตก เป็นงานประติมากรรมร่วมสมัยที่สื่อความหมายผ่านทั้งรูปทรงที่เหมือนจริงและเป็นนามธรรม

อ้างอิง

จิระพัฒน์ พิตรปรีชา, โลกศิลปะศตวรรษที่ 20. กรุงเทพมหานคร : เมืองโบราณ, 2552.

ศิลป์ พีระศรี. ประวัติศาสตร์และแบบอย่างศิลปะโดยสังเขป. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.

ใบงานที่ ๖ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๑
 รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

วัตถุประสงค์ ให้นักเรียนสร้างผลงานออกแบบกรอบข้อความโดยใช้ศิลปะไทยด้วยสีโปสเตอร์

คำสั่ง ให้นักเรียนนำอุปกรณ์ที่จะใช้ในการสร้างงานศิลปะมาในสัปดาห์ต่อไป

อุปกรณ์

- ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์
- พู่กัน 3 ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ - จานสี
- ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว
- กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓

เงื่อนไขการทำงาน ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย โดยมีเป้าหมายความคืบหน้าร้อยละ ๕๐

คะแนนเต็ม

๑. ความถูกต้องของชิ้นงาน	๕	คะแนน
๒. ความคิดสร้างสรรค์	๕	คะแนน
๓. ความงาม	๕	คะแนน
๔. องค์ประกอบของผลงาน	๕	คะแนน
๕. ความเรียบร้อยของผลงาน	๕	คะแนน
๖. ความสมบูรณ์ของผลงาน	๕	คะแนน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๒

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ศักยภาพศิลปไทยสากล	
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๓ วาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลายในการสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ
- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๒ บรรยายถึงการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย โดยเน้นถึงแนวคิด และเนื้อหาของงาน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ทัศนศิลป์ไทยและทัศนศิลป์ท้องถิ่นไทย มีรากฐานยาวนาน สะท้อนถึงวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อทางศาสนา และวิถีชีวิตของคนไทย มีการพัฒนาและผสมผสานอิทธิพลจากต่างชาติและท้องถิ่นต่าง ๆ จนกลายเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ การนำรูปแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและท้องถิ่นไทย มาใช้ในการสร้างงานศิลปะ กรอบข้อความ ด้วยเทคนิคที่หลากหลาย

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

๑. เข้าใจเรื่องการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย
๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย
๒. สร้างสรรค์ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยด้วยสีโปสเตอร์

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒)

๕.๒ กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๘ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๒

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิดเห็น รู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวก และลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและบอกให้นักเรียนทำความเคารพ ๒. ครูนำเข้าสู่บทเรียน ด้วยการให้นักเรียนดูกระบวนการทำงาน“ออกแบบกรอบข้อความ” เมื่อดูขั้นตอนการทำงานจบแล้ว ครูสอบถามเพื่อความเข้าใจว่า นักเรียนเห็นอะไรในภาพบ้าง <u>คำตอบนักเรียน</u> เห็นกินรี ฝัตาโชน ตัวมอมแม่น้ำ และวัดวาอาราม <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง แล้วนักเรียนคิดว่างานชิ้นนี้มีการจัดองค์ประกอบอย่างไร และมีจุดเด่นอย่างไร <u>คำตอบนักเรียน</u> งานชิ้นนี้มีการจัดองค์ประกอบที่สมดุลกันทั้งซ้าย ขวา มีจุดเด่นที่	๑. นักเรียนบอกทำความเคารพ ๒. นักเรียนดูกระบวนการทำงาน“ออกแบบกรอบข้อความ” เมื่อดูขั้นตอนการทำงานจบแล้ว ครูสอบถามเพื่อความเข้าใจว่า นักเรียนเห็นอะไรในภาพบ้าง <u>คำตอบนักเรียน</u> เห็นกินรี ฝัตาโชน ตัวมอมแม่น้ำ และวัดวาอาราม <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง แล้วนักเรียนคิดว่างานชิ้นนี้มีการจัดองค์ประกอบอย่างไร และมีจุดเด่นอย่างไร <u>คำตอบนักเรียน</u> งานชิ้นนี้มีการจัดองค์ประกอบที่สมดุลกันทั้งซ้าย ขวา มี	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๑ ๒. ใบงานที่ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย	ผลงาน ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย	วิธีวัด ๑. การเข้าชั้นเรียน และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เครื่องมือวัด ๑. เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เกณฑ์การประเมิน มีคะแนน ๔ ระดับ คือ ดีมาก ดี

แผนการจัดการเรียนรู้ ๘ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๒

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒) ด้านความรู้ ๑. เข้าใจเรื่องการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ด้านทักษะกระบวนการ ๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ๒. สร้างสรรค์ผลงานผสม	การวางองค์ประกอบของภาพ ที่มีการให้จุดเด่นคือ กินรี <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง งานชิ้นนี้มีการจัดองค์ประกอบที่สมดุลกันทั้งซ้าย ขวา ซึ่งเรียกว่าเป็นดุลยภาพแบบสมมาตร มีจุดเด่นที่ตัวกินรีและตัวมอม ซึ่งอยู่ทางขวาและซ้ายของภาพ ใช้โทนสีน้ำตาลการคุมโทนของภาพ <u>คำตอบนักเรียน</u> ดูจากลักษณะงานว่ามีความนูนกว่าภาพวาดหรือไม่ บางชิ้นก็ลอยตัว <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง งานประติมากรรมคืองานที่มีมิติ แต่ภาพวาดจะแบน ไม่มีมิติความลึก หลังจากนั้น ครูจึงสรุปว่า ในการทำงานออกแบบกรอบข้อความชิ้นนี้ ขอให้นักเรียนคำนึงถึงการจัดองค์ประกอบที่สวยงาม และ	จุดเด่นที่การวางองค์ประกอบของภาพ ที่มีการให้จุดเด่นคือ กินรี <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง งานชิ้นนี้มีการจัดองค์ประกอบที่สมดุลกันทั้งซ้าย ขวา ซึ่งเรียกว่าเป็นดุลยภาพแบบสมมาตร มีจุดเด่นที่ตัวกินรี และตัวมอม ซึ่งอยู่ทางขวาและซ้ายของภาพ ใช้โทนสีน้ำตาลการคุมโทนของภาพ <u>คำตอบนักเรียน</u> ดูจากลักษณะงานว่ามีความนูนกว่าภาพวาดหรือไม่ บางชิ้นก็ลอยตัว <u>คำตอบครู</u> ครูตอบว่า ถูกต้อง งานประติมากรรมคืองานที่มีมิติ แต่ภาพวาดจะแบน ไม่มีมิติความลึก หลังจากนั้น ครูจึงสรุปว่า ในการทำงานออกแบบกรอบข้อความชิ้นนี้ ขอให้นักเรียน			พอใช้ ปรับปรุง เกณฑ์การผ่านตั้งแต่ระดับพอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ ๘ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๒

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลภาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทยด้วยสี โปสเตอร์ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม ๑. เห็นความสำคัญและ ตระหนักถึงคุณค่าของ ทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุค สมัย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สมดุลกัน ซึ่งในวันนี้ นักเรียนจะได้ทำงานใน ลำดับต่อไป	คำนึงถึงการจัดองค์ประกอบที่สวยงาม และ สมดุลกัน ซึ่งในวันนี้ นักเรียนจะได้ทำงานใน ลำดับต่อไป			
	ขั้นสอน (๐ นาที)				
	ขั้นปฏิบัติ (๓๕ นาที) ๑. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนสร้างสรรค์ ผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย” โดยเป็น โจทย์ที่ให้นักเรียนเลือกความเป็นไทยและ ตะวันตกในรูปแบบต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสม ศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยมีเป้าหมายความ คืบหน้าร้อยละ ๘๐	๑. นักเรียนสร้างสรรค์ผลงาน “ผสมศาสตร์ ศิลป์ถิ่นไทย” โดยเป็นโจทย์ที่ให้นักเรียน เลือกความเป็นไทยและตะวันตกในรูปแบบ ต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทย สากล โดยมีเป้าหมายความคืบหน้าร้อยละ ๘๐			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงการ สร้างสรรค์ผลงาน	๑. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงการ สร้างสรรค์ผลงาน			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๘ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๒

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศิลปถิ่นไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	๒. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย” โดยเป็นโจทย์ที่ให้นักเรียนเลือกความเป็นไทยและตะวันตกในรูปแบบต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยมีเป้าหมายความคืบหน้าร้อยละ ๘๐ อุปกรณ์สำหรับสร้างสรรค์ผลงาน ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล - ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์ - พู่กัน ๓ ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ - จานสี - ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว	๒. นักเรียนสร้างสรรค์ผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย” โดยเป็นโจทย์ที่ให้นักเรียนเลือกความเป็นไทยและตะวันตกในรูปแบบต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยมีเป้าหมายความคืบหน้าร้อยละ ๘๐ อุปกรณ์สำหรับสร้างสรรค์ผลงาน ผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากล - ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์ - พู่กัน ๓ ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ - จานสี - ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๘ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๒

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	- กระจายร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓ ๓. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. ครูให้นักเรียนบอกทำความเข้าใจ	- กระจายร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓ ๓. นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. นักเรียนบอกทำความเข้าใจ			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๒
๒. ใบงานที่ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. เข้าใจเรื่องการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย	๑. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ไทยในแต่ละยุคสมัยโดยการตั้งคำถามตลอดการบรรยาย เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ๒. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัย เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจถึงความเชื่อมโยงกันและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ไทยในแต่ละยุคสมัย	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ๒) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ๒. สร้างสรรค์ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทยด้วยสีโปสเตอร์	๑. ครูมีคำถามให้นักเรียนตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียนตลอดการเรียนการสอน เพื่อนักเรียนสามารถอภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ๒. การสร้างสรรค์ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทยด้วยสีโปสเตอร์	๑. แบบสังเกต ๒. แบบประเมินผลงาน	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ๒) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย	๑. ประเมินจากการพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และ	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิดหรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)	๒. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๒. แบบประเมินผลงาน	ระดับคุณภาพ “ผ่าน” ๒. ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อการวัดและ ประเมินผล	คะแนน/เกณฑ์การประเมินผล			
	๔	๓	๒	๑
๑. มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียม อุปกรณ์การเรียน มาครบ	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมา มากกว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมาน้อย กว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนสาย เกิน ๑๐ นาที
๒. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน และให้ความ ร่วมมือในการ ตอบคำถาม	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน	ตั้งใจเรียนบางเวลา	ไม่ตั้งใจเรียน
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สร้างสรรค์ผลงาน ได้ครบถ้วนตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	ไม่ปรากฏความ คืบหน้าของ ผลงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๒-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๙-๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖-๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๓-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

*หมายเหตุ : คู่มือคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานที่ ๗ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ศีรษะศาสตร์ศิลป์ไทยสากล
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๒
 รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

วัตถุประสงค์ ให้นักเรียนสร้างผลงานออกแบบกรอบข้อความโดยใช้ศิลปะไทยด้วยสีโปสเตอร์

คำสั่ง ให้นักเรียนนำอุปกรณ์ที่จะใช้ในการสร้างงานศิลปะมาในสัปดาห์ต่อไป

อุปกรณ์

- ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์
- พู่กัน 3 ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ - จานสี
- ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว
- กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓

เงื่อนไขการทำงาน ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย โดยมีเป้าหมายความคืบหน้าร้อยละ ๘๐

คะแนนเต็ม

๑. ความถูกต้องของชิ้นงาน	๕	คะแนน
๒. ความคิดสร้างสรรค์	๕	คะแนน
๓. ความงาม	๕	คะแนน
๔. องค์ประกอบของผลงาน	๕	คะแนน
๕. ความเรียบร้อยของผลงาน	๕	คะแนน
๖. ความสมบูรณ์ของผลงาน	๕	คะแนน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๓

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ศักยภาพศิลปไทยสากล	
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๓ วาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลายในการสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ
- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๒ บรรยายถึงการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย โดยเน้นถึงแนวคิด และเนื้อหาของงาน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ทัศนศิลป์ไทยและทัศนศิลป์ท้องถิ่นไทย มีรากฐานยาวนาน สะท้อนถึงวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อทางศาสนา และวิถีชีวิตของคนไทย มีการพัฒนาและผสมผสานอิทธิพลจากต่างชาติและท้องถิ่นต่าง ๆ จนกลายเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ การนำรูปแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและท้องถิ่นไทย มาใช้ในการสร้างงานศิลปะ กรอบข้อความ ด้วยเทคนิคที่หลากหลาย

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)
๑. เข้าใจเรื่องการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย
 ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย
๒. สร้างสรรค์ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยด้วยสีโปสเตอร์

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ

(๑.๑.๒)

๕.๒ กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ๖.๑ มีวินัย
- ๖.๒ ใฝ่เรียนรู้
- ๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๙ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๓

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลภาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิด กับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวก และลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิด สร้างสรรค์ ประมวลทบทวน ความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่คิด หรือสามารถ จินตนาการความคิดแปลกใหม่ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการ ขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการ สร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอ และอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและบอกให้นักเรียน ทำความเคารพ ๒. ให้นักเรียนสำรวจอุปกรณ์สำหรับ สร้างสรรค์ผลงาน ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย - ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์ - พู่กัน ๓ ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ - จานสี - ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว - กระดาษร่อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓ ๓. ครูสำรวจผลงานของนักเรียนที่น่าสนใจ และ	๑. นักเรียนบอกทำความเคารพ ๒. ให้นักเรียนสำรวจอุปกรณ์สำหรับ สร้างสรรค์ผลงาน ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่น ไทย - ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์ - พู่กัน ๓ ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ - จานสี - ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว - กระดาษร่อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง ผสมศาสตร์ ศิลป์ถิ่นไทย ๓ ๒. ใบงานที่ ๘ เรื่อง ผสมศาสตร์ ศิลป์ถิ่นไทย	ผลงาน ผสม ศาสตร์ศิลป์ ถิ่นไทย	วิธีวัด ๑. การเข้าชั้น เรียน และการมี ส่วนร่วมในชั้น เรียน เครื่องมือวัด ๑. เกณฑ์การ ประเมิน คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ เกณฑ์การ ประเมิน มีคะแนน ๔ ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๙ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๓

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒) ด้านความรู้ ๑. เข้าใจเรื่องการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ด้านทักษะกระบวนการ ๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ๒. สร้างสรรค์ผลงานผสม	ให้นำเสนอแนวคิดและวิธีการในการสร้างสรรค์ผลงาน ขั้นสอน (๕ นาที) ๑. ครูสรุปประเด็นที่ควรปรากฏในการนำเสนอผลงานทัศนศิลป์และแนะนำแนวทางการนำเสนอผลงานทัศนศิลป์ ดังนี้ ๑.๑ ชื่อผลงาน ๑.๒ แนวคิดและแรงบันดาลใจ ๑.๓ เทคนิคและการใช้วัสดุอุปกรณ์ ๑.๔ แนวทางการพัฒนาผลงาน ๒. ครูมอบหมายให้นักเรียนเตรียมการนำเสนอผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย” ตามประเด็นการนำเสนอ ๔ ประเด็น เพื่อใช้ในการนำเสนอผลงาน	๓. ครูสำรวจผลงานของนักเรียนที่น่าสนใจและให้นำเสนอแนวคิดและวิธีการในการสร้างสรรค์ผลงาน ๑. ครูสรุปประเด็นที่ควรปรากฏในการนำเสนอผลงานทัศนศิลป์และแนะนำแนวทางการนำเสนอผลงานทัศนศิลป์ ดังนี้ ๑.๑ ชื่อผลงาน ๑.๒ แนวคิดและแรงบันดาลใจ ๑.๓ เทคนิคและการใช้วัสดุอุปกรณ์ ๑.๔ แนวทางการพัฒนาผลงาน ๒. ครูมอบหมายให้นักเรียนเตรียมการนำเสนอผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย” ตามประเด็นการนำเสนอ ๔ ประเด็น เพื่อใช้ในการนำเสนอผลงาน			ปรับปรุง เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ ๙ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๓

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
ศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทยด้วยสี โปสเตอร์ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม ๑. เห็นความสำคัญและ ตระหนักถึงคุณค่าของ ทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุค สมัย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	ขั้นปฏิบัติ (๓๕ นาที) ๑. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนสร้างสรรค์ ผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย” โดยเป็น โจทย์ที่ให้นักเรียนเลือกความเป็นไทยและ ตะวันตกในรูปแบบต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสม ศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยมีเป้าหมายความ คืบหน้าร้อยละ ๑๐๐	๑. นักเรียนสร้างสรรค์ผลงาน “ผสมศาสตร์ ศิลป์ถิ่นไทย” โดยเป็นโจทย์ที่ให้นักเรียน เลือกความเป็นไทยและตะวันตกในรูปแบบ ต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทย สากล โดยมีเป้าหมายความคืบหน้าร้อยละ ๑๐๐			
	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงการ สร้างสรรค์ผลงาน ๒. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนสร้างสรรค์ ผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย” โดยเป็น โจทย์ที่ให้นักเรียนเลือกความเป็นไทยและ ตะวันตกในรูปแบบต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสม ศาสตร์ศิลป์ไทยสากล โดยมีเป้าหมายความ คืบหน้าร้อยละ ๑๐๐ พร้อมทั้งเตรียมการ	๑. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงการ สร้างสรรค์ผลงาน ๒. นักเรียนสร้างสรรค์ผลงาน “ผสมศาสตร์ ศิลป์ถิ่นไทย” โดยเป็นโจทย์ที่ให้นักเรียน เลือกความเป็นไทยและตะวันตกในรูปแบบ ต่าง ๆ มาสร้างเป็นงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทย สากล โดยมีเป้าหมายความคืบหน้าร้อยละ ๑๐๐ พร้อมทั้งเตรียมการนำเสนอผลงาน			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๙ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๓

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
	นำเสนอผลงาน อุปกรณ์สำหรับสร้างสรรค์ผลงาน ผสม ศาสตร์ศิลป์ไทยสากล - ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์ - พู่กัน ๓ ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ - จานสี - ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว - กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓ ๓. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. ครูให้นักเรียนบอกทำความเข้าใจ	อุปกรณ์สำหรับสร้างสรรค์ผลงาน ผสม ศาสตร์ศิลป์ไทยสากล - ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์ - พู่กัน ๓ ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ - จานสี - ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว - กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓ ๓. นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๔. นักเรียนบอกทำความเข้าใจ			

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๓
๒. ใบงานที่ ๘ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. เข้าใจเรื่องการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย	๑. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ไทยในแต่ละยุคสมัยโดยการตั้งคำถามตลอดการบรรยาย เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ๒. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัย เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจถึงความเชื่อมโยงกันและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ไทยในแต่ละยุคสมัย	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ๒) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ๒. สร้างสรรค์ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทยด้วยสีโปสเตอร์	๑. ครูมีคำถามให้นักเรียนตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียนตลอดการเรียนการสอน เพื่อนักเรียนสามารถอภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ๒. การสร้างสรรค์ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทยด้วยสีโปสเตอร์	๑. แบบสังเกต ๒. แบบประเมินผลงาน	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ๒) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย	๑. ประเมินจากการพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และ	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิดหรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)	๒. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๒. แบบประเมินผลงาน	ระดับคุณภาพ “ผ่าน” ๒. ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อการวัดและ ประเมินผล	คะแนน/เกณฑ์การประเมินผล			
	๔	๓	๒	๑
๑. มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียม อุปกรณ์การเรียน มาครบ	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมา มากกว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมาน้อย กว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนสาย เกิน ๑๐ นาที
๒. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน และให้ความ ร่วมมือในการ ตอบคำถาม	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน	ตั้งใจเรียนบางเวลา	ไม่ตั้งใจเรียน
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สร้างสรรค์ผลงาน ได้ครบถ้วนตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	ไม่ปรากฏความ คืบหน้าของ ผลงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๒-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๙-๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖-๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๓-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

*หมายเหตุ : คู่มือคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานที่ ๘ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ศักยภาพศิลปไทยสากล
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ๓
 รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์) รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

วัตถุประสงค์	ให้นักเรียนสร้างผลงานออกแบบกรอบข้อความโดยใช้ศิลปะไทยด้วยสีโปสเตอร์
คำสั่ง	ให้นักเรียนนำอุปกรณ์ที่จะใช้ในการสร้างงานศิลปะมาในสัปดาห์ต่อไป
อุปกรณ์	- ดินสอ - ไม้บรรทัด - ยางลบ - สีโปสเตอร์ - พู่กัน ๓ ขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ - จานสี - ภาชนะใส่น้ำและผ้าสะอาด - กระดาษขาว - กระดาษร้อยปอนด์ ขนาด A๔ - กระดาษรองวาด ขนาด A๓

เงื่อนไขการทำงาน ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย โดยมีเป้าหมายความคืบหน้าร้อยละ ๑๐๐

คะแนนเต็ม

๑. ความถูกต้องของชิ้นงาน	๕	คะแนน
๒. ความคิดสร้างสรรค์	๕	คะแนน
๓. ความงาม	๕	คะแนน
๔. องค์ประกอบของผลงาน	๕	คะแนน
๕. ความเรียบร้อยของผลงาน	๕	คะแนน
๖. ความสมบูรณ์ของผลงาน	๕	คะแนน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง แสตงศาสตร์ศิลป์ไทย

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ศึกษาศาสตร์ศิลป์ไทยสากล	
รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒	รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)	กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	ภาคเรียนที่ ๒	เวลา ๕๐ นาที

๑. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๓ วาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลายในการสื่อความหมายและเรื่องราว ต่าง ๆ
- มาตรฐานการเรียนรู้ ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล
- ตัวชี้วัด ม. ๒/๒ บรรยายถึงการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย โดยเน้นถึงแนวคิด และเนื้อหาของงาน

๒. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ทัศนศิลป์ไทยและทัศนศิลป์ท้องถิ่นไทย มีรากฐานยาวนาน สะท้อนถึงวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อทางศาสนา และวิถีชีวิตของคนไทย มีการพัฒนาและผสมผสานอิทธิพลจากต่างชาติและท้องถิ่นต่าง ๆ จนกลายเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ การนำรูปแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและท้องถิ่นไทย มาใช้ในการสร้างงานศิลปะ กรอบข้อความ ด้วยเทคนิคที่หลากหลาย

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

๑. เข้าใจเรื่องการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย

๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย

๔.๒ ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

๑. นำเสนอผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย

๔.๓ ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) (ของแต่ละวิชา)

๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย

๕. สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

๕.๑ พูดยแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒)

๕.๒ กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)

๖. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๖.๑ มีวินัย

๖.๒ ใฝ่เรียนรู้

๖.๓ มุ่งมั่นในการทำงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ๑๐ เรื่อง แสดงศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิด กับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวก และลบ และทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิด สร้างสรรค์ ประมวลทบทวน ความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่คิด หรือสามารถ จินตนาการความคิดแปลกใหม่ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการ ขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการ สร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอ และอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (๑๐ นาที) ๑. ครูกล่าวทักทายนักเรียนและบอกให้นักเรียน ทำความเข้าใจ ๒. ครูสรุปประเด็นที่ควรปรากฏในการนำเสนอ ผลงานทัศนศิลป์และแนะนำแนวทางการ นำเสนอผลงานทัศนศิลป์ ดังนี้ ๒.๑ ชื่อผลงาน ๒.๒ แนวคิดและแรงบันดาลใจ ๒.๓ เทคนิคและการใช้วัสดุอุปกรณ์ ๒.๔ แนวทางการพัฒนาผลงาน	๑. นักเรียนบอกทำความเข้าใจ ๒. ครูสรุปประเด็นที่ควรปรากฏในการ นำเสนอผลงานทัศนศิลป์และแนะนำแนว ทางการนำเสนอผลงานทัศนศิลป์ ดังนี้ ๒.๑ ชื่อผลงาน ๒.๒ แนวคิดและแรงบันดาลใจ ๒.๓ เทคนิคและการใช้วัสดุอุปกรณ์ ๒.๔ แนวทางการพัฒนาผลงาน	๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง แสดง ศาสตร์ศิลป์ถิ่น ไทย	ผลงาน ผสม ศาสตร์ศิลป์ ถิ่นไทย	วิธีวัด ๑. การเข้าชั้น เรียน และการมี ส่วนร่วมในชั้น เรียน เครื่องมือวัด ๑. เกณฑ์การ ประเมิน คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ เกณฑ์การ ประเมิน มีคะแนน ๔ ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้
	ขั้นสอน (๐ นาที)				
	ขั้นปฏิบัติ (๓๕ นาที) ๑. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนเตรียมความ พร้อมและนำเสนอผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่น	๑. นักเรียนเตรียมความพร้อมและนำเสนอ ผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย” โดย เพื่อนในชั้นเรียนประเมินและวิจารณ์ผลงาน			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๑๐ เรื่อง แสดงศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)	ไทย” โดยเพื่อนในชั้นเรียนประเมินและวิจารณ์ผลงาน				ปรับปรุง เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป
ด้านความรู้ ๑. เข้าใจเรื่องการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ด้านทักษะกระบวนการ ๑. นำเสนอผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม	ขั้นสรุป (๕ นาที) ๑. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงการนำเสนอผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย” ๒. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๓. ครูให้นักเรียนบอกทำความเคารพ	๑. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงการนำเสนอผลงาน “ผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย” ๒. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามข้อสงสัย ๓. ครูให้นักเรียนบอกทำความเคารพ			

แผนการจัดการเรียนรู้ ๑๐ เรื่อง แสดงศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย

หน่วยที่ ๒ เรื่อง ศีลศาสตร์ศิลป์ไทยสากล รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒ รายวิชา ศิลปะ (ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๕๐ นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้		สื่อ /แหล่งเรียนรู้	ภาระงาน /ชิ้นงาน	การวัดและ ประเมินผล (วิธีวัด/เครื่องมือวัด)
	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน			
๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน					

๘. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. สื่อ PowerPoint เรื่อง แสงศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย

๙. การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. เข้าใจเรื่องการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย	๑. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ไทยในแต่ละยุคสมัยโดยการตั้งคำถามตลอดการบรรยาย เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ๒. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัย เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจถึงความเชื่อมโยงกันและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ไทยในแต่ละยุคสมัย	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ๒) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. นำเสนอผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย	๑. ประเมินจากผลงานและการนำเสนอผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ถิ่นไทย	๑. เกณฑ์การประเมินผลงานและการนำเสนอ	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย	๑. ประเมินจากการพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน ๒. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินผลงาน ๒. แบบประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน” ๒. ผ่านเกณฑ์การประเมิน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการความคิด แปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ใน การขยายขอบเขตความคิดเดิม จน ได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้าง สิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและ อธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อ ประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)			ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินระดับ คุณภาพ “ผ่าน

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อการวัดและ ประเมินผล	คะแนน/เกณฑ์การประเมินผล			
	๔	๓	๒	๑
๑. มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียม อุปกรณ์การเรียน มาครบ	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมา มากกว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมาน้อย กว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนสาย เกิน ๑๐ นาที
๒. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน และให้ความ ร่วมมือในการ ตอบคำถาม	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน	ตั้งใจเรียนบางเวลา	ไม่ตั้งใจเรียน
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สร้างสรรค์ผลงาน ได้ครบถ้วนตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	ไม่ปรากฏความ คืบหน้าของ ผลงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๒-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๙-๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖-๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๓-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

[illegible]

คะแนน	๒๐-๑๖	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๕-๑๑	หมายถึง	ดี
คะแนน	๑๐-๖	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๕-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

บันทึกผลหลังสอน*

ผลการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ความสำเร็จ

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อจำกัดการใช้แผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะ/แนวทางการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

*หมายเหตุ : คู่มือคำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูในภาคผนวก ค

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ตรวจ
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ภาคผนวก ก

แบบประเมินรวม

- แบบประเมินการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้
- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

การประเมินผลรวบยอด

ชั้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. ตอบคำถามเรื่องประวัติในการออกแบบเครื่องแต่งกาย	๑. ประเมินจากแบบสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถามในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมิน พฤติกรรมการตอบคำถามในชั้นเรียน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. วิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับประวัติในการออกแบบเครื่องแต่งกาย	๑. ประเมินจากใบงานแผนผังความคิด	๑. เกณฑ์การประเมินการทำแผนผังความคิด	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของการออกแบบเครื่องแต่งกาย	๑. ประเมินจากการนำเสนองาน	๑. แบบประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนคติของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒)	๑. ประเมินจากการนำเสนองาน	๑. แบบประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง วิวัฒนาการการแต่งกาย

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การวิเคราะห์ และสรุปความรู้ เรื่อง ประวัติศาสตร์ เครื่องแต่งกาย	สามารถสรุปและ วิเคราะห์ความรู้ เรื่องประวัติศาสตร์ เครื่องแต่งกายได้ ถูกต้องอย่างน้อย ๕ ยุค	สามารถสรุปและ วิเคราะห์ความรู้ เรื่องประวัติศาสตร์ เครื่องแต่งกายได้ ถูกต้องอย่างน้อย ๓ ยุค	สามารถสรุปและ วิเคราะห์ความรู้เรื่อง ประวัติศาสตร์เครื่อง แต่งกายได้ถูกต้องอย่าง น้อย ๒ ยุค	ไม่สามารถสรุป และวิเคราะห์ ความรู้เรื่อง ประวัติศาสตร์ เครื่องแต่งกายได้

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๔	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๑-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง สร้างสรรค์กระดานไอเดีย

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การนำเสนอทำ Mood board	สามารถสร้างสรรค์ Mood board ได้ ครบถ้วนทุกประเด็น ได้แก่ แรงบันดาลใจ ในการทำงาน โทนสี ที่ใช้ วัสดุอุปกรณ์ใน การสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกาย	สามารถสร้างสรรค์ Mood board ได้ สองในสามประเด็น	สามารถสร้างสรรค์ Mood board ได้อย่าง น้อย ๑ ประเด็น	ไม่สามารถ สร้างสรรค์ Mood board ได้

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๔	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๑-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง สร้างสรรค์กระดานไอเดีย

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การนำเสนอทำ Mood board	สามารถสร้างสรรค์ Mood board ได้ ครบถ้วนทุกประเด็น ได้แก่ แรงบันดาลใจในการทำงาน โทนสี ที่ใช้ วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกาย	สามารถสร้างสรรค์ Mood board ได้ สองในสามประเด็น	สามารถสร้างสรรค์ Mood board ได้อย่าง น้อย ๑ ประเด็น	ไม่สามารถ สร้างสรรค์ Mood board ได้

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๔	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๑-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. ความก้าวหน้า ในการออกแบบ ร่างเครื่องแต่งกาย	สามารถทำงาน ออกแบบร่างเครื่อง แต่งกายได้อย่าง น้อยร้อยละ ๗๐	สามารถทำงาน ออกแบบร่างเครื่อง แต่งกายได้อย่าง น้อยร้อยละ ๕๐	สามารถทำงาน ออกแบบร่างเครื่องแต่ง กายได้อย่างน้อยร้อยละ ๓๐	ไม่สามารถทำงาน ออกแบบร่าง เครื่องแต่งกายใน ชั้นเรียนได้

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๔	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๑-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมิน เรื่อง สร้างสรรค์อารมณ์ศิลป์

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
๑. การนำเสนอ การออกแบบ เครื่องแต่งกาย	สามารถนำเสนอ ประเด็นในการ ออกแบบเครื่องแต่ง กายได้ครบถ้วนใน ประเด็น - แนวคิด/แรงบันดาลใจจาก ศิลปวัฒนธรรมใน ภาคต่าง ๆ ของ ประเทศไทย - โทนสีที่นำมาใช้ ในการออกแบบ - ลวดลายหรือ เอกลักษณ์ที่ เชื่อมโยงกันระหว่าง เครื่องแต่งกายแต่ ละส่วนของสมาชิก - วัสดุที่จะนำมาใช้ ในการสร้างสรรค์ เครื่องแต่งกาย - ปัญหาที่พบและ แนวทางในการ แก้ไขปัญหาในการ ทำงาน	สามารถนำเสนอ ประเด็นในการ ออกแบบเครื่อง แต่งกายได้ ครบถ้วนอย่างน้อย ๓ ประเด็น จาก ๕ ประเด็น	สามารถนำเสนอ ประเด็นในการ ออกแบบเครื่องแต่ง กายได้ครบถ้วนอย่าง น้อย ๒ ประเด็น จาก ๕ ประเด็น	ไม่สามารถ นำเสนอประเด็น ในการออกแบบ เครื่องแต่งกายได้ ครบถ้วน หรือ สามารถนำเสนอ ได้เพียง ๑ ประเด็น

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๔	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๓	หมายถึง	ดี
คะแนน	๒	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๑-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อการวัดและ ประเมินผล	คะแนน/เกณฑ์การประเมินผล			
	๕	๓	๒	๑
๑. มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียม อุปกรณ์การเรียน มาครบ	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมา มากกว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมาน้อย กว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนสาย เกิน ๑๐ นาที
๒. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน และให้ความ ร่วมมือในการ ตอบคำถาม	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน	ตั้งใจเรียนบางเวลา	ไม่ตั้งใจเรียน
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สร้างสรรค์ผลงาน ได้ครบถ้วนตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	ไม่ปรากฏความ คืบหน้าของ ผลงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๒-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๙-๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖-๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๓-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมิน.....

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																				รวม
																						
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	
															</							

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๒๐-๑๖ หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๕-๑๑ หมายถึง	ดี
คะแนน	๑๐-๖ หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๕-๐ หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. เข้าใจเรื่องแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล	๑. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากลโดยการตั้งคำถามตลอดการบรรยาย เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ๒. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล เพื่อให้ นักเรียนสามารถเข้าใจถึงความเชื่อมโยงกันและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล	๑) แบบสังเกต ๒) แบบสังเกต	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ๒) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากลได้	๑. ครูมีคำถามให้นักเรียนตอบคำถามและอภิปรายในชั้นเรียนตลอดการเรียนการสอน เพื่อนักเรียนสามารถอภิปรายงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากลในด้านรูปแบบต่างๆได้	๑) แบบสังเกต	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิดหรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและ	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน ๒. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินผลงาน ๒. แบบประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน” ๒. ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
อธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อ ประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินระดับ คุณภาพ “ผ่าน

การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. เข้าใจเรื่องแนวคิดในการ ออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจาก วัฒนธรรมไทยและสากล ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงและ ความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล	๑. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ใน วัฒนธรรมไทยและสากลโดยการตั้ง คำถามตลอดการบรรยาย เพื่อ ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ๒. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ใน วัฒนธรรมไทยและสากล เพื่อให้ นักเรียนสามารถเข้าใจถึงความเชื่อ โยงกันและความแตกต่างกันของงาน ทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล	๑) แบบสังเกต ๒) แบบสังเกต	๑) ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ๒) ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของ งานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรม ไทยและสากลได้ ๒. สร้างสรรค์ผลงานผสมศาสตร์ ศิลป์ไทยสากลด้วยสีโปสเตอร์	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงาน ในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การ ประเมินผลงาน	๑) ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนัก ถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ที่มาจาก วัฒนธรรมไทยและสากล	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงาน ในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การ ประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์ การประเมินใน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับ ผู้เรียน ๑. พุฒแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และ	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงาน ในชั้นเรียน	๑. แบบ ประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์ การประเมิน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ทักษะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิดหรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)	๒. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๒. แบบประเมินผลงาน	ระดับคุณภาพ “ผ่าน” ๒. ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน

การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. เข้าใจเรื่องแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล	๑. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากลโดยการตั้งคำถามตลอดการบรรยาย เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ๒. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล เพื่อให้ นักเรียนสามารถเข้าใจถึงความเชื่อมโยงกันและความแตกต่างกันของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล	๑) แบบสังเกต ๒) แบบสังเกต	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ๒) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากลได้ ๒. สร้างสรรค์ผลงานผสมศาสตร์ศิลป์ไทยสากลด้วยสีโปสเตอร์	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมินผลงาน	๑) ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. เกณฑ์การประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. พุฒแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ (๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิดหรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและ	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน ๒. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๑. แบบประเมินผลงาน ๒. แบบประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน” ๒. ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
อธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อ ประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินระดับ คุณภาพ “ผ่าน

การประเมินผลรวบยอด

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑.) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) ๑. เข้าใจเรื่องการเปลี่ยนแปลงของ งานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุค สมัย ๒. เข้าใจถึงความเชื่อมโยงของงาน ทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย	๑. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ไทยในแต่ ละยุคสมัยโดยการตั้งคำถามตลอด การบรรยาย เพื่อตรวจสอบความ เข้าใจของผู้เรียน ๒. สอนเรื่องงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุค สมัย เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจถึง ความเชื่อมโยงกันและความแตกต่าง กันของงานทัศนศิลป์ไทยในแต่ละยุค สมัย	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต	๑) ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ๒) ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P) ๑. อภิปรายถึงความแตกต่างของ งานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุค สมัย	๑. ครูมีคำถามให้นักเรียนตอบคำถาม และอภิปรายในชั้นเรียนตลอดการ เรียนการสอน เพื่อนักเรียนสามารถ อภิปรายถึงความแตกต่างของงาน ทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย	๑. แบบสังเกต	๑) ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. เห็นความสำคัญและตระหนัก ถึงคุณค่าของทัศนศิลป์ของไทยใน แต่ละยุคสมัย	๑. ประเมินจากการพฤติกรรมในชั้น เรียน	๑. แบบสังเกต	๑. ผ่านเกณฑ์ การประเมินใน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”
สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับ ผู้เรียน ๑. พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และ ทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ	๑. ประเมินจากการสังเกตการทำงาน ในชั้นเรียน	๑. แบบ ประเมินผลงาน	๑. ผ่านเกณฑ์ การประเมิน

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
(๑.๑.๒) ๒. กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิดหรือสามารถจินตนาการความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง (๒.๒.๒)	๒. ประเมินจากการสังเกตการทำงานในชั้นเรียน	๒. แบบประเมินผลงาน	ระดับคุณภาพ “ผ่าน” ๒. ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๑. มีวินัย ๒. ใฝ่เรียนรู้ ๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	๑. สังเกตการมาเรียนตรงเวลา ๒. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน ๓. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	๑. แบบสังเกต ๒. แบบสังเกต ๓. แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ “ผ่าน”

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อการวัดและ ประเมินผล	คะแนน/เกณฑ์การประเมินผล			
	๔	๓	๒	๑
๑. มีวินัย	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียม อุปกรณ์การเรียน มาครบ	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมา มากกว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนตรงเวลา และเตรียมอุปกรณ์ การเรียนมาน้อย กว่าร้อยละ ๕๐	เข้าเรียนสาย เกิน ๑๐ นาที
๒. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน และให้ความ ร่วมมือในการ ตอบคำถาม	ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดคาบเรียน	ตั้งใจเรียนบางเวลา	ไม่ตั้งใจเรียน
๓. มุ่งมั่นในการทำงาน	สร้างสรรค์ผลงาน ได้ครบถ้วนตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	สร้างสรรค์ผลงาน ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ของเป้าหมายที่ตั้ง ไว้	ไม่ปรากฏความ คืบหน้าของ ผลงาน

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๑๒-๑๐	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๙-๗	หมายถึง	ดี
คะแนน	๖-๔	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๓-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

แบบประเมิน.....

คำชี้แจง ให้ครูเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นการประเมิน

ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นการประเมิน																				รวม
																						
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	
																</						

เกณฑ์การตัดสิน

คะแนน	๒๐-๑๖	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	๑๕-๑๑	หมายถึง	ดี
คะแนน	๑๐-๖	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๕-๐	หมายถึง	ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับ พอใช้ ขึ้นไป

ภาคผนวก ข

- แบบประเมินตนเอง (Self Reflection Form)
- แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Logs)
- แนวคำถามการบันทึกผลหลังการสอนสำหรับครู (Reflection Question)

การประเมินตนเอง (Self Reflection) และการทำแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log)

การประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ เป็นการประเมินตนเอง/บันทึกสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จาก เนื้อหา บทเรียน หรือวิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับกระบวนการที่ได้จากการเรียนรู้ของตน การประเมินตนเอง/บันทึกการเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่สะท้อนการเรียนรู้ของผู้เรียนและการค้นพบปัญหาการเรียนรู้ รวมทั้งเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรียนรู้กับประสบการณ์เดิม

แนวทางการใช้แบบประเมินตนเอง (Self Reflection Form)/แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning log)

ก่อนการประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ ครูควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจความหมายของการประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ ลักษณะของการบันทึกประโยชน์ ความยาวของการบันทึก การเรียนรู้ที่เขียนในแต่ละครั้ง เกณฑ์การเขียน การกำหนดเวลาส่งบันทึกการเรียนรู้ การยกตัวอย่างของการประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนวางแผนการประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ของตนเองได้ ทั้งนี้ในครั้งแรกครูควรใช้เวลาในการทำแบบประเมินตนเอง/แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน โดยทำร่วมกับนักเรียนเพื่อแนะนำวิธีการประเมิน/การบันทึกแบบสะท้อนคิด

การประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ในระยะเริ่มต้น ควรให้นักเรียนบันทึกการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่เรียน เพราะสามารถเขียนได้ง่ายกว่า จะทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการบันทึกการเรียนรู้

การให้ผลสะท้อนกลับของครูต่อนักเรียนควรทำด้วยความเต็มใจ ครูอ่านบันทึกการเรียนรู้แล้วพูดหรือเขียนตอบกลับไปบนบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียนในทันที สิ่งที่ครูตอบกลับควรเป็นการแนะนำแนวทาง การให้ความคิดเห็น การให้กำลังใจ การชมเชย หรือตอบกลับปัญหาที่นักเรียนถาม รวมไปถึงการตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนได้มีการคิดและตอบกลับมายังครูผู้สอน หากครูมีเวลาควรอ่านบันทึกการเรียนรู้และตอบกลับในชั้นเรียน และควรอ่านสิ่งที่นักเรียนบันทึกพร้อมให้ข้อมูลย้อนกลับ ข้อเสนอแนะในเชิงบวกและสร้างสรรค์

การประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน โดยการประเมินตนเอง/การบันทึกการเรียนรู้ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สะท้อนคิดสิ่งที่เรียนรู้ทั้งที่ทำได้ดีและยังต้องพัฒนา นักเรียนทำแบบประเมินตนเองหลังจบการเรียนรู้แต่ละหน่วยการเรียนรู้/หน่วยการเรียนรู้ย่อย และทำแบบบันทึกการเรียนรู้ในช่วงกลางภาคเรียน และปลายภาคเรียน/หลังจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยประเมินตนเองตามประเด็นสำคัญที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้หรือหัวเรื่องของแต่ละวิชา และเพื่อให้ครูได้นำข้อมูลจากแบบประเมินตนเอง/แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน ไปพัฒนาการสอนของตนเองและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลต่อไป

แบบบันทึกการเรียนรู้

ชื่อ : _____ สกุล : _____ ชั้น _____ เลขที่ _____
หน่วยการเรียนรู้ที่ _____ เรื่อง _____

คำชี้แจง นักเรียนเลือกตอบคำถาม

๑. สิ่งดี ๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนหน่วยการเรียนรู้นี้

.....

.....

.....

.....

๒. สิ่งใดที่ฉันน่าจะทำได้ดีกว่านี้

.....

.....

.....

.....

๓. คำถามที่ฉันอยากทราบคำตอบ

.....

.....

.....

.....

๔. สิ่งที่เป็นปัญหาของฉันคือ

.....

.....

.....

.....

คำถามการบันทึกผลหลังสอนสำหรับครูปลายทาง

1. การเข้าสู่บทเรียนช่วยให้นักเรียนของฉันกระตือรือร้น กับบทเรียนที่จะเรียนต่อไปหรือไม่ เพียงใด ฉันมีบทบาทในการช่วยให้นักเรียนเห็นความเชื่อมโยงกับบทเรียนหรือไม่ อย่างไร
2. วันนี้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมกับการเรียนรู้หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด ในบทเรียนต่อไปฉันควรจะทำอย่างไร เพื่อสร้างบรรยากาศการมีส่วนร่วมของนักเรียนให้เพิ่มขึ้น
3. การจัดกิจกรรมในวันนี้ราบรื่นดีหรือไม่ ฉันพอใจกับการจัดกลุ่มของนักเรียนในระดับใด เพราะเหตุใด มีสิ่งใด/เทคนิคใดที่ควรปรับให้การจัดการราบรื่น/ดีขึ้นกว่าเดิม
4. วันนี้ฉันดูแลนักเรียนทั่วถึงและเป็นไปตามความแตกต่างของนักเรียนในชั้นหรือไม่ อย่างไร
5. ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่น่าสนใจหรือแตกต่างในระหว่างการเรียนรู้จากที่ผ่านมาหรือไม่ อย่างไร
6. ในวันนี้ฉันมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนของฉันในรูปแบบใดบ้าง (เช่น ให้กำลังใจ กล่าวชมเชย ให้ความช่วยเหลือ ฯลฯ)
7. วันนี้ฉันมีปัญหาในการกำกับชั้นเรียนหรือไม่ หากมี ฉันใช้วิธีการใดในการแก้ปัญหา
8. ในช่วงนี้มีสิ่งที่ดี ๆ อะไรบ้างที่เกิดขึ้น และมีเรื่องใดที่ฉันรู้สึกว่าเป็นไปตามความคาดหวัง
9. สิ่งหนึ่งที่ฉันได้เรียนรู้จากการจัดการเรียนรู้ในวันนี้
10. ตามความรู้สึกของฉัน นักเรียนชอบอะไรมากที่สุดในการเรียนวันนี้ และสิ่งใดที่นักเรียนยังตอบสนองไม่ดีพอ

(ปรับจาก Richards,J.C. 1988. Beyond Training. NewYork: Cambridge University Press. หน้า 169-170.)

ภาคผนวก ค

ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์

ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สมรรถนะที่ 1 ความสามารถในการสื่อสาร

ตัวชี้วัดที่ 1 ใช้ภาษาถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึกและทัศนะของตนเองด้วยการพูดและการเขียน

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
1. พุดถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจจากสารที่อ่าน ฟัง หรือดู ด้วยภาษาของตนเองได้	พุดถ่ายทอดประเด็นสำคัญที่ได้รับตาม วัตถุประสงค์ของสารที่ได้รับ	พุดถ่ายทอดประเด็นสำคัญจากสถานการณ์ หรือหัวข้อที่กำหนดโดยเรียบเรียงประเด็นเนื้อ หาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ	พุดถ่ายทอดประเด็นสำคัญ พร้อมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลจากสาร ที่ได้รับ
2. พุดถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกและทัศนะของตน เองจากสารที่อ่าน ฟัง หรือดู ด้วยภาษาของตนเองได้	พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเองจากสารที่ได้รับ	- พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ - มีเหตุผลสนับสนุนที่ผ่านการวิเคราะห์จากแ แหล่งข้อมูลที่หลากหลาย	- พุดแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง - ประเมินค่าของสารที่ได้รับ - มีเหตุผลสนับสนุนที่ผ่านการวิเคราะห์จากแหล่ง ข้อมูลที่หลากหลาย โดยมีข้อเท็จจริงและหลักฐานประกอบ

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
3. เขียนถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจจากสารที่อ่านฟัง หรือดู ด้วยภาษาของตนเองได้	เขียนประเด็นสำคัญที่ได้รับตามวัตถุประสงค์ ของสารที่ได้รับ	เขียนถ่ายทอดประเด็นสำคัญจาก <u>สถานการณ์</u> หรือหัวข้อที่กำหนด โดยเรียบเรียงประเด็นเนื้อหาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ	เขียนถ่ายทอดประเด็นสำคัญ พร้อมทั้ง <u>ประเมินความน่าเชื่อถือ</u> ของข้อมูลจากสาร ที่ได้รับ
4. เขียนถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกและทัศนะของตนเ องจากสารที่อ่าน ฟัง หรือ ดูด้วยภาษาของตนเองได้	เขียนแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ	- เขียนแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง จากสารที่ได้รับ - <u>มีเหตุผลสนับสนุนที่ผ่านการวิเคราะห์จากแ</u> <u>แหล่งข้อมูลที่หลากหลาย</u>	- เขียนแสดงความคิด ความรู้สึก ข้อคิด ทั้งเชิงบวกและลบ และทัศนะของตนเอง - <u>ประเมินค่าของสารที่ได้รับ</u> - <u>มีเหตุผลสนับสนุนที่ผ่านการวิเคราะห์จากแหล่ง</u> <u>ข้อมูลที่หลากหลาย</u> <u>โดยมีข้อเท็จจริงและหลักฐานจริงประกอบ</u>

ตัวชี้วัดที่ 2 พุดเจรจาต่อรอง

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
1. พุดเจรจาโน้มน้าวได้ อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ เพื่อประโยชน์ต่อตนเองแล ะสังคม	พุดเจรจาโน้มน้าว ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้ข้อมูลประกอบคำพูด ทำทาง และน้ำเสียง	พุดเจรจาโน้มน้าว ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเสนอมุมมองและเหตุผล เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	พุดเจรจาโน้มน้าว โดยมีหลักการ เหตุผล หลักฐานอ้างอิง ที่ผ่านการวิเคราะห์ข้อมูล ในการเสนอความคิดและสามารถตอบข้อซักถามขอ ผู้ฟัง เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
2. พุดเจรจาต่อรองได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	พุดเจรจาต่อรอง ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้ข้อมูลประกอบคำพูด ทำทางและน้ำเสียง	พุดเจรจาต่อรอง ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเสนอมุมมองและเหตุผลเพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	พุดเจรจาต่อรอง โดยมีหลักการ เหตุผล หลักฐานอ้างอิง ที่ผ่านการวิเคราะห์ข้อมูลในการเสนอความคิดและสามารถตอบข้อซักถามของผู้ฟัง เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

ตัวชี้วัดที่ 3 เลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
1. รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์	รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และมีการตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูล	- รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และมีการตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูล - วิเคราะห์และตีความข้อเท็จจริงเป็นแนวคิด หรือความรู้ และข้อคิดทั้งเชิงบวกและเชิงลบที่นำไปใช้ได้	- รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และมีการตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูล - วิเคราะห์และตีความข้อเท็จจริงเป็นแนวคิด หรือความรู้ และข้อคิดทั้งเชิงบวกและเชิงลบ - สามารถเชื่อมโยงแนวคิดของสารที่ได้รับกับมุมมอง แนวคิดหรือประสบการณ์ของตนเองได้

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
2. ตัดสินใจเลือกรับหรือไม่รับ ข้อมูลข่าวสารได้อย่าง มีเหตุผล	ตรวจสอบ และประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลข่าว สารที่ได้รับ ตัดสินใจเลือกรับ หรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร อย่างมีเหตุผล สนับสนุนที่ผ่านการวิเคราะห์และตรงตาม วัตถุประสงค์	ตรวจสอบ และประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลข่าว สารที่ได้รับ ตัดสินใจเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร อย่างมีเหตุผลสนับสนุนที่ผ่านการวิเคราะห์ และตรงตามวัตถุประสงค์ <u>โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่มีต่อการพัฒนาตนเองและส่วนรวม</u>	ตรวจสอบ และประเมินความถูกต้องของ <u>ข้อเท็จจริง</u> <u>ความน่าเชื่อถือ และความเป็นกลางของข้อมูล</u> ตัดสินใจเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่มีต่อการพัฒนาตนเอง และส่วนรวม

ตัวชี้วัดที่ 4 เลือกใช้วิธีการสื่อสาร

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
1. เลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มี ประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อ ตนเองและสังคม	เลือกใช้วิธีการสื่อสารในลักษณะต่างๆ ทั้งวจนภาษาและอวจนภาษา ตลอดจนการสื่อสารผ่านสื่อในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสื่อสาร โดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อตนเอง	- เลือกใช้กลวิธีในการสื่อสารที่ <u>หลากหลายโดยปราศจากอคติ</u> - <u>สามารถสรุปประเด็น ดีความ</u> <u>มีจุดมุ่งหมายในการสื่อสาร</u> - <u>มีการผลิตสื่อและการออกแบบการสื่อสาร</u> <u>เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และสังคม</u>	- เลือกใช้กลวิธีในการสื่อสารที่หลากหลายโดยปราศจากอคติ - มีการสรุปประเด็น ดีความ <u>วิเคราะห์</u> <u>และประเมินค่า</u> ในขั้นตอนที่ซับซ้อนขึ้น - <u>เข้าใจกฎหมายเกี่ยวกับการสื่อสาร</u>

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
			- มี<u>ขั้นเชิง</u>ในการสื่อสารที่มีการเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ โดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

สมรรถนะที่ 2 ความสามารถในการคิด

ตัวชี้วัดที่ 1 คิดพื้นฐาน (การคิดวิเคราะห์)

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
1. จำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญ และเปรียบเทียบข้อมูลในบริบทของการดำเนินชีวิตประจำวัน	จำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล ตามเกณฑ์ที่กำหนด และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน	ระบอบองค์ประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์ จำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล ตามเกณฑ์ที่กำหนด และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้อย่างสมเหตุสมผล	ระบอบองค์ประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์ ตั้งเกณฑ์และจำแนก จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญของข้อมูล ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และเปรียบเทียบข้อมูลจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้อย่างสมเหตุสมผล
2. หาความสัมพันธ์ของ ส่วนประกอบต่าง ๆ ของข้อมูลที่พบเห็นในบริบทของการดำเนินชีวิตประจำวัน	หาความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีเนื้อหาหรือรายละเอียด ระบุความสัมพันธ์ ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งที่วิเคราะห์ การนำไปใช้อธิบายหรือทำความเข้าใจในสถานการณ์ในชีวิตจริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสมเหตุสมผล	หาความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีเนื้อหาหรือรายละเอียดที่มากขึ้น อธิบายความสัมพันธ์ ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งที่วิเคราะห์ การนำไปใช้อธิบายหรือทำความเข้าใจ ในสถานการณ์ในชีวิตจริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสมเหตุสมผล	หาความสัมพันธ์ของข้อมูลที่มีเนื้อหา และมีรายละเอียดที่มากขึ้น เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งที่วิเคราะห์ การนำไปใช้อธิบาย หรือทำความเข้าใจในสถานการณ์ในชีวิตจริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสมเหตุสมผล
3. สามารถระบุหลักการสำคัญ แนวคิดหรือความรู้ที่ปรากฏในข้อมูลที่พบเห็นในบริบทของการดำเนินชีวิตประจำวัน	ระบุข้อเท็จจริง แนวคิด หลักการสำคัญ หรือความรู้ที่ปรากฏในข้อมูลต่าง ๆ ที่พบเห็นจากสถานการณ์ในชีวิตจริง	อธิบายแนวคิด หลักการสำคัญ หรือความรู้ที่เพิ่มขึ้น ที่ปรากฏในข้อมูลต่าง ๆ ที่พบเห็นจากสถานการณ์ในชีวิตจริง	อธิบายแนวคิด หลักการสำคัญ หรือความรู้ที่เชื่อมโยงกัน ที่ปรากฏในข้อมูลต่าง ๆ ที่พบเห็นจากสถานการณ์ในชีวิตจริง และนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์

ตัวชี้วัดที่ 2 คิดขั้นสูง (การคิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ)

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
1. คิดสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การวางแผน ออกแบบ คาดการณ์ กำหนดเป็นเป้าหมาย ในอนาคต เพื่อประกอบ การตัดสินใจต่อตนเองและ สังคม	กำหนดวัตถุประสงค์และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใหม่ที่ต้องการสร้าง เลือกข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการผสม รวมกันสร้างเป็นสิ่งใหม่ สร้างสิ่งใหม่ตามวัตถุประสงค์ อธิบายและนำเสนอสิ่งใหม่ให้ผู้อื่นเข้าใจ เพื่อกำหนดเป็นเป้าหมายในการประกอบ การตัดสินใจต่อตนเอง	กำหนดวัตถุประสงค์และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใหม่ที่ต้องการสร้าง เลือกข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการผสมรวม กันสร้างเป็นสิ่งใหม่ <u>จัดทำกรอบแนวคิดในการสร้างสิ่งใหม่</u> สร้างสิ่งใหม่ตามวัตถุประสงค์และตาม <u>กรอบแนวคิดที่กำหนดไว้</u> อธิบายและนำเสนอสิ่งใหม่ให้ผู้อื่นเข้าใจ เพื่อกำหนดเป็นเป้าหมายในการประกอบ การตัดสินใจต่อตนเอง	กำหนดวัตถุประสงค์และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใหม่ที่ต้องการสร้าง เลือกข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการผสมรวมกัน สร้างเป็นสิ่งใหม่ จัดทำกรอบแนวคิด ในการสร้างสิ่งใหม่ สร้างสิ่งใหม่ ตามวัตถุประสงค์และตามกรอบแนวคิดที่ กำหนดไว้ อธิบายและนำเสนอสิ่งใหม่ ให้ผู้อื่นเข้าใจ โดย <u>แสดงให้เห็นถึงลักษณะ</u> <u>เอกลักษณ์ และคุณสมบัติเฉพาะของสิ่งนั้น</u> เพื่อกำหนดเป็นเป้าหมายในการประกอบ การตัดสินใจต่อตนเอง <u>และสังคม</u>
2. คิดสร้างสรรค์ มีจินตนาการ คิดในทางบวก และสามารถประยุกต์สร้าง	กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการ ความคิดแปลกใหม่ จนได้แนวคิด	กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่คิด หรือสามารถจินตนาการ	กำหนดเป้าหมายในการคิดสร้างสรรค์ ประมวลทบทวนความรู้หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่คิด <u>และสามารถจินตนาการ</u>

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
สรรค์สิ่งใหม่ เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง และสังคม	ที่หลากหลายในการสร้างสิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง	ความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลายในการสร้าง สิ่งใหม่ ตลอดจนนำเสนอ และอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง	ความคิดแปลกใหม่โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการขยายขอบเขตความคิดเดิม จนได้แนวคิดที่หลากหลาย มีการประเมิน และคัดเลือกความคิดเพื่อนำไปสร้างสิ่งใหม่ ที่ใช้งานได้ดีกว่าเดิม ตลอดจนนำเสนอและอธิบายสิ่งใหม่ที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อตนเองและสังคม
3. คิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อตัดสินใจเลือกทางเลือก ที่หลากหลาย โดยใช้เกณฑ์ที่เหมาะสม	ระบุประเด็นที่คิด ประมวลข้อมูลทั้งทาง ด้านข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง และความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับประเด็น ที่คิด วิเคราะห์ข้อมูล และเลือกข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการหา คำตอบ ประเมินข้อมูลที่ใช้ในการคิด ตามเกณฑ์ที่กำหนด พิจารณาข้อมูล ข้อโต้แย้งและความคิดเห็น ตามหลักเหตุผล ระบุทางเลือก และเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด	ระบุประเด็นที่คิด ประมวลข้อมูลทั้งทาง ด้านข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง และความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ค ิดอย่างหลากหลาย และคิดอย่างลึกซึ้ง วิเคราะห์ข้อมูลและเลือกข้อมูลที่จะนำมา ใช้ในการหาคำตอบ ประเมินข้อมูล ที่ใช้ในการคิดตามเกณฑ์ที่กำหนด พิจารณาข้อมูล ข้อโต้แย้ง และความคิดเห็นตามหลักเหตุผล ระบุทางเลือกและเลือกทางเลือกที่ เหมาะสมที่สุด	ระบุประเด็นที่คิด ประมวลข้อมูลทั้งทาง ด้านข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง และความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ คิดอย่างหลากหลาย คิดอย่างลึกซึ้ง และคาดการณ์ถึงผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต วิเคราะห์ข้อมูลและเลือกข้อมูลที่จะนำมาใช้ ในการหาคำตอบ โดยตั้งเกณฑ์ ในการพิจารณาข้อมูล ประเมินข้อมูล ที่ใช้ในการคิดตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ พิจารณาข้อมูล ข้อโต้แย้งและความคิดเห็นตามหลักเหตุผล ระบุทางเลือก ประเมินทางเลือก

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
			และเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด <u>และไตร่ตรอง ทบทวนทางเลือก</u> <u>ที่เลือกไว้อีกครั้ง</u>

สมรรถนะที่ 3 ความสามารถในการแก้ปัญหา

ตัวชี้วัดที่ 1 ใช้กระบวนการแก้ปัญหาโดยวิเคราะห์ปัญหา วางแผนในการแก้ปัญหา ดำเนินการแก้ปัญหา ตรวจสอบและสรุปผล

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
1. วิเคราะห์ปัญหา			
1.1 ระบุปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง	ระบุปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบที่สอดคล้องกับปัญหา	ระบุปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบ	ระบุปัญหา สาเหตุและต้นตอของปัญหา และผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมที่สอดคล้องกับปัญหา
2. ระบุปัญหาที่เกิดขึ้นกับบุคคลใกล้ชิด	จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ ผ่านการพูด เขียน แผนภาพหรือแผนผัง วาดภาพ หรือเคลื่อนไหวร่างกาย	ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่สอดคล้องกับปัญหา จากสถานการณ์ที่กำหนดให้	จากสถานการณ์ที่กำหนดให้
3. ระบุสาเหตุของปัญหา		หรือที่ตนเองสนใจ ผ่านการพูด เขียน แผนภาพหรือแผนผัง วาดภาพ หรือเคลื่อนไหวร่างกาย	หรือที่ตนเองสนใจ ผ่านการพูด เขียน แผนภาพหรือแผนผัง วาดภาพ หรือเคลื่อนไหวร่างกาย
4. จัดระบบข้อมูล	ระบุเกณฑ์และจำแนกสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นโดยใช้เกณฑ์ที่กำหนด	ระบุเกณฑ์และจำแนกสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนด	<u>แตกปัญหาที่มีความซับซ้อนให้เป็นปัญหาย่อยที่มีความซับซ้อนน้อยลง</u> ระบุเกณฑ์
1. การจำแนก	พร้อมจัดลำดับความสำคัญของปัญหา	พร้อมจัดลำดับ ความสำคัญของสาเหตุของ	จำแนกสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น
2. การจัดลำดับ			

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
3. เชื่อมโยง		<u>ปัญหาและเชื่อมโยง</u> <u>ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของปัญหา</u> <u>และผลกระทบ โดยมีข้อมูลสนับสนุน</u>	โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนด พร้อมจัดลำดับ ความสำคัญของสาเหตุของปัญหา และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่าง สาเหตุของปัญหาและผลกระทบ โดยมีข้อมูลสนับสนุน
5. การตั้งสมมติฐาน	เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้	เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาที่หลากหลาย	เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาที่หลากหลาย
6. การกำหนดทางเลือก	ระบุแนวโน้มของผลที่จะเกิดขึ้นจากวิธีการแก้ปัญหานั้นและตัดสินใจเลือกวิธีการ	และเป็นไปได้ ระบุแนวโน้มของผลที่จะเกิดขึ้นจากวิธีการแก้ปัญหานั้น	และเป็นไปได้ ระบุแนวโน้ม
7. การตัดสินใจเลือกวิธีการ	แก้ปัญหาโดยพิจารณาความเหมาะสมกับปัญหาและความยากง่ายของวิธีการแก้ปัญหา	ที่ตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหานั้น และตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหโดยพิจารณาความเหมาะสมกับปัญหาและความยากง่ายของวิธีการแก้ปัญห <u>พร้อมบอกข้อดีและข้อจำกัดของวิธีการแก้ปัญหที่เลือก</u>	ของผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบ ที่จะเกิดขึ้นจากวิธีการแก้ปัญหานั้น<u>รวมทั้ง</u> <u>คาดการณ์อุปสรรคที่จะเกิดขึ้นและตัดสินใจ</u> เลือกวิธีการแก้ปัญหโดยพิจารณา ความเหมาะสมกับปัญหาและความยากง่าย ของวิธีการแก้ปัญห พร้อมบอกข้อดี และข้อจำกัดของวิธีการแก้ปัญหที่เลือก

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
2. การวางแผนในการแก้ปัญหา			
	ออกแบบและวางแผนวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้ข้อมูลประกอบ ระบุขั้นตอนของแผนงานอย่างชัดเจน	ออกแบบและวางแผนวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้ข้อมูลประกอบ ระบุขั้นตอนของแผนงานและกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน	ออกแบบและวางแผนวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้ข้อมูลประกอบ ระบุขั้นตอนของแผนงาน กำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน มีแนวทางการจัดการความเสี่ยง เมื่อการดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้
3. การดำเนินการแก้ปัญหา			
3.1 การปฏิบัติตามแผน	ดำเนินงานตามแผนการแก้ปัญหาที่กำหนด	ดำเนินงานตามแผนการแก้ปัญหาที่กำหนด	ดำเนินงานตามแผนการแก้ปัญหาที่กำหนด

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
3.2 การตรวจสอบ ทบทวนแผน	ไว้ บันทึกผลการปฏิบัติงาน รวบรวมจุดเด่น ข้อจำกัด และอุปสรรคที่เกิดขึ้น	ไว้ บันทึกผลการปฏิบัติงาน รวบรวมจุดเด่น ข้อจำกัด และอุปสรรคที่เกิดขึ้น	ไว้ บันทึกผลการปฏิบัติงาน รวบรวมจุดเด่น ข้อจำกัด และอุปสรรคที่เกิดขึ้น
3.3 การบันทึก ผลการปฏิบัติ	เพื่อระบุข้อดีและข้อบกพร่องของ แผนการดำเนินงาน	เพื่อระบุข้อดีและข้อบกพร่องของ แผนการดำเนินงาน <u>พร้อมทั้งเสนอแนะ</u> <u>แนวทางในการลดหรือแก้ไขข้อบกพร่อง</u>	เพื่อระบุข้อดีและข้อบกพร่องของแผนการ ดำเนินงาน <u>พร้อมทั้งดำเนินการ</u> <u>ลดหรือแก้ไขข้อบกพร่อง</u>
4. สรุปผลและรายงาน			
	นำเสนอผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ ข้อดีและข้อบกพร่อง ของการดำเนินงาน และข้อค้นพบ ที่มีหลักฐานสนับสนุน	นำเสนอผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ ข้อดีและข้อบกพร่อง ของการดำเนินงาน ข้อค้นพบที่มีหลักฐาน สนับสนุนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ <u>สถานการณ์อื่น</u>	<u>นำเสนอและเขียนรายงานผลการดำเนิน</u> <u>งาน ตามรูปแบบที่กำหนด</u> โดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ข้อดีและข้อบกพร่องของการดำเนินงาน ข้อค้นพบที่มีหลักฐานสนับสนุนสามารถ นำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่น

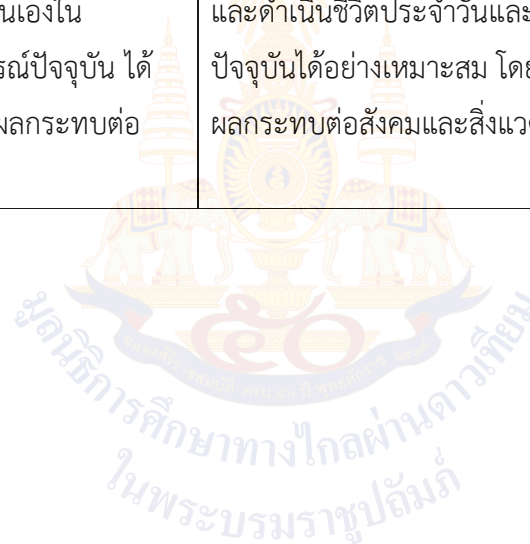
ตัวชี้วัดที่ 2 ผลลัพธ์ที่เกิดจากการแก้ปัญหา

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
1. คุณภาพของผลงาน/การแก้ปัญหา			
	ผลงาน/การแก้ปัญหามีประสิทธิผลตรงตามวัตถุประสงค์และแผนการแก้ปัญหาที่ได้ออกแบบไว้ หรือระบุปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ผลงาน/การแก้ปัญหาไม่มีประสิทธิผล	ผลงาน/การแก้ปัญหามีประสิทธิผลตรงตามวัตถุประสงค์และแผนการแก้ปัญหาที่ได้ออกแบบไว้ หรือระบุปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ผลงาน/การแก้ปัญหาไม่มีประสิทธิผล <u>พร้อมเสนอแนวทางในการเพิ่มประสิทธิผล</u>	ผลงาน/การแก้ปัญหามีประสิทธิผล <u>และประสิทธิภาพ</u> ตรงตามวัตถุประสงค์และตามแผนการแก้ปัญหาที่ได้ออกแบบไว้หรือระบุปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ผลงาน/การแก้ปัญหาไม่มีประสิทธิผล <u>และประสิทธิภาพ</u> พร้อมเสนอแนวทางในการเพิ่มประสิทธิผล <u>และประสิทธิภาพ</u>
2. นำไปประยุกต์ใช้			
	นำผลงาน/การแก้ปัญหาไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่กำหนดให้	นำผลงาน/การแก้ปัญหาไปประยุกต์ใช้ในการ <u>ป้องกันหรือแก้ปัญหา</u> ในสถานการณ์ที่มี <u>บริบทใกล้เคียง</u>	นำผลงาน/การแก้ปัญหาไปประยุกต์ใช้ในการ <u>ป้องกันและแก้ปัญหา</u> ในสถานการณ์ที่มี <u>บริบทใกล้เคียง</u>

สมรรถนะที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

ตัวชี้วัดที่ 1 นำกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายไปใช้ในชีวิตประจำวัน

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
1. นำความรู้ ทักษะ และกระบวนการที่หลากหลายมาสร้างผลงาน/โครงการที่เป็นระบบ มีขั้นตอนชัดเจน และมีประสิทธิภาพ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม	สร้างชิ้นงาน/ผลงานโดยใช้ความรู้ ทักษะ และกระบวนการ เพื่อขยายความสามารถ ของตนเองในการเล่น ทำงาน ใช้ชีวิตอย่าง สะดวก และแก้ปัญหาของ ตนเองใน ชีวิตประจำวัน และสถานการณ์ปัจจุบัน ได้ อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อ สังคมและสิ่งแวดล้อม	นำความรู้ ทักษะ และกระบวนการที่ หลากหลายมาสร้างผลงาน/โครงการที่เป็น ระบบ มีขั้นตอนชัดเจน ไปใช้ในการแก้ปัญหา และดำเนินชีวิตประจำวันและสถานการณ์ ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึง ผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	นำความรู้ ทักษะ และกระบวนการที่หลากหลาย มาสร้างผลงาน/โครงการ/นวัตกรรมที่เป็นระบบ มี ขั้นตอนชัดเจน มีประสิทธิภาพไปใช้ในการ แก้ปัญหาการดำเนินชีวิตประจำวันและ สถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึง ผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดที่ 2 เรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
1. มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร	ใช้วิธีการที่เหมาะสมในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ได้ตามจุดประสงค์จากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ รวมทั้งประเมินความถูกต้องและกลั่นกรองข้อมูลที่อาจเป็นข่าวลวง (fake news)	ใช้วิธีการที่หลากหลายในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ได้ตามจุดประสงค์จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่น่าเชื่อถือ <u>จับประเด็นสำคัญทั้งเชิงบวกและลบ</u> รวมทั้งประเมินความถูกต้องและกลั่นกรองข้อมูลที่อาจเป็นข่าวลวง (fake news)	ใช้วิธีการที่หลากหลายในการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ได้ตามจุดประสงค์จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ โดยประเมินความน่าเชื่อถือ จับประเด็นสำคัญทั้งเชิงบวกและลบ และนำเสนอองค์ความรู้ รวมทั้งประเมินความถูกต้องและกลั่นกรองข้อมูลที่อาจเป็นข่าวลวง (fake news)
2. สามารถเชื่อมโยงความรู้	สังเคราะห์ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และเชื่อมโยงสิ่งที่ได้จากการสังเคราะห์กับบทเรียน	สังเคราะห์ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และเชื่อมโยงสิ่งที่ได้จากการสังเคราะห์กับเรื่องที่ต้องการศึกษาได้	สังเคราะห์ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และสามารถนำเสนอประเด็นที่เป็นแก่นสาระสำคัญครบถ้วน และเปรียบเทียบกับข้อมูลอื่น ๆ หลักการ ทฤษฎีได้อย่างสอดคล้องน่าเชื่อถือ
3. มีวิธีการในการศึกษาความรู้เพิ่มเติมเพื่อขยายประสบการณ์ไปสู่การเรียนรู้สิ่งใหม่ตามความ สนใจอย่างต่อเนื่อง	มีวิธีการที่หลากหลายในการศึกษาความรู้เพิ่มเติมเพื่อขยายประสบการณ์ไปสู่การเรียนรู้สิ่งใหม่	มีวิธีการที่หลากหลายในการศึกษาความรู้เพิ่มเติมเพื่อขยายประสบการณ์ไปสู่การเรียนรู้สิ่งใหม่ และสร้างองค์ความรู้ตามความสนใจ	มีวิธีการที่หลากหลายในการศึกษาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร เพื่อสร้างองค์ความรู้ตามความสนใจและประเด็นการเรียนรู้ใหม่ ๆ และนำไปประยุกต์ใช้

ตัวชี้วัดที่ 3 ทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
1. ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ สามารถแสดงความคิดเห็นของตน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ มีการวางแผนการทำงาน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้วยกิริยาวาจาที่สุภาพ เข้าใจยอมรับความแตกต่าง และรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น สร้างแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองเพื่อหาจุดเด่นในการสนับสนุนการทำงานของกลุ่ม เพื่อให้งานพัฒนาและสำเร็จและรู้จักใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในชุมชนอย่างรู้คุณค่า	ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ สามารถแสดงความคิดเห็นของตนอย่างสมเหตุสมผล รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นโดยสนับสนุนหรือคัดค้านด้วยกิริยาวาจาที่สุภาพ ให้เกียรติผู้อื่น สร้างแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองเพื่อหาจุดเด่นในการสนับสนุนการทำงานของกลุ่ม เพื่อให้งานพัฒนาและสำเร็จและรู้จักใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในชุมชนอย่างรู้คุณค่า	ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ สามารถแสดงความคิดเห็นอย่างมีหลักการและเหตุผล โดยมีข้อมูลที่น่าเชื่อถือประกอบการสนับสนุนความคิดเห็นของตนรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นโดยสนับสนุนหรือคัดค้านด้วยวาจาที่สุภาพ ให้เกียรติผู้อื่น สร้างแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองเพื่อหาจุดเด่นในการสนับสนุนการทำงานของกลุ่ม รู้จักใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในชุมชนอย่างรู้คุณค่าในการพัฒนางานหรือนวัตกรรม หรือต่อยอดจากของเดิมเพื่อให้งานพัฒนาและสำเร็จ
2. ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา หน้าที่ ความรับผิดชอบ	เคารพและปฏิบัติตามกฎ กติกา ในข้อตกลงของกฎหมาย บนพื้นฐานบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง สามารถยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น โดยคำนึงถึงผลกระทบของตนเองและผู้อื่นเป็นหลัก	เคารพและปฏิบัติตามกฎ กติกา ในข้อตกลงของกฎหมาย โดยยอมรับปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองตามแนวปฏิบัติตามวิถีวัฒนธรรมที่มีความหลากหลาย โดยคำนึงถึงผลกระทบของตนเองและผู้อื่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาไปสู่ความสำเร็จของตนเองและชุมชนได้อย่างเหมาะสม	เคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา ในข้อตกลงของกฎหมาย ยอมรับและปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ให้เกิดความเหมาะสมตรงความต้องการของตนเองและผู้อื่นในสังคม โดยปฏิบัติตามวิถีวัฒนธรรมที่มีความหลากหลาย ในฐานะพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งต้องอยู่บนพื้นฐานของการคำนึงถึงการพัฒนาส่วนรวมไปสู่ความสำเร็จต่อตนเองและทุกสถาบันทางสังคมได้อย่างเหมาะสมอย่างมีประสิทธิภาพ

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
3. การเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์	ปฏิบัติตามสิทธิของตนเอง รู้เคารพสิทธิ เข้าใจความแตกต่างของผู้อื่น ทุกคนมีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบตนเองตามศักยภาพ แบ่งสิ่งของและช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเห็นอกเห็นใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์	ปฏิบัติตามสิทธิของตนเอง รู้เคารพสิทธิ ยอมรับความแตกต่างของผู้อื่น ทุกคนมีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบตนเองตามศักยภาพ และช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเห็นอกเห็นใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดผลดีต่อตนเอง	ปฏิบัติตามสิทธิของตนเอง รู้เคารพสิทธิ ยอมรับความแตกต่างของผู้อื่น ทุกคนมีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบตนเองตามศักยภาพและช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเห็นอกเห็นใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดผลดีต่อตนเองและส่วนรวม
4. เห็นคุณค่าของการมีชีวิต	ตัดสินใจและมุ่งมั่นที่จะจัดการสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต สามารถบอกคุณลักษณะทางบวกของตน รับรู้และจัดการอารมณ์ความรู้สึก และละเว้นการกระทำที่ไม่ควรทำ	เห็นคุณค่าและมีความภาคภูมิใจในตนเอง สามารถตัดสินใจ วางแผน บอกเป้าหมายและแนวทางในการไปสู่เป้าหมายในชีวิต รับรู้และจัดการอารมณ์และความเครียด แสดงออกถึงความเชื่อทางบวกในความสามารถของตนเอง ที่จะประสบความสำเร็จ	เห็นคุณค่าและมีความภาคภูมิใจในตนเอง สามารถตัดสินใจ วางแผน บอกเป้าหมายและแนวทางในการไปสู่เป้าหมายชีวิต สามารถกำกับตนเองให้ลงมือทำตามแผน เพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนด รับรู้จัดการอารมณ์และความเครียด แสดงพฤติกรรมตามความเชื่อและจุดยืนของตนเอง
5. เข้าใจ ยอมรับ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ความเสมอภาคทางเพศ	รู้จักปกป้องสิทธิ เสรีภาพของตนเองและผู้อื่น ไม่กลั่นแกล้งผู้อื่น ทางร่างกายและวาจายอมรับกับผู้อื่นที่แตกต่างทางร่างกายทางความคิด ต่างเพศ ต่างวัย ช่วยเหลือผู้อื่นและรู้จักแบ่งปันสิ่งของต่างๆ ให้ผู้อื่น	รู้จักปกป้องสิทธิ เสรีภาพของตนเองและผู้อื่น ไม่กลั่นแกล้งผู้อื่น ทางร่างกาย วาจาและความสัมพันธ์ทางสังคม (Social bullying) ให้เกียรติและช่วยเหลือผู้อื่น ไม่อคติ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น (Empathy) และรู้จักแบ่งปันสิ่งของต่างๆ ให้ผู้อื่นตามความเหมาะสม	รู้จักปกป้องสิทธิ เสรีภาพของตนเองและผู้อื่นไม่กลั่นแกล้งผู้อื่น ทางร่างกาย วาจา ความสัมพันธ์ทางสังคม (Social bullying) และความสัมพันธ์ในโลกไซเบอร์ (Cyber bullying) และรู้จักแบ่งปันสิ่งของต่างๆ ให้ผู้อื่นให้เกียรติผู้อื่น ช่วยเหลือผู้อื่น โดยไม่เลือกปฏิบัติ

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
6. ใช้ภาษา กิริยา ท่าทาง เหมาะสมกับบุคคล และ โอกาสตามมารยาทสังคม	เป็นพลเมืองที่ใช้ภาษา กิริยา ท่าทางและการ แต่งกายที่ดี โดยเป็นการเคารพสิทธิของผู้อื่น ในสถานที่ต่างๆให้เกิดความเหมาะสมทุก โอกาส	เป็นพลเมืองที่ดี ใช้ภาษาถูกต้อง มี กิริยามารยาทและการแต่งกายเหมาะสมใน ทุกสถานที่และโอกาสต่างๆ เน้นการเจรจา พูดคุยกับบุคคลทั่วไปด้วยความเป็นมิตร เพื่อ ปกป้องตนเองจากการคุกคามจากบุคคล ภายในสถานศึกษา โดยเคารพสิทธิของตนเอง และผู้อื่นในทุกโอกาส	เป็นพลเมืองที่ดีตามวิถีมุขยชนที่ดี มีกิริยาท่าทาง มารยาทและการแต่งกายที่เหมาะสมในทุกสถานที่ และโอกาสต่างๆ เน้นการเจรจาอย่างมีเหตุผล ไม่ ส่อเสียดให้เกิดความเดือดร้อนต่อตนเองและผู้อื่น เพื่อป้องกันความขัดแย้งกับคนในสถาบันและสังคม ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ
7. ปฏิบัติงาน ในส่วนรวม อย่างมีความสุข	ร่วมปฏิบัติงานของตนเองและของกลุ่ม ใน ฐานะผู้นำ หรือในฐานะสมาชิกที่ดีของกลุ่ม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อนตนเองและผู้อื่น	ร่วมปฏิบัติงานของตนเองและของกลุ่มโดย ความเต็มใจ ในฐานะผู้นำ หรือในฐานะ สมาชิกที่ดีของกลุ่ม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อ ตนเอง ผู้อื่น สังคม และสิ่งแวดล้อม	มีทัศนคติเชิงบวกในการทำงานร่วมกับ ผู้อื่น ชื่นชม และเห็นความทุ่มเท พยายาม ในการทำงานของ สมาชิกของกลุ่ม โดยใช้วิธีการที่เหมาะสมกับบุคคล และ สถานการณ์ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีโดย คำนึงถึงผลกระทบต่อนตนเอง ผู้อื่น สังคม และ สิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดที่ 4 จัดการกับปัญหาและความขัดแย้งในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
1. วิเคราะห์ สถานการณ์ ปัญหาและมีการจัดการได้เหมาะสม	- <u>เข้าใจปัญหา แก้ปัญหาและความขัดแย้ง</u> ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ชีวิต ด้วยการยอมรับความแตกต่าง ใช้วิธีการแก้ปัญหาและลดความขัดแย้งที่ทำให้บรรลุเป้าหมาย	- <u>เผชิญปัญหาและยอมรับผลของปัญหา</u> ที่เกิดจากการตัดสินใจของตนเอง - <u>แก้ปัญหาและความขัดแย้ง</u> ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ชีวิต ด้วยการยอมรับความแตกต่าง ใช้วิธีการแก้ปัญหาและลดความขัดแย้ง ที่ทำให้บรรลุเป้าหมาย	- <u>เผชิญปัญหาและยอมรับผลของปัญหา</u> ที่เกิดจากการตัดสินใจของตนเองและผู้อื่นที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและส่วนรวม - <u>แก้ปัญหาและความขัดแย้ง</u> ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ชีวิต ด้วยการยอมรับความแตกต่าง ใช้วิธีการแก้ปัญหาและลดความขัดแย้งที่หลากหลาย ที่ทำให้บรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัดที่ 5 ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสภาพแวดล้อม

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
1. ติดตามข่าวสาร เหตุการณ์ปัจจุบันของสังคมโลก	<u>ติดตาม สืบค้นข่าวสาร</u> รวมทั้งเหตุการณ์ของสังคมปัจจุบันที่มีความเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม จากแหล่งเรียนรู้ที่น่าเชื่อถือ พร้อมทั้ง <u>เล่าและแสดงความคิดเห็นจากสถานการณ์</u> ที่เกิดขึ้นได้	<u>ติดตาม สืบค้นข่าวสาร</u> รวมทั้งเหตุการณ์ในสังคมปัจจุบันที่มีความเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม จากแหล่งเรียนรู้ที่น่าเชื่อถือ พร้อมทั้ง <u>อธิบายผลกระทบจากสถานการณ์</u> ที่เกิดขึ้นได้	<u>ติดตาม สืบค้นข่าวสาร</u> รวมทั้งเหตุการณ์ในสังคมปัจจุบันที่มีความเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม จากแหล่งเรียนรู้ที่น่าเชื่อถือ พร้อมทั้ง <u>วิเคราะห์ผลกระทบจากสถานการณ์</u> ที่เกิดขึ้นได้

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
2. ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมสภาพแวดล้อม	<u>หาแนวทางรับมือกับปัญหาจากสถานการณ์ทางสังคมและเข้าร่วมกิจกรรม</u> ที่มุ่งสร้างความเปลี่ยนแปลง โดยคำนึงถึงความเท่าเทียมและเป็นธรรม ด้วยสันติวิธีและวิถีประชาธิปไตย	<u>เลือกใช้วิธีการ</u> แก้ไขปัญหาเหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคมและ <u>เสนอกิจกรรม</u> ที่มุ่งสร้างความเปลี่ยนแปลง โดยคำนึงถึงความเท่าเทียมและเป็นธรรม ด้วยสันติวิธีและวิถีประชาธิปไตย	<u>เลือกใช้วิธีการ</u> แก้ไขปัญหาเหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคม พร้อมทั้ง <u>สร้างสรรค์กิจกรรมและเชิญชวน</u> ผู้อื่นให้เข้าร่วมกิจกรรมที่มุ่งสร้างความเปลี่ยนแปลง โดยคำนึงถึงความเท่าเทียมและเป็นธรรม ด้วยสันติวิธีและวิถีประชาธิปไตย

ตัวชี้วัดที่ 6 หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
1. รู้จักป้องกัน หลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพการล่วงละเมิดทางเพศ อุบัติเหตุ สารเสพติด และความรุนแรง	- <u>หลีกเลี่ยงบุคคล</u> สถานการณ์ สถานที่ สภาพแวดล้อมที่นำไปสู่การเกี่ยวข้องกับสารเสพติด การติดเกม การพนัน ความรุนแรง อุบัติเหตุ และพฤติกรรมล่วงละเมิดทางเพศ	- <u>หลีกเลี่ยงและป้องกันตนเอง</u> จาก บุคคล สถานการณ์ สถานที่ สภาพแวดล้อมที่นำไปสู่การเกี่ยวข้องกับสารเสพติด การติดเกม การพนัน ความรุนแรง อุบัติเหตุ และพฤติกรรมล่วงละเมิดทางเพศ	- <u>หลีกเลี่ยงและป้องกันตนเองและผู้อื่น</u> จาก บุคคล สถานการณ์ สถานที่ สภาพแวดล้อมที่นำไปสู่การเกี่ยวข้องกับสารเสพติด การติดเกม การพนัน ความรุนแรง อุบัติเหตุ และพฤติกรรมล่วงละเมิดทางเพศ
2. จัดการกับอารมณ์และความเครียดได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	ควบคุมอารมณ์โดยไม่แสดงความรู้สึกทางลบหรือไม่พอใจด้วยคำพูดกิริยาอาการต่อหน้าผู้อื่น	- ควบคุมอารมณ์โดยไม่แสดงความรู้สึกทางลบหรือไม่พอใจด้วยคำพูดกิริยาอาการต่อหน้าผู้อื่น - ใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์	- ควบคุมอารมณ์โดยไม่แสดงความรู้สึกทางลบหรือไม่พอใจด้วยคำพูดกิริยาอาการต่อหน้าผู้อื่น - ใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ - ใช้วิธีการที่หลากหลายในการส่งเสริมสุขภาวะจิตของตน

สมรรถนะที่ 5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

ตัวชี้วัดที่ 1 เลือกและใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาตนเองและสังคม

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
1. เลือกและใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม	เลือกและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสืบค้นข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลจากสื่อออนไลน์	- เลือกและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลายในการสืบค้นข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ - <u>เปรียบเทียบข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เก็บรวบรวมจากแหล่งเรียนรู้ออนไลน์</u>	- เลือกและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสืบค้นข้อมูล - <u>วิเคราะห์ จำแนกข้อมูล ประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลสารสนเทศก่อนนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์หรือนำข้อมูลมาประยุกต์ใช้</u>
2. เลือกและใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม	เลือกและใช้เทคโนโลยีในการรับส่งข้อมูลข่าวสารกับผู้อื่นโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่มีตนเอง	- เลือกและใช้เทคโนโลยีในการรับส่งข้อมูลข่าวสาร ผ่านช่องทางที่หลากหลาย - <u>ไม่แบ่งปันข้อมูลthatก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้อื่น</u>	- เลือกและใช้เทคโนโลยีในการรับส่งข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางที่หลากหลาย - <u>แบ่งปันข้อมูลโดยคิดวิเคราะห์แยกแยะข้อเท็จจริง และคำนึงถึงผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้นต่อสังคม</u>
3. เลือกและใช้เทคโนโลยีในการทำงานอย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม	เลือกและใช้เทคโนโลยีเพื่อลดขั้นตอน เวลา ทรัพยากรในการทำงาน	เลือกและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อลดขั้นตอนเวลา ทรัพยากร ในการทำงาน การแก้ปัญหาและ <u>นำเสนอผลงานที่เป็น</u>	เลือกและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อลดขั้นตอนเวลา ทรัพยากร ในการทำงาน การแก้ปัญหาและ <u>นำเสนอผลงานที่เป็นประโยชน์</u>

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
4. เลือกและใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์และมีคุณธรรม	การแก้ปัญหาและนำเสนอผลงานที่มีประโยชน์ต่อตนเองหรือสังคม	<u>ประโยชน์ต่อตนเองและสังคม</u> <u>โดยไม่ทำให้อื่นเดือดร้อน</u> <u>ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม</u>	ต่อตนเองและสังคม <u>โดยมีความหลากหลายแปลกใหม่ น่าสนใจ</u> <u>ไม่ลอกเลียนแบบไม่ทำให้อื่นเดือดร้อน</u> <u>ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสามารถแนะนำผู้อื่นได้</u>

ตัวชี้วัดที่ 2 มีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
1. การกำหนดปัญหาหรือความต้องการ	กำหนดปัญหาหรือความต้องการในชีวิตประจำวัน	กำหนดปัญหาหรือความต้องการ <u>ค้นหาสาเหตุและผลกระทบที่เกิดขึ้น</u>	กำหนดปัญหาหรือความต้องการ วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้น
2. การรวบรวมข้อมูล	รวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับปัญหาหรือความต้องการ	รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ <u>สาเหตุและผลกระทบที่เกิดขึ้น</u>	- รวบรวมและจัดอันดับความสำคัญของสาเหตุของปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้น - <u>รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุต่างๆ และผลกระทบที่เกิดขึ้น</u>

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
3. เลือกวิธีการ	เลือกวิธีการแก้ปัญหาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับปัญหาหรือความต้องการ	เลือกวิธีการแก้ปัญหา <u>เปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของวิธีการ</u> ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสาเหตุของปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้น	เลือกวิธีการแก้ปัญหา <u>เปรียบเทียบข้อดี ข้อเสีย ความสอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่ ความประหยัด และการนำไปใช้ได้จริงของแต่ละวิธี</u> ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสาเหตุและผลกระทบที่เกิดขึ้น
4. การออกแบบและปฏิบัติการ	วางแผนและถ่ายทอดความคิดหรือจัดลำดับความคิดหรือจินตนาการให้เป็นขั้นตอนเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันหรือสนองความต้องการ ออกแบบและสร้างผลงานตามแนวทางที่ได้คิดและวางแผน	วางแผนและถ่ายทอดความคิดหรือจัดลำดับความคิดหรือจินตนาการ ให้เป็นขั้นตอนเกี่ยวกับ <u>วิธีการแก้ปัญหา</u> <u>ที่ซับซ้อนหรือสนองความต้องการ</u> ลงมือปฏิบัติงานอย่างเป็นขั้นตอน <u>ออกแบบและสร้างผลงานอย่างมีประสิทธิภาพ</u>	วางแผนและถ่ายทอดความคิดหรือจัดลำดับความคิดหรือจินตนาการ ให้เป็นขั้นตอนและ <u>เป็นระบบเกี่ยวกับวิธีการ</u> <u>แก้ปัญหาที่มีความซับซ้อนหรือสนอง</u> <u>ความต้องการ</u> ลงมือปฏิบัติงานอย่างเป็นขั้นตอน <u>และสร้างผลงานตามแนวทางที่ได้คิดและวางแผน</u>
5. ทดสอบ	ทดสอบผลงานตามวิธีการที่กำหนด	<u>ออกแบบวิธีการทดสอบผลงานและทดสอบ</u> ผลงาน ตามวิธีการที่ออกแบบ	ออกแบบวิธีการทดสอบผลงานและ <u>ทดสอบ</u> <u>ผลงานอย่างเป็นระบบ ระบุข้อแก้ไข ปัญหา</u> <u>อุปสรรคที่เกิดขึ้นกับผลงาน</u>

พฤติกรรมบ่งชี้	ม.1	ม.2	ม.3
6. ปรับปรุงแก้ไขงาน	นำผลจากการทดสอบผลงาน มาปรับปรุงแก้ไข ให้สอดคล้องกับปัญหาหรือความต้องการ	นำผลจากการทดสอบผลงาน มาปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาผลงาน <u>ให้สามารถแก้ไขปัญหาหรือลดผลกระทบ ที่เกิดขึ้น</u>	- นำผลจากการทดสอบผลงาน มาปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาผลงาน ที่สามารถแก้ไขปัญหาหรือลดผลกระทบที่เกิด ขึ้น - <u>เกิดความคิดใหม่ในการพัฒนาผลงาน</u>
7. การประเมินผล	ประเมินวิธีการและประสิทธิภาพของผลงาน โดยใช้เครื่องมือที่กำหนดให้	ประเมินวิธีการและประสิทธิภาพของผลงาน โดยเลือก <u>ใช้เครื่องมือให้เหมาะสมกับวิธีการ ประเมิน</u>	ประเมินวิธีการและประสิทธิภาพของผลงาน โดยออกแบบและสร้างเครื่องมือให้เหมาะสมกับ <u>วิธีการประเมิน</u>

คณะกรรมการปรับปรุงคู่มือครู - แผนการจัดการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2
เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (DLTV)

ที่ปรึกษามูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ	ประธานกรรมการบริหารมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
รองศาสตราจารย์นราพร จันทร์โอชา	รองประธานกรรมการบริหารมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
นายอนุสรณ์ พูเจริญ	ผู้ช่วยเลขาธิการมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์
รองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล	คณะกรรมการบริหารมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์

ที่ปรึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ว่าที่ร้อยตรี ธนุ วงษ์จินดา	เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นางเกศทิพย์ ศุภวานิช	รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นายวิษณุ ทรัพย์สมบัติ	ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวจรรยาตรี แจบไธสง	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการอำนวยการ

รองศาสตราจารย์นราพร จันทร์โอชา	ประธานคณะกรรมการ
รองประธานกรรมการบริหาร มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	
รองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล	รองประธานคณะกรรมการ
กรรมการบริหาร มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	
นางเกศทิพย์ ศุภวานิช	รองประธานคณะกรรมการ
กรรมการบริหาร มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	
นายอนุสรณ์ พูเจริญ	คณะกรรมการ
ผู้ช่วยเลขาธิการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	
นายวิษณุ ทรัพย์สมบัติ	คณะกรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	

นางสาวจรรยา ศรี แจบไรสง	คณะกรรมการ
ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	
นางสาวสุพัตรา ผาติวิสันต์	คณะกรรมการ
รองผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)	
นางสาวกฤษณิ มุสิกกุล	คณะกรรมการ
ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)	
นายสมเกียรติ เพ็ญทอง	คณะกรรมการ
ผู้อำนวยการ สาขาคณิตศาสตร์ประถมศึกษา สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)	
นางสาวจิระพร สังขเวทย์	คณะกรรมการ
ผู้อำนวยการ สาขาเทคโนโลยี สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)	
นางราตรี ศรีไพรวรรณ	คณะกรรมการ
ผู้อำนวยการโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
นายธีระพล เช่งวา	คณะกรรมการ
รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ ฝ่ายมัธยมศึกษา โรงเรียนวังไกลกังวล ในพระบรมราชูปถัมภ์	
นางสาวศิริรัตน์ มูลไชยศรี	คณะกรรมการ
นักทรัพยากรบุคคล กลุ่มวิชาการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	
นางสาวทิพจุฑา ชุนเกษ	คณะกรรมการ
นักทรัพยากรบุคคล กลุ่มวิชาการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	
นางวิภา ตันจุลพงษ์	คณะกรรมการและเลขานุการ
รองหัวหน้าสำนักงาน มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	
นางสาวณัฐพร เผือดจันทิก	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นักวิชาการศึกษา กลุ่มวิชาการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	
นางสาวนิสาชล แสงฟ้า	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นักวิชาการศึกษา กลุ่มวิชาการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	
นายพันธ์พัทธ์ ชัยด้วง	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นักวิชาการศึกษา กลุ่มวิชาการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	
นางสาวสรिता แก้วหาวงค์	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นักวิชาการศึกษา กลุ่มวิชาการ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์	

คณะทำงานตรวจและแก้ไขคู่มือครูคู่มือครู - แผนการจัดการเรียนรู้

นายณัฐวุฒิ ขาวสมุทร ครูชำนาญการ โรงเรียนหัวหิน สพม.ประจวบคีรีขันธ์

นายปิ่น รัตนภักดี

ครู โรงเรียนหัวหิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์
ช่วยปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนวังไกลกังวล ในพระ
บรมราชูปถัมภ์

